

A portrait of a woman with dark hair, smiling, wearing a light-colored scarf and a dark jacket. The background is a soft, out-of-focus light with starburst effects.

Iva Adamcová

**VŠE je
DOBŘE**

**Přepis přednášky ze Starých Křečan
konané ve dnech 21. a 22. října 2011**

Obsah

Iva Adamcová - Vše je dobré (1/6), Staré Křečany (CZE), 21. a 22. října 2011.....	2
Iva Adamcová - Vše je dobré (2/6), Staré Křečany (CZE), 21. a 22. října 2011	13
Iva Adamcová - Vše je dobré (3/6), Staré Křečany (CZE), 21. a 22. října 2011	24
Iva Adamcová - Vše je dobré (4/6), Staré Křečany (CZE), 21. a 22. října 2011	36
Iva Adamcová - Vše je dobré (5/6), Staré Křečany (CZE), 21. a 22. října 2011	48
Iva Adamcová - Vše je dobré (6/6), Staré Křečany (CZE), 21. a 22. října 2011	60

Iva Adamcová - Vše je dobré (1/6), Staré Křečany (CZE), 21. a 22. října 2011

Dobrý večer. Velice ráda vás tady vítám a můžu vám říct, že jste mě téměř dojali, protože se tady sešla takováto silná skupina v takovémhle množství... vůbec jsem to tedy nečekala... a mám z toho velkou radost. Za ta léta, co dělám přednášky - dělala jsem je v soukromí a až teď poprvé v červnu 2011 jsem začala vycházet trochu na veřejnost - a také ne díky mně, mojí vůli ale skutečně díky Boží vůli. Za ta léta jsem skutečně vídávala minimum mužů. Tady je těch mužů už docela dost na to, kolik se jich skutečně zabývá duchovnem, a moc mě to těší. To neznamena, že bych vás muže nějak vyzdvihovala, pozor! [publikum se směje] Ale všude má být samozřejmě vyváženost. Žena je emocionální tvor, pomáhá muži potom přecházet rovinu jednoty. To uvidíte, až budu vykládat jednotlivé čakry, ale k tomu se dostaneme pravděpodobně až zítra.

Ted' se trochu uvedu, abyste věděli, kdo jsem, a neměli obavy, že si s vámi někdo zahrává. Já jsem se narodila jako mystik. Mystika je vlastně nauka, jak komunikovat s Bohem. Mystikem se člověk narodí. Jsou výjimečné situace, kdy se ze dne na den mystikem stát můžete, ale to už je skutečně velká milost Boží, která se takto uděje. S mysticismem nemá mystika nic společného. Mysticismus je něco tajemného, strašidelného, to vůbec úplně škrtněte, vygumujte. Mystik je člověk, který skutečně s Bohem komunikuje. A já jsem se narodila dvěma milujícím se lidem v Teplicích, kde žiji celý život, kteří nevěřili v Boha, nechodili do kostela... Přesto jsem Boha slyšela v sobě a věděla jsem, že nesmím mluvit. A ten Otec mě učil.

On skutečně ke mně promlouval ve vizích, slovech, větách, obrazech, různými slovy i činy buď ze mne, z vnitřku mně samotné anebo se stávalo, že mluvil přes druhé bytosti, protože On je vše. To už vy všichni, tak jak tady jste, víte. Takže první vize, které nastaly, byly v hlubokém dětství. Těšila jsem se, až zrovna vám řeknu jednu z těch prvních. Protože v Ústí nad Labem, když byly nepokoje v Rumburku a televize byla plná těchto událostí, tak jsem si ji netroufla vyprávět pravdivě celou. Ale abyste viděli, že skutečně miluji všechny lidi stejně, ať dělají, co dělají, protože, jak později uvidíte, oni hrají pouze své role tady v životech.

Takže v první vizi, která ke mně přišla asi v šesti letech, jsem běžela do táhlého kopce a vlekla za ruku malou tříletou holčičku. Utíkaly jsme, a jak jsem koukala do toho kopce tak jsem viděla, že za námi běží skupina asi 15letých Rómů, kteří měli klacky, kameny a chtěli nás zbit. Tu holčičku jsem chtěla uchránit, tak jsem jí honem, honem tahala, jenže najednou mi došlo, že zkrátka ona neuteče. A tak jsem si řekla 'Dobře, já si počkám, zastavím se, nechám se zbit, budu to mít za sebou.' Tak jsem se otočila, holčičku jsem si postavila před sebe, ruce jsem jí položila na hlavu, na vlásy, aby jí neublížili, a čekala jsem. A oni skutečně příběhli, obklopili nás a začali nám nadávat. Necítla jsem strach, jen jsem se tak dívala a přemýšlela, proč mě chtějí zbit, když já je miluji. A skutečně došlo k tomu, že se do nás pustili, jenže se stal podivný zázrak.

Začali nás bít, jenže všechny ty rány a kopance končily asi 5 cm od našeho těla. Byly jsme v takové neviditelné bublině. Oni byli pořád zuřivější a agresivnější, protože se do nás nemohli trefit. Nerozuměli tomu. Když jsem se podívala na ruce, které jsem držela na hlavě té malé holčičky, tak jsem si uvědomila, že kdybych je nadzvedla a nedotýkala se jí, že ona ty rány schytá. A všechno se rozplynulo, vzbudila jsem se a tenkrát jsem věděla, že to je pravda, ale nevěděla jsem jak.

Až po létech, kdy mě Otec skutečně doučil a všechno mi dovysvětlil, vám mohu s čistým svědomím říct, že touhle přednáškou dnes i zítra vás učím systému, který vám mám předat a narodila jsem se proto kvůli vám. A když skutečně se takto budete chovat a dojdou vám zákonitosti, které tady působí, tak se vám nikdy nic nemůže stát. Dělán s vámi mnoho věcí najednou: Zaprvé vás vtahuji do přítomnosti, za druhé vám otevírám třetí oko. Za další dochází k zasvěcení a překlenuji vás přes hladinu 6. čakry, kde jak mnozí víte, už je božský člověk. Ale my se k tomu dostaneme.

Čtyřicet let jsem žila v absolutní izolaci. Skutečně jsem nesměla mluvit. Až teprve před 11 lety (po roce 2000), kdy mě Otec už učil sahat na lidi - když si to tedy budou přát a de facto po výkladu, který vám dnes udělám - jsem směla na jejich požádání vstoupit do jejich aurických těl. Tam jsem s nimi doladřovala konkrétní věci. Jak uvidíte, ve vašich zápisech, které nejsou v souladu s Jednotou, tzn. kde vymístíte ze sebe Boha v nepřítomnosti, tam si v čase uděláte tzv. karmický zápis. Ten k vám přitáhne: Zaprvé bolest nebo nemoc a za druhé - že jste "selhali". Selhali v uvozovkách, pozor - chyba neexistuje(!) - selhali jste v tom čase ve vztahu k Jednotě. To znamená, že tento karmický zápis k vám přitáhne znovu podobnou situaci a podobné lidi. Ti vám zase budou přicházet z vašeho pohledu jakoby komplikovat život.

Tohle všechno můžete zastavit teď hned: Osudy, nemoci, komplikace. Věřte mi, takže dávejte prosím velký pozor. Už teď vidím, jak se z vás odmotávají jednotlivé problémy. V průběhu přednášky se ve vás budou dít zvláštní věci. Každý máte v sobě dvě kartotéky. Jedna jsou věci nevyřešené a druhá ty vyřešené. Jak budu mluvit, tak z těch nevyřešených si budete přehazovat do vyřešených a ty, které máte ještě nevyřešené, budete smět opravit a skutečně buďte bedliví a pozorní, protože opravné situace k vám budou přicházet. S Libuškou jsme se domlouvaly, že bych přijela zhruba tak za měsíc a byla bych tady asi dva, možná i tři dny. Uvidím, jak to zvládnou s maminkou. Že byste chtěli každý po dvou hodinách, záleží jen na vás. To je vaše svobodná Boží vůle ve vás doladit praxi, protože to, co vás učím, je teorie, ale napasovat tu praxi na svůj vlastní život je skutečně velice obtížné. Vy, co jste už byli na aurickém sezení, víte, jak je to pak jednoduché, když se to pak najednou rozuzlí, ale jak je to i těžké tuhle teorii žít.

Takže začnu zostra, držte si klobouky. Všechno, co existuje, je Celek. Ten celek, vážení, je jedno, jak nazýváte. Jsou lidé, kteří se brání slovu Bůh, ale to je smutné, protože to je samozřejmě jen jméno (označení). Je to vlastně lidská dohoda. Když budete mít třeba šálek nebo hrníček tak my [v ČR] mu říkáme 'šálek'. Představte si, když se pojmenuje různými jazyky, třeba v angličtině to bude 'cup' v italštině 'tazza',

česky 'šálek'. Je to pouze dohoda, že se to tak jmenuje, ale to nic nemění na tom, jak ta věc vypadá a jakou má funkci. To znamená, že lidé, kteří se brání vehementně slovu 'Bůh', pouze nepochopili situaci. Ale je jedno, jak tomu říkáte. Já mu říkám Bůh, Otec nebo Pán, to abyste znali terminologii toho, o čem vám budu povídat. Někdo tomu říká Vesmír, někdo tomu říká Absolutno - nezáleží na tom. Já budu říkat Bůh. Všechno - ten celek - je Bůh. A tenhle Bůh jste vlastně vy - jako jedna malá buňka z toho Celku (Boha) a zbytek světa (zbytek Boha). Tohle je základ vašeho pohledu odděleného ve hmotě. Protože samozřejmě vy jste se narodili do hmotného těla a to vaše hmotné tělo je pouze váš domeček, ve kterém bydlíte. My se pak dostaneme ještě dál, dostaneme se k roli a ke skutečné situaci ve vás, tohle je zatím základ.

Mezi vámi a Bohem a zbytkem světa existují brány. Ty brány určitě znáte všichni pod názvem čakry. Ty čakry my kouzelně otevíráme nebo zavíráme božským způsobem. Jste jedineční, neuvěřitelní. Každá čakra je spojena s jednou žlázou s vnitřní sekrecí. Například hypofýza jako žláza je spojena s 1. čakrou. Vidíte, 1. čakra je spojena s naším fyzickým nejhrubohmotnějším tělem. Váš vztah k životu - buď optimismus, nebo pesimismus - to, co tady prožíváte ve vašem těle, proč jste sem přišli, se odehrává tímto způsobem. Představte si, že jste spokojení a šťastní. Myšlenka spokojenosti znamená, že vám nic nechybí, že všechno klape tak, jak chcete. Tahleta myšlenka, jediná myšlenka, rozehraje v hypofýze program, kdy hypofýza okamžitě vytváří enzym štěstí. Tenhle enzym se do dvou minut dostane ke každé buňce vašeho těla.

Všichni víte, že jak dole tak nahoře. Všechno, co se děje ve vnějším světě, prožíváte i ve vašem těle. Buňky vašeho těla jsou vaši malíci človíčkové, takoví malí trpaslíci, kteří pracují za vás. Každá ta buňka má svůj vlastní život. Ona se rozmnožuje, narodí se, umírá, vylučuje, jí, metabolizuje, dělá všechno stejně a i má stejnou funkci zrovna tak jako tady ve světě. I my se rodíme jako jednotlivé buňky, i my máme svoji funkci. Někdo je lékařem, někdo matematikem, pozor! Funkce je třeba i bezdomovec a dobrá funkce. Člověk by tady neměl nikým a ničím opovrhovat. Všechno je jednotné a dokonalé. A my se k té dokonalosti později dopracujeme, abyste viděli, že skutečně VŠE JE DOBRÉ. Tohle je první božská věta. Budu se k ní velice často vracet, protože touhle větou a vysvětlováním všech událostí vzhledem k této větě vám teď otevírám třetí oko. Ono se vám posléze, až odsud odejdete, zase přivře do míry, se kterou jste přišli. Ale protože už jste směli nahlédnout do Pravdy, vaše zkoušky a situace, kterými si sami projdete tuhle cestu, budete lépe zvládat, budou pro vás lehčí a lehčí. I my tady máme své funkce a všichni dohromady jsme jeden celek. Tady vidíte z pohledu do těla, že nikdo není lepší a nikdo není horší. Já vám posléze ukáži, jak se nám zpětně navracejí z aurických těl živé buňky do našeho těla. Svůj rezervoár si nosíte kolem sebe v auře. A i nám se děje to samé. Takže všechno, tak jak máte v těle, se děje ve vnějším světě.

A teď se vrátím k původní myšlence. Jestliže vy jste šťastní a myšlenkou vybudíte pocitem spokojenosti na jedničce endorfin, hormon štěstí do minuty pošle chemický příkaz všem vašim tělním buňkám, aby byly šťastné. A teď si vzpomeňte, co děláte,

když jste šťastní: komunikujete s lidmi, máte je rádi, chcete, aby byli také šťastní, protože šťastný člověk neublíží. Člověk, který je nešťastný, bude kolem sebe kopat a bojovat, protože on neví, že reaguje ve svém egu. Jestliže vy tohle děláte, když jste šťastní, to samé učíte tím endorfinem dělat svoje tělní buňky. V tu chvíli vaše tělo skutečně pracuje na plné obrátky a pracuje tak, jak by mělo: komunikuje, pomáhá druhým buňkám, a když by jedna buňka nemohla, ostatní ji zastoupí. Je to přesně tak, jako v tom vnějším světě.

V tomto stavu ale půjdete za roh a uvidíte tam třeba někoho, koho se bojíte. Úderem myšlenky strachu se zastaví výdej endorfinu a nastartuje se v hypofýze výdej jiného, krizového stresového hormonu, který se znovu krví (vozidlem) dostane k vašim tělním buňkám. V tu chvíli okamžitě vaše buňky změni chování a chovají se zrovna tak jako vy, když se bojíte. Takže: tomu člověku nic neřeknete, vyhnete se mu, nepodáte mu ruku - co kdyby vám ublížil nebo zneužil nějakou vaši komunikaci - když na vás zazvoní, tak mu třeba ani neotevřete. To samé dělají vaše buňky. Čakra oživuje úsek vašeho těla a v nás je to přesně jako v krajích: tam, kde čakra je, tam se vytváří podmínky pro tyto stavy. Takže buňky v této oblasti nespolupracují.

Já vám teď ukáži, co se přesně děje na čakře. Každá čakra, která je dokonale otevřená, když jste spokojení, má asi takovouto velikost - to je ideální stav, kdy jste šťastní. Protože čakra, jak už jsem řekla, je brána mezi vámi a Bohem. Vy(!) si ty dveře svou nespokojeností uzavíráte. Čakra se takto zavře myšlenkou nespokojenosti. Potom, až se dostaneme k jednotlivým čakrám, vám řeknu, jak se přesně chovat a nechovat, protože existují vždy dvě chyby: První chyba je, když se čakra více uzavře, to znamená, že od Boha nemůžete dostat energii. Jste vyčerpaní, unavení a prožíváte různé zádrhele. Přesně budu specifikovat na jednotlivých čakrách. Druhý problém je ten, že svým chováním tu čakru víc otevřete, takže naopak z vás se vrací energie Otci. Ale Otec vám nic nedělá, vy si to děláte sami. To je to, co jsem vám přišla vysvětlit. Vy sami buď zamezujete energii Otce, aby přišla do vás, anebo ji sami vracíte. Proto jsem jakoby duchovní učitel. Všichni léčitelé působí pod šestou čakrou. Léčitelé léčí pouze následky, neznají příčiny, nemohou zjistit příčiny. Já vás naučím, jak zlikvidovat příčiny v sobě. Jde to. (Prosím vás, já se omlouvám, asi mi tam přišla smska, ona mi bude teď několikrát cinkat, nevadí vám to..? Se omlouvám.) Teď nevím, kde jsem skončila...? [Někdo z publika:] ...u léčitelů... - Ano, ano...

Takže ideální stavy se dozvíte za chvíli, teď vám vysvětlím symbol a význam času. Čas neexistuje - to je základní postřeh, který si teď musíte uvědomit, abyste uměli pracovat s přítomností. Představte si čas jako korálky navlečené na niti. Sedíme tady v tomto přítomném čase. Tady se setkáváme. A teď se vás zeptám, existuje minulost? Zkuste zapřemýšlet, jestli existuje minulost. Minulost existovala, když byla přítomností. Ona se stala v přítomnosti, ale jakmile prošla přítomností, posouváte si ji do mozku, kde máte paměťový systém. Vy si pouze pamatujete minulou přítomnost. Minulost sama o sobě neexistuje a navíc jak později uvidíte, ani vy už neexistujete stejní, jako jste byli tenkrát v té minulosti. Jste úplně jiní, protože probíhá paralelně spousta věcí, které jdou těsně vedle sebe. Vy se vyvíjíte. Existuje budoucnost? Taky

ne. Nevíte, jestli zítra nepůjdete po křižovatce a něco vás nezajede. Minulost existovala, když byla přítomností a budoucnost bude existovat, až bude přítomností. Takže vidíte, že pouze de facto existují jen přítomné okamžiky: teď...teď...teď...teď...teď...teď...teď

Další důležitá informace: Jsme tady pouze proto, abychom byli lepší, abychom se učili být lepší. To je jediný důvod, proč přicházíme. Kdysi před mnoha lety, když jsem měla pouze jedno dítě - to se ještě moje druhá dcera nenarodila - měla jsem malou dvouletou holčičku a okopávala jsem na zahradě zahrádku. Tenkrát jsem byla na té zahradě šťastná. Bylo šest hodin ráno, ptáci zpívali, vycházelo slunce, bylo mi dobře. Prožívala jsem hodně těžké období mého života a ta zahrádka mi moc pomáhala. Stavěla mě na nohy. Byla jsem skutečně šťastná a vaše Nadjá vždy přijde ve dvou okamžicích: Buď když jste hodně šťastní, anebo když jste úplně na dně. To jsou dva mezní okamžiky, kdy vám Nadjá ukáže směr. A já, protože jsem tenkrát byla hodně šťastná, tak se mi najednou otevřelo srdce a Otec mi řekl: "Dítě moje, co bys dělala, kdyby ti Lucinku někdo zavraždil?" Třeštila jsem oči do hlíny, vypadla mi motýčka, začalo mi bušit srdce... teď jsem koukala do té hlíny a snažila jsem se zkoncentrovat, abych si představila tuhle hrůznou situaci a řekla jsem spravedlivě a nestranně: "Co bych mohla dělat? Já bych to dítě musela pochovat, musela bych tady a teď být šťastná pro jedny i druhé rodiče, pro nějaké mé budoucí děti, pro mého muže. Protože kdybych se zhroutila, tak bych ty lidi trápila a oni by ze mě byli nemocní. Tu malou bych pochovala, všechny zážitky, které bych s ní měla, by mi nikdo nevzal. Ty jsem si prožila, ty mi nikdo neukradne." A tehdy ten hlas pokračoval: "Dobře, správně, ale řekni mi, dítě moje, jak by ses chovala a stavěla k tomu vrahovi?" A já jsem tenkrát řekla: "Nijak. Nešla bych ani na ten proces. Bylo by mi jedno, jestli ho chytí nebo nechytí, protože já vím co to je, když si člověk zapíše karmu." To už jsem tenkrát věděla od Otce - jaká jsou pravidla - i když jsem nesměla mluvit. Já samozřejmě umím lehce odpouštět a vím, že ta věc je taková, jaká pro mě je v tom osudu a musím ji snášet takovou, jaká je, ale nejenom to. Pro mě daleko horší by bylo, kdybych já někomu takhle ublížila. To vám nikdo neodpáře. O půlnoci se vzbudíte, vzpomenete si na to a s prominutím si to nesete i na záchod, tu svou karmu, když něco uděláte. Vybavte si pocity, když někdy člověk něco "špatně udělá". - Pak se dozvíte, že to nebylo špatně, že to bylo dobře, ale prozatím teď je to pro vás špatně. - Jak je vám těžko, jak se toho nemůžete zbavit, nemůžete se nadechnout a radovat se ze slunce, protože vás tíží to, co jste támhle vyvedli. To je zápis karmy, který si nesete s sebou a který musíte odžít a vrátit. Protože vy to zatím nevíte, ale udělali jste to sami sobě. Takže já jsem takhle odpověděla Otcí a teď dobře poslouchejte, co mi řekl: "Správně, dítě moje. Proto se to nestane." Zhruba před čtyřmi lety jsem dělala výklad téhle mojí dceři Lucii. Ona se krásně smála, říkala: "Maminko!! Tys mě zachránila!", dělala si z toho legraci.

To, co umíte, se nemusíte učit. Všechno je jako ve škole. Když jako prvňáček nebudete umět počítat do 20, nedostanete se do druhé třídy a znova přijde paní učitelka a bude vám dávat ty samé příklady, abyste se do těch 20 naučili počítat. Všechno je ve vás. Takže ať je jakkoliv těžká situace, která nastává, přichází pro vás. Máte na to ji

zvládnout. Bylo by nelogické, abyste se dostávali do situací, které neumíte zvládnout. Na všechno máte. Vaše Nadjá vás posadilo do těla, které jste si sami vybrali. A vy jste vaše Nadjá, takže vaše Nadjá ví, kam vás posílá a že smíte věci zvládnout velmi dobře. Takže zachovejte vždycky klid, maximální spokojenost, vyhrabejte si optimismus, kdekoli jen můžete. Ten Otec sám za vás všechno udělá. K tomu se pak dostaneme - k tvoření. Takže vidíte, tady to je vidět, že pokud něco umíte, nemusíte se to učit a obráceně.

Teď vám vysvětlím, že můžete ovlivňovat, když už začnete žít přítomností, váš budoucí osud. Lidé většinou neumí žít v přítomnosti. Takový klasický příklad člověka, který žije jen v minulosti, je třeba: 'Ježišmarjá, když jsem byl mladej...', nebo 'Za komunistů, to se nám žilo...' Ten jedinec jenom tady fňuká a žije jenom tam. Tady se mu nelíbí. Takový člověk ani neví, že svítí slunce, že mu někdo pomohl, že se na něj lidi usmáli - on to nevnímá. Skutečně on tu není. Základní informace: Vaše přítomnost je tam, kde máte tělo. Držte se toho. Takže když třeba jdu eventuálně na nějakou nepříjemnou schůzku - třeba někam na úřad, kde vím, že mě budou drtit, nebojte se dřív, nežli tam dojdete. Pardon, jsme na [půdě] úřadu [smích] Tak jsem to nemyslela [smích]. Ale, až tam budete, tak veškerou svou energii beze strachu nechte optimisticky, s úsměvem, k dispozici Otci. Ať po vás chtějí, co chtějí. Uvidíte, jaké se budou dít zázraky. Vy si to nedovedete představit. Každý vám vyjde vstříc.

Takže vidíte, že tenhle člověk to neumí. Takový pesimista bude chabrus na nohy. Jeho jednička bude pořád sevřená, bude mít bolesti nohou, samozřejmě úrazy; já vám pak i řeknu, jak se to tříští do hmoty, nebo do duchovna. Naše pravá strana je duchovní a levá strana je hmotná, takže pokud pak sáhnu do aurického těla, vidím jednotlivé zápisy. Poslední dobou mohu odhadnout a vypočítat i čas, kdy jste to udělali, tam se vám vrací zápisy, které si znova budete opakovat, které jste neudělali dobře. Pak vás bolí buď levá strana, když přímo jste si někoho zhmotnili a vidíte ho negativně, anebo duchovní (situační) strana, když se vám třeba nelíbilo, že se ta situace takhle zrovna děla. Ale věřte mi, že se vždycky děje dobře. Zase se k tomu vracím. Takže to je člověk, který je pesimista. Kouká stále do minulosti.

Nebo jsou lidé, kteří se zase stále snaží dostat do budoucnosti a bojí se jí: 'Ježišmarjá, já mám hypotéku, určitě onemocním, zlomím si nohu a nebudu moct splácet. Ta banka mi sebere barák.' Ano, oba dva tihle lidé nejsou v přítomnosti, nejsou spokojení na jedničce. Takže ten i ten, skutečně budou mít problémy s nohama a dočkají se takovýchto situací. Ten třeba s odřenýma ušima bude splácet, a protože bude stále marodný, bude nervózní a protivný. Když by ho i jen něco bolelo, tak ten člověk nebude tak výkonný, nebude mít energii. On totiž toho Otce sem nepustí, aby mu pomohl. Stěžuje si na všechno, na okolí, na osud, ale on sám si takovýto život tvoří. Ne, optimismus prosím je nejrychlejší duchovní urychlovač. Držte se ho. Tady a teď si uvědomte v kritické situaci, že vám hlava neupadla, že pořád dýcháte, že se nic neděje a že ještě můžete zareagovat takhle a takhle a takhle. Držte se zuby nehty.

Já už jako dítě jsem strašně milovala lidi. Bylo mi jedno, co dělají, jak vypadají a moje maminka s tím měla neuvěřitelný problém. Můj táta byl takový. Ten lidi strašně

miloval. On byl anděl. Maminka, ta měla trošku takové své kasty. Ona byla spravedlivá, hodná, ale přeci jen tam ještě bylo trochu jakoby pýchy. Dnes už to není, už je to úplně jiný člověk, ale tenkrát ta moje maminka, byť měli jenom mně a hrozně mě milovali, ona si myslela, že ji nebo že je nemám ráda. A teď se dívejte, jak si ego nesprávně přetvoří pohled: Ona sice viděla v okamžicích, když jsem byla s nimi, že je miluji, že pro ně udělám cokoli na světě a ráda. Ale když přišel někdo cizí, smradlavý, starý, ošklivý a já jsem si mu sedla na klín - protože to byli většinou tátovi kamarádi, kteří si přišli pro semínka na zahradu - já jsem pro ty lidi udělala to samé. V té chvíli si maminka myslela, že je zkrátka nemám ráda, protože pro ně jako pro rodinu bych měla dělat víc. Já jsem jí nikdy nedovedla vysvětlit - pochopila to až teprve před devíti lety, ve svých 68 letech - že já mám lidi v jedné rovině. Vás miluji stejně jako svou biologickou rodinu, která je navázaná na tuhle hmotu, na tohle mé tělo. A skutečně vám pak ukáži, jak vám to nesmírně pomůže. Bude to pro vás obtížný stupeň - být nestranný - ale uvidíte, že to bude pomoc i pro vaši rodinu.

Takový člověk, který má všechny lidi na stejné úrovni, ten svoje děti vychovává správně. Nebude jim ulevovat. Když vidím na svém dítěti, že by ubližovalo třeba slovně nebo myšlenkově někomu v okolí, tak zasáhnu, protože vím, jaké budou následky po celý život toho mého malého človíčka, když tohle bude tvořit. Zaprvé bude nemocný, bude mít bolesti a karmicky se bude točit v podobných situacích. Protože já to dítě miluji, nedovolím, aby Bohu ubližovalo. Jak ostatním bohům, tak samo sobě. Zadruhé to pomáhá druhé oblasti - v odpouštění. Uvědomte si, že když někdo blízký, třeba dítě provede něco hrůzyplného, teď mě zrovna nenapadá co, tak mu odpustíte. Vy je znáte, víte, jak se probouzejí, jak jsou sladké, jak jsou kouzelné. Ale ty druhé lidi neznáte, protože nemůžete mít celý svět natahaný do vašeho domečku, abyste je víc poznali. Je to pouze ta vzdálenost neznalosti těch bytostí, ale všichni někdy jsou kouzelní a dělají milé věci a třeba ty špatné dělají z nepochopení, a protože neví, jaká je pravda. Takže je zapotřebí si to srovnat. Proto se tato přednáška nazývá "Návrat k Jednotě". To je skutečně všechno jednoduše a jednoduše.

Já se vrátím k tomuto schématu. Tenhle človíček bude mít chybu na první čakře, tenhle taky a skutečně oni onemocní, protože si tou nelibostí vytvoří tady zádrhel. Vy se ale naučíte žít v přítomnosti tady a teď - to znamená: být spokojení tady a teď v přítomnosti. Ukáži na jedničce, co to znamená být spokojený, držet se optimismu. Dívejte se: Když se vám tady se mnou bude líbit, tak jste spokojení. V té chvíli se vaše 1. čakra normalizuje, i kdybyste sem přišli jakkoli rozladění a už nastává, vidíte, průnik Otce. Už teď, když budete spokojení, se budete léčit. A nejenom to. Pozorovala jsem, že třeba když ke mně přišli lidé zdrcení osudem, situačně, je jedno, co se jim dělo a já jsem si je jenom posadila do kuchyně, pohladila jsem je po ruce, uvařila čaj a řekla 'Prosím tě, to nic není; vždyť se to dá takhle napravit, tohle se stane, zůstaň klidný.' Tím hovorem se ta čakra znormalizovala. Odešli s úlevou, a když alespoň chvíličku vydrželi, třeba do druhého dne, druhý den mi volali: 'Tys měla pravdu, ono se to vyřešilo.' Pozor, vyřešilo se to proto, že se na pár hodin čakra znormalizovala. Otec mohl přijít napravit.

Když prochází energie touhle čakrou, nepředstavujte si ji jenom jako něco neviditelného. Žijeme tady v hmotném světě, takže ta energie mohou být peníze, může to být člověk, který vám přijde pomoci - to je také hmota. On tak jenom vypadá, je to jeho schránka. Takže vám někdo pomůže, protože jste optimističtí. Představte si pesimistického člověka, jak se dívá na svět. Má sevřenou jedničku, a i kdybyste mu chtěli tisíckrát pomoci, ani se k němu nedostanete. Zevnitř přijde taková nechuť, takový pocit 'to nemá cenu'. Tohle dělá ta uzavřená čakra. Ten člověk pomoc od sebe odstrkuje.

Mám kamarádku, narodila se v naší ulici a minulý rok jsem s ní zažila neuvěřitelnou příhodu, kdy došlo k zádrhelům... Pořádila si domeček, na který po restituci dostali peníze od jejího tatínka. Takže si ho postavila, vrátila se do té naší ulice, nakonec si koupili pozemek, což byl její celoživotní sen. Přestože ale je ekonomka, tak to nějak špatně spočítala a najednou zjistila, že se dostala do mínus 200 000,- korun a strašně, ale strašně ji to rozladilo. A teď začal sled událostí. Bylo jí špatně; na dvojce ji bolely ledviny, močový měchýř, protože si to vyčítala, tam už se rozjíždí velké drama, které si ten člověk dělá sám. Když už se to vleklo asi dva tři měsíce, jednoho dne u mne někdo zazvonil. Jdu otevřít dveře - vy, co jste byli u mě, víte, že mám asi 6 schodů před domem a pak je branka. Ona stála u té branky to je takových 10-15 metrů a její první čakra mi dala pěstí do nosu. Úplně jsem ustoupila. Tam byl tak rozladěný člověk, skutečně ta jednička byla tak agresivní, že jí nemohl ani nikdo pomoci. Tam pomoc skutečně nemohla přijít a chci ukázat, jak je všechno energie. V té době prodávala svůj byt na jednom teplickém sídlišti a samozřejmě se nikdo neozýval. I to je ten Pán. Domlouvala jsem jí, pravidelně jsme stahovaly auru, podnikly jsme veškeré kroky. Během dvou dalších měsíců na sobě zapracovala. Trošku pár bolestí a pár nepříjemných situací si odžila. Až když se s tím smířila a její čakra se dostala do normy, tak zavolali lidi, kteří si ten byt koupili. Sice to bylo za menší peníz, než chtěla, ale říkala 'No, zaplaťpánbůh alespoň to.' Člověk, který je spokojený, smí dostat víc. Jestliže budete nespokojení, nedostanete nic, protože vy tu čakru sevřete, ono se to k vám totiž nedostane, ale děláte si to sami. Takže vidíte, jak tady tvoříte.

A teď: Jestliže tady v prostředním kanále vytváří ego negativní, tzn. záporné emoce, ucpáváte si jimi hlavní kanál k Otci. Proto ho nemůžete samozřejmě slyšet, protože mezi vámi a Otcem - energetickým příjmem ve vašem kanále - tam jsou. Ty emoce pak prožíváte v bolestech nebo ve špatných situacích. Takže když třeba ke mně přijde člověk, který má tady na dvojce tzv. vztahovku, tak ta energie nemůže jít nahoru, ale tady se zauzluje a odráží se k zemi. A jak už víte, nastartuje příslušná žláza s vnitřní sekrecí a po čase se rozvine nějaký zdravotní zádrhel. Je to tím, že je tady takové zamotané klubíčko, které mimochodem už spousta lidí cítí, že se tam najednou objevilo - to je ten váš odmítavý postoj.

A teď se dívejte, jak jste kouzelné, neuvěřitelné bytosti. Představte si, že vy ke mně přijdete, abych vám tohle sundala a vyčistila ten kanál. Ano, to jde. Jde to jen teď během přechodu mezi jednotlivými platónskými měsíci. Brzy se dostanu k tomu, co to znamená. Za normálních okolností během 2000 let v průběhu platónského měsíce

to nejde, ale teď ano, protože se část lidstva může vývojově posunout do Vodnáře. To jste skutečně vy. Proto jsem byla také takhle vycvičená a vyškolená. Jsem tzv. urychlovač. Vy byste to třeba nestihli a přitom k tomu máte už blízko, takže v rychlosti se dají sundat tyhle věci. Po výkladu už víte, co smíte a nesmíte dělat, už vám je to jasné, já to odstráním, ale pište si, že přijdete do opravné situace, protože ve vaší skutečné přítomné chvíli, kdy jste si tady ten zádrhel vytvořili, jste to nezvládli dobře. Kdybyste to zvládli dobře, tak by tady zádrhel nebyl. To znamená, že velice rychle (za 2 dny, za 2 hodiny, za týden) přijde opravná záležitost. Ale vy už víte, jak se v té chvíli máte zachovat, co máte dělat, abyste to udělali dobře. Tady se vaše učení zrychluje a tím vás převádím do jiné dimenze. Jestliže se naučíte žít tady v přítomnosti, tak smíte využívat svou minulost ke zlepšení budoucnosti. Tady už je tvoření.

Dám vám takový jednoduchý příklad. Představte si, že jste žena, máte manžela, ten je jedináček a máte žárlivou tchýni. Ale protože ta babička si to většinou uvědomuje, tak tu žárlivost schovává a nenápadně vám dává nesplnitelné úkoly, aby si pak mohla všem vzápětí stěžovat 'Hele, ona mě nemá ráda...' a tím samozřejmě dělá nepříjemnosti v rodině. To je takový triviální příklad. Představte si, že ta babička byla v úterý u vás, nakonec vám ruply nervy a vy jste se pohádali. Pište si, že znovu dojde k setkání s touhle paní. Pozor, ona je váš úžasný trenážér, abyste se tohle naučili.

Mezitím ale mohou nastat dva případy: Buď se dostanete ke mně, já to stáhnu a vás čeká čistý štít k setkání se s tou babičkou. Ale teď si představte, že ona přišla v úterý, vy jste u mě byli v neděli, já jsem vám to stáhla, přijdete domů, sednete si do křesla, dáte si kafe a najednou si vzpomenete na tu babičku, jak vás v úterý děsně nakrkla. Znova prožijete zlost, a aniž byste se s ní setkali, tak si to tam znovu zapíšete. To je první možnost. Pozor prosím: Když vzpomínat na minulé přítomné chvíle, tak jenom jako když jste v kině, shlédli jste film, rozsvítilo se a vy jste odešli, to už není. Byť jste to prožili, jste jiní.

Pak je další varianta jak na tom zapracovat, aniž byste ke mně museli přijít. Sednete si do toho samého křesla s tímhle zádrhelem, vzpomenete si na ten úterek, kdy jste tu babičku potkali a jak to zase špatně dopadlo, jak jste se nepohodli. Vymažete si to v hlavě a zkusíte si předpřipravít opravnou situaci. Místo toho, abyste na tu babičku vyštěkli nebo se pohádali, tak řeknete: „Mami, dej už pokoj, já tě mám ráda, já pro tebe udělám cokoli, ale uvědom si, že ty mi dáváš nesplnitelný úkol. Ve všední dny ti to udělat nemůžu. Já ti to můžu udělat v sobotu, v neděli. Ty to chceš dneska. To není o tom, že bych tě neměla ráda, ale vyber si: buď ti to udělám v sobotu (neděli), protože ve všední den nemůžu, mám dvě malé děti, chodím do práce, anebo si na to najmeš někoho jiného, ale záleží jen na tobě. My bychom se mohli mít úplně nádherně a tohle nám jakoby všechno kalí.“

Vy ale, protože jste si to předpřipravili v hlavě, ale ještě se to neudálo, vy se do té přítomné chvíle s tou babičkou musíte samozřejmě dostat, protože to je pro nás razítko. Jakmile tím projdete ve skutečné přítomné chvíli a zvládnete to, máte to za sebou. Všechno padá. Málokdo to dokáže opravit o 100 % lépe. Pro vás ale to setkání

bude jednodušší, protože jste ho jakoby nanečisto prožili už v hlavě, vy jste si to připravili. Takže třeba bude o minus 30 % lepší, další bude o minus 20 %... ono to bude v těch budoucích přítomných chvílích jakoby slábnout, slábnout, až zjistíte jednoho dne, že tu svoji tchýni najednou milujete a toužíte po tom, aby přišla. Zase se samozřejmě budete učit něco jiného. Ale takhle to skutečně probíhá, ale jenom vždy v přítomnosti. Proto se zaměřte na vaši přítomnost a zase opakují: přítomnost je tam, kde máte své tělo.

Dělat si starosti támhle někde co bylo nebo co bude je úplně zbytečné, tím to zhoršujete. Zhoršujete si svůj budoucí přítomný okamžik tím, že se bojíte a něco nechcete. Hurááá! Všechny události jsou úžasné, které na vás čekají. Vy jste si je naprogramovali. Já pak budu mluvit u šestky, jak si nedělat před ničím žádné ochrany. Ne! Vaše Nadjá vás postavilo do tohoto těla, do tohoto života, abyste si všechno prošli. Vaše ego to odmítá. Nedělejte to. Jsou věci, které se skutečně nedají obejít. Musíte jít proti nim a vyřešit je. Ne se zavřenýma očima, ani oklikou, ani nepodlezete, ani nepřeskočíte. To je všechno, co se po vás chce, a věřte mi, že většinou žasnete, jak to bylo vlastně jednoduché.

Tohle je čas. Prostor také neexistuje, já se pak vrátím k dimenzím. Moje obě dvě dcery žijí v cizině, každá 1100 km na jednu nebo na druhou stranu. Jedna žije v Itálii a jedna žije ve Francii a skutečně mě to nikdy nerozhodilo. Byly se mnou a jsou i tady teď s námi. A nejenom to, i všechna moje vnoučata, mám jich 5. Nikdy jsem necítila žádný stesk, bolest, ani když obě odcházely skutečně velice mladé. Zaprvé mám rodinu kolem sebe, kohokoli potkám na ulici, je moje rodina, aniž by to ti lidé věděli. Vidíte, to je také podmínka Jednoty. A za druhé - já bych je přece trápila, když bych tady brečela a vyváděla, a byť mají báječné manžely, já mám báječné zeťáky, tak oni by tam nemohli být tak šťastní. Jsou to moje děti, miluji je, takže i tohle je podmínka času a prostoru.

Jakmile si tohle srovnáte, kdykoli s nimi můžete být. Když přijdete ke mně na tzv. aurické vyšetření, nebo i kdybych nějakého člověka v životě neviděla s jeho tváří a jménem a anonymně mi zavolal, že potřebuje, abych se podívala, byť by byl na druhém konci vesmíru, já si tam na něj dosáhnu. Protože dívejte se: Když já budu tato buňka na mé dlani a budu bez prostoru a času žít v přítomnosti, tzn., nebudu žít v egu, budu v tom samém těle, jako je třeba tady buňka na hlavě. Jsme v jednom těle, my jsme jedno tělo. [Římanům 12:5] Vaše ego vás odděluje od Jednoty a já vás naučím žít skutečně v přítomnosti. Na dálku z mé kuchyně nebo odsud mohu komukoli pomoci a říct mu, co teď udělal špatně, nebo před jakým časovým úsekem, a jak to napravit.

Takže vidíte, že prostor neexistuje. A čas? Když budeme dělat aurická těla jednotlivých lidí, sednete si vedle mně a já vám sáhnu jakoby na tělo nebo před tělo. Vám se bude zdát, že sahám do vašeho prostoru. Tak to prosím není. Ty karmické zápisy, které máte, máte v určitém čase(!), ve kterém jste je tam vytvořili. Uvidíte, že čas je zase něco úplně jiného. My se k tomu dostaneme v dimenzích.

Ještě než přejdeme k dimenzím, potřebuji vám vysvětlit stav vývoje všech vašich těl. Co to jsou ona všechna vaše těla? Jsou to všechny vaše role, které jste kdy hráli. Člověk, který se narodí sem - už do lidského těla - žil zhruba 500 životů, což obnáší 27 000 let tady na zeměkouli nebo na planetách. Někdy se můžeme zrodit i někde jinde. Takže vidíte, že to je ohromný časový úsek. Když se narodíme poprvé jako člověk, tak se tady pod 1. čakrou narodí překrásná energie. Indové tomu říkají kundaliní síla. Je to tzv. hadí síla, která každý život vzrůstá o ten jeden pětistý dílek. Už jsem řekla, že se rodíte do hmoty. Ano, to je vaše tělo. To je váš domeček, ve kterém bydlíte. K tomu domečku, k té vaší roli, vám rodiče dají jméno a máte svůj tvar - jste blondatí, kudrnatí, modroocí, aby vás všichni poznali. To je role vašeho života, ale to také nejste Vy. Tuhle roli vašeho života odkládáte, když umíráte.

Abyste viděli, co se děje při narození a umírání: Jestliže matka otěhotní, tak je vaše hmotné tělo spjaté se třemi prvními čakrami. To znamená, že bytost, která se tzv. zaháčkuje na matčino tělo, se přichytí třemi čakrami: jedničkou, dvojkou a trojkou. Nahoře, v neprojeveném světě, žije od 4. čakry až do 13. čakry. Tam máme těch čaker víc. Prorůstají ještě přes neprojevený svět. To znamená, že nahoře si plníte svoje úkoly v tzv. aurickém Božím těle a jestliže se potřebujete vtělit do hmoty a tady si zase odžít nějaký čas, tak vaše bytost se chytí matky, kterou si vybrala. Své rodiče si vybíráte, protože přes jejich genom, který získáváte kombinací matky a otce, je zapsaný skutečně celý váš osud.

Dnes už to ví i medicína. Doktoři, kteří se zabývají genetikou, vědí, že ve vašem genomu je přesně stanoveno kdy, co, kde, třeba ve zdravotním stavu... Dejme tomu v 36 letech má někdo dostat rakovinu, ten člověk ji skutečně dostane. Předtím selže v určité situaci, aby se něco naučil. To všechno je výběr Nadjá.

Takže vy se narodíte rodičům, které si vybíráte. Proto Bible říká: Cti otce svého i matku svou. [Efezským 6:2] Skutečně ti rodiče, byť by "byli sebesthorší", třeba vás týrali, cokoli dělali, vy jste si takové vybrali, protože je potřebujete, abyste se vyvinuli tím směrem, který potřebuje vaše Nadjá. Protože vy přicházíte v bodě A a odcházíte v bodě B. To není prosím váš věk. Je to to, co se máte naučit. A co se máte naučit, máte přesně dané ve vašem genomu. To vám nikdo neodpáře. Proto je hloupost bránit se svým zkouškám a testům. Naopak, máte se z nich radovat. Takže postup je takový, že dítě se narodí a rodiče ho naučí jeho míře ega, které mělo v minulosti, když odkládalo tělo.

Následuje 2. část.

Iva Adamcová - Vše je dobré (2/6), Staré Křečany (CZE), 21. a 22. října 2011

...vidíte tady tu kontinualitu. Dejme tomu, budete mít někde tady hadí sílu. V tomto věku už máte určitou míru božské energie v sobě a určitou míru ega, takže vy si objednáte, vyberete své rodiče, ke kterým se narodíte. V dospělosti, zhruba v bodě A1 se dopravujete do podobné výšky. Odkládáte při odchodu i svá těla, to znamená hmotu, odkládáte svoje role, ale zůstává vám zkušenost. Zkušenost vám nikdo nesebere. To je váš poklad. Ten máte trvalý a věčný. K fyzickému tělu, které porodili a zplodili vaši rodiče, patří i jejich majetek, patří tam i různé jiné věci - to všechno tady je hmota. Ale vaše tělo nejste vy. Je to skutečně pouze dům, se kterým odložíte všechno a odejdete pouze s vašimi zkušenostmi.

Už jsem řekla, že dítě se narodí čisté. Rodiče ho naučí míře ega - ano, některé děti umírají v dětství, ale my se vždy učíme ve skupinách. To znamená, že zaprvé si to dítě potřebovalo ještě něco doladit, ale také rodiče si musejí uvědomit, že to dítě jim NEPATŘÍ. Vaše děti vám skutečně nepatří, ony se pouze k vám narodily, abyste je něco naučili, ale jejich osud je také daný. Tady je zapotřebí opravdu hluboký a veliký respekt. A dále nastává vaše učení směrem sem.

Teď mnozí můžete namítnout: 'Tak proč tady jsme, když je to všechno dané?', že jo. Ano, základní body jsou dané. Vy se skutečně odsud odloupnete, až se naučíte tohle. My máme ale danou šíři cesty. Vysvětlím. Představte si, že v tomto životě jste dejme tomu konzervativní a strašně neradi měníte své zvyky. Budete někde dělat 20 let a najednou začnete cítit, že už vás to tam nebaví, že byste měli svoji práci změnit. Správné by bylo, kdybyste si našli jinou práci a lehce šli k bodu B, protože někdo jiný už na vás někde čeká. A čeká na vás ten správný člověk, co vás má něco naučit, abyste splnili bod B. Jenže protože vy jste konzervativní a špatně se předěláváte, tak poprvé řeknete 'Uhh..... Ne! Já to tady doklepu.' A ouha, vidíte? Uhnete, a to jste dělat neměli. To znamená, že Otec vám dává určitou míru volnosti. Mohli jste se rozhodnout. Vždycky když přicházel Otec a učil mě, tak mi říkával: Kdo nechce být veden, musí být vlečen. To je ono, jo, pak jsou komplikace. Ti lidé se diví. Všechno by šlo hladce, všechno by proběhlo úplně ideálně, kdyby se ten člověk nebránil.

Takže vám přijde na pomoc anděl. Do té práce nastoupí člověk, který vám tzv. lidsky půjde po krku. Bude vás ironizovat, pomlouvat, bude vám ukazovat, jak jste špatní, jak všechno děláte špatně. Pozor, vy ho těma lidskýma očima budete vidět jako darebáka a hulváta, ale on je pro vás andělem. On vás vytlačuje zpátky na tu cestu k tomu, abyste tu výpověď dali a našli si něco jiného. Jenže vy znovu, přestože ten člověk se takto chová, řeknete NE! Všimněte si ale, že tady už jste neměli být nějaký čas - ten pozemský, pocitový. To znamená, že ta energie tady se nahromadila a ona vás jakoby vyhodí.

Tedy už nastane situace, která se týká vašeho těla. Jestliže se každé ráno budíte s nelibostí, plácnete do budíku a víte, že ten Josef Novák, ten uličník, ten darebák na vás čeká a zase vám bude dělat ty pitomosti a už se vám to nelíbí, tak vám se takhle sevře jednička. A vy jednoho krásného dne, podle toho, jestli to prožijete k tomu pitomcovi Josefu Novákovi nebo k té situaci, která se vám nelíbí, si zlomíte buď levou, nebo pravou nohu, což je další a trvalý náraz. Zůstanete ležet pár týdnů v nemocnici, a to všechno pro vás bylo úžasné. Za ty dva měsíce, co jste byli v nemocnici s nohou na kladce, se vám rozmělnil pocit, že nechcete odejít. Když vyjdete s taškou z nemocnice, zjistíte, že se tam vlastně už nechcete vrátit. Pak se stane zázrak, že vám někdo zavolá a tu práci vám třeba nabídne i sám, protože už na vás někdo jinde čeká. Takže tyhle komplikace jste si mohli ušetřit. Když uvidíte kolem sebe takovéhle zádrhele, skutečně ti lidé si to tvoří sami a pak bědují a naříkají na svůj osud. Je to zbytečné. Máte být vždy spokojení, nezapomeňte na to.

Už jsem mluvila o tom, že když se dítě narodí, je to čistý Bůh. Ano, je čisté. A žije v Jednotě. Vzpomeňte si, jak vypadá malé miminko. Ono sice občas pláče, ale jenom když to fyzické tělo, ve kterém je najednou jakoby ve vězení, má nějakou potřebu. Buď je počůrané, pokakané anebo má hlad, to znamená, že ho jakoby "něco bolí". Já si pamatuji, když můj nejstarší vnuk Giovanni, když byl malinký, vždycky říkal 'Babičko, mě bolí břicho.' Ale kdykoli jsem na něj sáhla, nic jsem necítila. Pak asi za rok a půl mi došlo, že měl hlad. On to jenom neuměl, a ještě v té češtině, říct, takže mi bylo divné, že tam nic necítím. Zkrátka děti to tělo vnímají jinak.

Zhruba rok a půl až dva roky to dítě, které je skutečně čisté a je to čistý Pán, nemá myšlenky. Stav myšlenek začíná, až když poprvé řekne: Já. Okamžitě končí jednota a nastává dualita. Zrodilo se ego. A už přijde jedna myšlenka, druhá, 10, 20, 50... To dítě najednou vidí ne, že je vše dobré tak jako předtím, ale vidí, že jsou věci dobré a špatné. Dobré jsou ty, které se hodí egu toho človíčka a špatné jsou ty, které se nehodí. Kdyby to bylo univerzální, tak by jedna věc byla jen dobrá a druhá věc jenom špatná. Tak to není. Je to podle toho, jak se vám to hodí nebo ne.

Současně, jak vidíte dobré a špatné situace, se ale dějí další věci. Tady vedle hlavního kanálu jsou ještě další dva kanály. Jsou to ida a pingala. Nejdou takhle rovně, dotýkají se jednotlivých čaker, aby je oživovaly. V okamžiku když vy vidíte věci dobré a líbí se vám, tak jako přitakáváte, tak se ida rozjíždí od hmoty, od země směrem k Otci, takže máte krásné, libé pocity. Míjíte něco dobrého. Čakry se krásně upravují do přesně pozic spokojenosti vašimi myšlenkami a hormony, které tam posíláte. To je dokonalé. Jakmile ale uvidíte špatnou věc, ida se zastaví a rozjede se pingala opačným směrem. Od Otce se zarývá do země a máte špatné pocity, je vám těžko. Nelíbí se vám to. Takže my pak vidíme dobré - špatné, nahoru - dolu... To je jak u blbých.

Ted' si představte, že tak žijete spousty životů až těsně tady pod šestku, kdy už člověk odkládá magii. Učím vás, že vše je dobré, to znamená, vidíte? - aby vám obě ty strany šly nahoru. Jakmile poprvé začnete žít, skutečně žít - to je to, proč jsem se narodila, proč přicházím, že vše je dobré - nastává váš návrat k jednotě. Vy skutečně uvidíte, že vše je dobré. Od těchto okamžiků, kdy to skutečně začnete v praxi žít, se všechny

čakry, které mají větší hlavici dopředu, menší dozadu, ony se otočí směrem nahoru a obě strany - ida s pingalou - se rozjedou směrem nahoru a vy se stáváte tzv. božským člověkem. Pak už se z vás stává Bůh. Vidíte, že je vše dobré.

Nemusíte o tom mluvit na veřejnosti, stačí, že se tak chováte a jednáte. Je hodně těžké vysvětlovat vnějším lidem, proč tohle, takhle hrozná věc, je skutečně správná. Nemusíte o tom mluvit, oni by vám nerozuměli, nejsou na to připravení, ale stačí, že svým chováním budete zklidňovat, že budete vysvětlovat lidsky, běžně, co je zapotřebí. Tím jim budete upravovat jejich stav čaker a budete zlepšovat situaci kolem vás. Budete takovým sluncem pro ostatní lidi a tohle je hrozně důležité.

Takže tady vidíte, že se najednou to dítě dostalo do duality. Ono projde celým životem, až sem k bodu B. Nastává okamžik, kdy jste se naučili, co jste měli, a přicházíte k takzvané smrti. Ano, říkám tzv. smrt, protože smrt vlastně neexistuje. My de facto zažíváme pouze rozvázání prvních třech čaker, abychom se zase vrátili od čtyřky do třináctky do neprojeveného světa. Takže v okamžiku smrti se rozpadne ego. Je to těsně před rozvázáním 1. čakry, kdy jako 1. myšlenka Já vás vsunula do duality, tak zase poslední uzavírá dualitu Já, a vy se dostanete na druhou stranu do jednoty. Byla jsem u tohoto okamžiku, když mi můj tatínek před 20 lety umíral. On tak třeštil oči, já jsem viděla ten úžas a údiv, nevěřil svým očím, když najednou viděl, že všechno je on a že vše je dobré. V tom okamžiku do minuty se vám rozváže 1. čakra. Druhá čakra se rozvazuje do týdne a třetí do 40 dnů. Přesně tak jako když se narodí miminko a uvelebí se v tom těle, jako šestinedělí 40 dnů, tak zase máme těch samých 40 dnů na druhou stranu, do 40 dnů se vám rozpadá astrální tělo.

Až se dostanu k 6. čakře, to bude někdy až zítra dopoledne, tak vám ukáží, že když budete jako bytosti už nad šestkou, tak astrální tělo bude nahrazeno světelným tělem, které je vybudované ve fázi přechodu přes 6. čakru. Takový člověk je vědomý skutečně už tady. Já žiji i v neprojeveném i v projeveném světě zároveň. Mí tzv. mrtví mě nikdy neopustili, navštěvují mě. Nikdy o nikoho nemůžete přijít. Je to nezvratné. Je to krásné. Takže v současnosti, vidíte? - tady se děje ten proces, že život po životě vám stoupá božská energie.

Ale vedle paralelně nastává další proces, který je opačný. V tomhle procesu vy v 1. životě dostanete neuvěřitelný dar. Je to skutečně dar. Jestliže vám jako duchovnímu člověku se bude prezentovat někdo duchovní a bude tvrdit, že ego je špatné, nevěřte mu prosím. Všechno, co nám tady Otec nadělil - zase jsme u toho - je dobré. Vaše ego vás vhání do zkoušek. Představte si, že když se narodí to ego a vy vejdete do duality a vidíte dobré věci a špatné věci, tak už jede vaše učení. Hmota vás vyučuje.

Protože zvířata ego nemají, spousta lidí řekne, že jsou lepší než my. Tak to není. My jsme skutečně vývojově dál. Zvířata skutečně nemají ego, ona mají ale o jednu oktávu - od prvního člověka tady, než se narodí - nižší energii. Kdybyste energii tohoto prvního človíčka v prvním životě dali zvířeti, tak to zvíře okamžitě zemře na mrtvici, na iktus. Protože ta energie je skutečně pro tu bytost hodně vysoká. Zvířata ego nemají a také - zkuste si vzpomenout, jestli máte doma pejska, nějaké zvířátko... - to

zvíře dovede spát až 20 hodin denně. Ono se zvedne na nohy, když má hlad a jde lovit. Kdyby žilo někde v přírodě, pak se zvedne na nohy, když se chce nažrat a když se chce rozmnožovat.

My jsme trochu lepší zvířátka, ale jsme taky zvířátka, věřte mi. Emocionálním kvocientem, kterým jsme hodnoceni nahoře v neprojeveném světě a v božském světě. Bytosti, které se nemusí už zrozovat, mají emocionální kvocient 800. Zvířata mají 6, člověk má 65, Kristus měl 350 a jaké dělal zázraky a nebyl ani v polovině, vidíte to? My se skutečně blížíme zvířátkům. Člověk obsahuje, než se vyvine po těch 500 životech, zhruba 4 oktávy. Takže vidíte, že my jsme trochu lepší zvířátka.

A teď si představte, že my tedy dostaneme ego, které je pro nás skutečně darem. Je to tzv. chtění. Takže ten človíček se narodí a najednou něco chce. Někdo chce kariéru, někdo chce dům, někdo chce krásnou ženu. Každý něco chce. Takže on nespí jako to zvířátko těch 20 hodin denně, ale jde si pro to, jde na to vydělávat, něco pro to dělá a tím se učí. Představte si, že budete mít za cíl třeba nějaký pozemek nebo nějaký dům a teď přijde Josef Novák - to je moje oblíbené jméno, jak jste si všimli - a chce to samé. Jestliže budu nevyvinutý člověk, tak ho budu vidět jako nepřítel, protože on chce to, co já a už s ním budu bojovat a už ho budu vidět jako špatného. Když už budete víc vyvinutí, už budete vědět, že on je na tom vlastně stejně jako vy a teď záleží na štěstí, kdo tedy se k tomu dostane, ale už ho nevidíte jako nepřítel. Ale bohužel většina lidí tady to ještě nedokáže. Takže vidíte, jak to ego je úžasné.

A teď: život po životě tady vzrůstá ta božská energie a tady se děje opačný proces. Už jsem vám řekla, že než se vám rozpadne 1. čakra, než zemře vaše fyzické tělo, tak těsně zhruba pár minut předtím se rozváže vaše ego. A představte si, jako je tady 500 dílků nahoru, tak tady je to cibule, která má 500 slupek. A když se odsud odpoutáváte, odkládáte vaše fyzické tělo neboli roli života, tak vám odpadne ta jedna šlupička, ta jedna pětisetina a vy jste pořád jakoby od toho ega lehčí a lehčí.

To znamená, že tady nahoře v intuíční úrovni už to ego je samozřejmě menší. Tady už ty bytosti, když se narodí, tak už vědí, že úplně poslední záležitosti, které jsou důležité, jsou ty hmotné. Pak už vědí, že mnohem důležitější jsou ty, které jsou neviditelné: láska - na tu si nemůžete sáhnout, ale už víte, že existuje a je důležitá, - přátelství, svoboda,.... Člověk, který je ještě hmotný, tzn., neprožil si zhruba 250 životů, což je polovina, ten vůbec neví, která bije. On za to nemůže, že jde a bojuje s druhým člověkem. Když se podíváte na televizi a vidíte oblasti na planetě jako je třeba Arábie, Indie, Afrika, jižní Amerika, co se tam všechno děje, jaké tam jsou boje, oni za to nemohou.

I vy jste žili tyhle životy a to, že jste tady, je pouze přirozenou vývojovou cestou; vy jste pouze odložili více těl, protože jste vstoupili v čase o trošku dříve. Nic jiného. A nebudete navazováni karmou k těmto bytostem, které tak ubližují teprve tehdy, když vám tyto bytosti nebudou vadit. Protože svět je pouze poznatelný.

Podívejte se... Abyste věděli, že je někdo krásný, musíte vidět někoho ošklivého, jinak to nebudete vědět. Kdybychom byli všichni stejní, tak nebudete vědět, že jste krásní nebo že jste oškliví. Abyste věděli, co je den, musíte zažít tmu. Každá věc má svoje krajní body a mezi nimi je stupnice, po které se posunujeme a hodnotíme spousty životů. Jestliže tady na pravé straně bude stát Ježíš, chci být tak spravedlivá (ý), tak moudrá (ý), tak láskyplná (ý). To je jediné, co smíte. Ano, on je pro vás pozitivní, kladný. Když na druhé straně stupnice budete mít někoho negativního, třeba Hitlera, někoho, kdo hrál roli jakoby hodně negativní, nebo i Satana nebo bin Ladina, to je jedno, koho si vyberete. Nebudete žít poznatelností, jestliže budete tohoto vyvyšovat a tohoto hanět. Kdepak. Ničemu neporozumíte. A každý z nás dostaneme čistý papír, který předkládáme při odchodu do neprojeveného světa. Pokud tohoto vyvýšíte a tohoto ponížíte, tak lidi tohoto typu, protože jste je zkritizovali, si budete přitahovat do svého života. Nééé. Oni jsou stejně dokonalí. Chci být taková jako tenhle a nechci být taková jako tenhle. Já jsem tím využila poznatelnosti. To stačí. Pak takový jakoby negativní člověk vám nepřijde nikdy do cesty. Vy víte, že negace neexistuje. To negativní totiž tvoří ego toho člověka a to je iluzorní a neexistuje. To je naše malé já. Až budeme u 4. čakry na konci dnešní přednášky, tak se dozvíte, kdo je to malé já, abyste se ho nebáli a uměli mu porozumět a neposlouchat ho.

Já se teď vrátím - už jsme probrali čas a prostor - a potřebuji vám vysvětlit dimenze, abyste viděli, kam směřujete. Dimenze jsou velmi důležité proto, abyste pochopili souvislosti. Už jsem vám říkala, že s vámi dělám spoustu věcí, ale všechno je to vlastně jedno jediné. Buď je to otevírání oka anebo vás přetahují přes 4. do 5. dimenze. První dimenzi vám nemusím vysvětlovat. To je dimenze bodu, tu už máte dávno za sebou. Druhá dimenze je dimenze, kdy z jednoho bodu se rozmnoží jedna linie, druhá linie a vzniká plocha. V druhé dimenzi žijí všechny bytosti, které vnímají jenom plochu, takže když taková bytost poleze po té ploše a vy byste před ní dali buď prst, nebo papír, ona neví, kde se to vzalo co to tam je, odkud to přišlo. Jestliže ten papír nebo ruku milimetr nadzvednete nad tu plochu, ona už je nevidí, i když tam ruka nebo papír bude a poleze dál. Tohle je v druhé dimenzi.

Třetí dimenze je naše dimenze běžných lidí, pozor - lidí, kteří mají ego. To jsou lidé, kteří se nesjednotili v Jednotě, neboli nežijí v přítomnosti. Z plochy se vydělí ještě v rohu další strana a vzniká takové pomyslné akvárium. Jakmile uvidíte tenhle tvar, krychli nebo kvádr, třeba jako je tahle místnost, tak uprostřed - pro vaše smysly, protože vaše smysly patří k hmotnému tělu - se vytvoří umělá virtuální realita tzv. časoprostorové křivky. Je to proto, že lidé nebo bytosti žijící ve 3D mají ega, neboli ubližují si, oni jsou oddělení, vidíte?

Já vás tahám jakoby z duality do jednoty. Ty bytosti jsou v dualitě. To znamená, že jestliže ten člověk chce někomu ublížit, musí v čase a prostoru doběhnout k jinému tělu a třeba do něj píchnout nůž, když už jsme tedy u toho ubližování. Kdyby věděli, že jde cokoli udělat myšlenkou, tak by to udělali. Proto Otec nám dává vědomí duality a oddělenosti, aby k těmhle věcem nedocházelo. Teprve když se naučíte žít tady v prostředním kanále, což se budeme učit za krátký čas, a budete se chovat přesně ve

středu, budete v jednotě s veškerenstvím. Skutečně to začnete ve svých životech v mnoha zkouškách žít, začnete to umět, pak přestane pro vás jako pro mě existovat čas a prostor.

Vy jste stejní jako já. Já nejsem nic lepšího, jsem úplně stejná jako vy. Pouze vás přicházím tohle učit. Začnete tvořit. Po celý život jsem zažívala neuvěřitelné zázraky. Ale k tomu se dostaneme možná až zítra, když budete mít zájem. Takže čas a prostor je spojený. Tady už slyšíte: časoprostorová křivka. Naučíte se žít v přítomnosti, to znamená ve SPOKOJENOSTI.

Ted' vám ukážu na každé čakře, co znamená přítomnost. 1. čakra - o tom jsem už mluvila. Když tady a teď budete spokojení, nechcete být ani v minulosti ani v budoucnosti, to znamená 'předtím to bylo lepší, než ona sem přišla a začala tady povídat', nebo 'už abych byl pryč' - to jsou pocity, kdy se vám tady nelíbí. Jestliže se vám tady líbí, čakra má ideální velikost. To je tohle - není ani smrštěná, ani hodně otevřená. Tehdy Otec ve vás pracuje. Jste plní síly, je vám dobře, všechno klape. To je stav přítomnosti na 1. čakře.

2. čakra - Na druhé čakře je odpouštění. Všimněte si orgánů, které tady pracují: jsou to vylučovací orgány. Všechno, co je duchovní, souvisí s naším fyzickým tělem. Když vám někdo něco udělá, nějak vám podle vašeho názoru ublíží, a vy nejste schopní zapomenout na tuhle situaci, která se někde v minulé přítomné chvíli stala, neustále vás tíží, že vám udělal špatnou věc. Ten člověk vás jenom učil, on vám udělal dobrou věc. Museli jste si tím prožít. Vy totiž procházíte do vibračního platónského měsíce Vodnáře. Tam se dostanou pouze lidé, kteří skutečně jsou schopní odpouštět a mít všechny čakry volné a průchodné Otcem. Protože pak se stanete neoddělenými.

Tak si představte, co to znamená pro skutečně duchovního člověka v Jednotě neodpuštění - Neexistuje. Tady je 1. třída. Když vedle vás v 1. třídě bude chlapeček nebo holčička, kteří nebudou umět matematiku, vy se na něj v té 1. třídě budete koukat jako na hlupáka; nechci říct pitomečka, to by bylo drsnější. Uplyne 9 let a vy budete v 9. třídě. Ten člověk mezitím vyrostl, změnil se. My nikdy v žádné další přítomné chvíli nejsme stejní jako v předcházející. Vidíte, že se tady dějí 2 procesy: Zaprvé jdete svým životem a učíte se, takže tady vám vzrůstá jakoby jedna božská síla a tady vám ubývá ega, protože čas kvačí.

My se narodíme jako bytosti a sem na Zem přijde 100 % vaší energie. A narodíme se jako malinké tělíčko, protože my ženy nemůžeme porodit 50kilového člověka, ale vaše děti jsou veliké nádherné bytosti. Nejsou to 'takoví ti malincí', co se na ně musí šíšlat. Oni to tedy mimochodem ani nemají rádi. Mohla bych historky s dětmi - a nejenom s mými, ale i s cizími dětmi - tady vyprávět až do aleluja, jak jsou úžasné, z pohledu lidského jsou skutečně božské. A ony vědí, která bije, vědí všechno, co já vám tady povídám. Jenom stačí je pozorovat, poslouchat, zamyslet se... jsou úžasné.

Když se tedy narodí tohle malinké miminko, tak má třeba dejme tomu 5kg. V jeho fyzickém těle je zhruba 30 % jeho skutečné energie a 70 % je tady v těchto aurických

tělech. To vy vašimi hmotnými očima nevidíte. Fyzickými očima nevidíte, že si s sebou nese svoji skutečnou energii. Jenže to dítě jde svým životem po přítomných chvílích, učí se a tehdy se dějí paralelně dvě základní věci: Zaprvé: roste mu tělo, protože v jeho těle se rodí a umírají buňky. To znamená, že jeho fyzické tělo - ten domeček, ve kterém bydlí - ono regeneruje. Během tohoto procesu, kdy jeho tělo regeneruje, jde životem po těchto přítomných chvílích a učí se. Učí se reagovat na vzniklé situace. Žije v určité rodině, vidí, jak rodiče umějí odpouštět nebo jak jsou vztekli, jak jsou láskyplní, to jsou různé možnosti. To dítě přijímá samo sebe. Ale zároveň v jeho těle se rodí a umírají buňky, to znamená, že ani v jednom okamžiku ten člověk není stejný.

Tak a teď se vrátím do té základní školy. Když v té 1. třídě budete považovat někoho třeba za hlupáka, a budete v 9. třídě na toho samého človíčka koukat jako na stejného hlupáka jako v té 1. třídě, on mezitím ale už dávno neexistuje. Uvědomte si, že už za tu dobu tam nežije skoro jediná buňka jako před těmi devíti lety. Spousta se narodila jiných, spousta umřela, ale hlavně oni jinak přemýšlejí. Ten člověk vás předhonil ve dvaceti jiných věcech. Umí odpouštět - vy ne, protože nejste schopní se na něj dívat jinak. Takže vidíte, že z pohledu přítomnosti neexistuje neodpouštět. Ale hlavně, jestliže tohle děláte, vy si nesete balík karmy, takže vás budou navštěvovat a přitahovat se k vám bytosti, které vám budou "dělat nepříjemnosti" a ubližovat vám. Protože nevíte, že tohle se máte naučit, a proto je dobré, že jste tyhle lidi potkali.

Už jsem vám říkala, že vlastně vás provádím do další dimenze. Je zapotřebí se naučit žít tyto věci v přítomných chvílích, abyste se do té 5. dimenze dostali, protože co to znamená 4. dimenze? Už víte, že tam jedna chybí, že? Když jsme ve 3. a najednou skáчете do 5. dimenze. Představte si, že tohle je jedna místnost, tady budou veliké dveře nebo brána a za námi je další místnost, Tahle místnost, kde sedíte, je 3. dimenze. Tady vnímáte čas a prostor a jste oddělení v dualitě, vidíte špatné a dobré. Nevidíte ještě, že jsou věci skutečně dobré. Tady ta brána je 4. dimenze, je to vchod. Ten vchod je přítomnost. Jakmile se naučíte žít v přítomnosti na jednotlivých čakrách, prolnete se do Boha, neboli překročíte tuhle hranici a stáváte se božským člověkem, kdy už tvoříte. Tady už všechno od toho Otce dostanete, protože všechny čakry jsou otevřené, přesně jak mají být.

Tak a teď se dívejte. Vy buď ty čakry uzavřete, Bůh nemůže přes tu bránu projít, anebo je zase hodně otevřete a to je také špatně, že? - všechno se vrací zpátky. Takže stav spokojenosti je jediným, kdy se prolnete do vyšších dimenzí. Jde to. Jenže jste se naučili ve svých minulých přítomných chvílích jenom zareagovat v ego, ale nevíte, že ego nejste vy, ale že ono je pro vás úžasným učitelem. Já vás naučím, jak využívat toho, že ve vás je, a s jeho pomocí se na druhou stranu také velice jednoduše dostanete.

Když vám bude někdo tvrdit, že ego je špatné, nevěřte mu. Ten člověk nebude vědět, která bije. Existuje jedna nádherná pravdivá mystická rovnice, já jsem vám ji tady napsala: Bůh + ego = člověk. To znamená, že do svého božství se dostanete pokud: Bůh = člověk - ego. Všimněte si: Určitě na téhle jednoduché rovnici vidíte, že střed -

jedna strana se rovná druhé straně, to znamená, že ego je také božské. Ono vám pomáhá. Lidé, kteří považují ego za špatné, neumějí v tomto případě matematiku, všímáte si toho? My se k tomu dostaneme, až budeme u 4. čakry, abyste to pochopili prakticky, protože já jsem praktik.

Spousta lidí tady skutečně žije neuvěřitelně čistě, a když některým lidem sahám do aury, jsou tam drobnosti. Jenom... není tam praxe, ale jinak ti lidé se snaží být čistí, už chtějí toho Boha mít v sobě neboli dobro v sobě. Nechtějí reagovat s negativními emocemi. To je základ toho, že víte, že když jste vevnitř dobří, je vám moc dobře a odmítáte stavy, kdy něco negujete.

Takže jak vypadá na trojce přítomnost? Tady a teď se něco stane, to je v tomhle bodě, a v následné přítomné chvíli ze sebe vyloudíte zlost. Buď do hmoty - na Josefa Nováka, kterého si zhmotníte, uvědomte si, že on neexistuje. Řekla jsem vám hned na začátku, že všechno je Bůh. Bůh je rozsekaný na neuvěřitelné množství malých částí a hraje role a ty role mají svoje těla. My žijeme v trojnosti: máte tělo, máte roli - to je vaše jméno a tvar a máte Boha v sobě, na kterého jste zapomněli, ale on tam je. To znamená, že jestliže Bůh ve vás ublíží Bohu v druhém člověku, byť je jakýkoli, vy ubližujete sami sobě. Pravá podstata toho člověka je božská. Navíc, nesmíte mu ublížit ani myšlenkou, protože vy nejste tělo.

Největším omylem lidstva je, že si lidé myslí, že jsou tělo. Když potom ten člověk někomu nevyndává pusou, která je hmotná, řekne mi 'to není možné, spravedlnost neexistuje, já jsem mu nic neudělal a podívej, jak mě zpražil nebo co mi udělal', Nenene; on mu sice touhle pusou nic neřekl, ale v hlavě si o tom člověku myslel moc ošklivých věcí. Takže on si to skutečně zasloužil. Vy jste myšlenka, Vy jste energie, která to tělo oživuje. Hlídejte si své myšlenky!

Pozor, přijdou tam samozřejmě špatné myšlenky, ale ty nejsou vaše. Vy jste Nadjá, vy jste Božství. To, co tam přichází negativního, nejste vy, ale vaše ego, které vás ponouká a našeptává vám, abyste se k němu přiklonili. Člověk, který už je na docela vysoké úrovni, ten bude vědět, že to, co je v něm špatné, není on, tak se k tomu nebude hlásit. Jestli jste tu někteří Tomášovci, já pana [Eduarda] Tomáše [českého mystika] strašně moc miluji, úžasný člověk, on vždycky říkával: "Když kolem vás proběhne nějaká myšlenka, tak si ji představujte jako projíždějící auto." Nebo míč; tak to je i s negativními myšlenkami, ty nejsou vaše.

Vy jste božství, všechno, co je tam negativní, nejste vy. Jestliže si o sobě budete myslet, když to tam proběhne: 'Já jsem špatnej...' to už je špatné. Tímto už si snižujete svoji spokojenost na čakrách, protože vás strhává vědomí a mylná (!) domněnka, že to zlo ve vás jste vy. Nejste to vy.

Takže správný postup je, jestliže se něco stane, tak neudělat zlost. Vy můžete napravit to, co se stalo, to, co vás rozladilo. Je zbytečné tu zlost vytvořit. Jestli ji učiníte, vytvoříte karmu a ta k vám přitáhne člověka, který vám něco podobného udělá. Ale nemůže za to ten člověk, on je k vám přitahovaný karmou. Vy jste se to nenaučili

nemít zlost. Vy sami sobě všechno děláte. Nikdo druhý neexistuje, kdo by vám co udělal. Je jedna ohromná velká bytost, která hraje hru. Jestliže tu hru prohlédnete, můžete se zbavit úplně všeho.

Dívejte se. My tady vývojově procházíme třemi etapami. První je, když spousty životů až sem někam pod šestku ten člověk dá ránu, protože bojuje, on je oddělený. Takže bojuje o svá práva, o své chtění mít věci a jídlo a majetek a ženu a všechno to, co jen si dovede představit. Tím zapíše karmu a někdo druhý mu tu karmu musí vybít. Ti lidé neví, že ten, kdo mu to vybíjí, je anděl, protože mu zlikvidoval zápis. Ono je to obráceně. Oni to vidí hmotnými očima jinak. Takže to trvá mnoho životů, minimálně 450 životů. Pak ve druhé fázi najednou poprvé v životě mu dojde, že vlastně - a to už se začíná zaobírat poznatelností - když to tomu člověku vrátí, tak vypadá stejně jako on, ale už takový být nechce.

Já jsem tohle prožívala kdysi dávno na zubárně, to jsem ještě nebyla v soukromí před 20 lety. Jedna kolegyně, ona byla taková hodně ústnatá - já teď budu sprosták - mi říkávala: 'Ty jsi hrozná. Kdyby ti kýbl s*áček někdo postavil na hlavu, tak mu ještě poděkuješ.' A já jsem jí tenkrát řekla: 'Ano, Heleno, máš pravdu, ale mně se nelíbí, jak se ten člověk chová a já mu lehce odpustím, neznám pocity křivdy, ale když mu to oplatím, tak budu stejná jako on a já taková být nechci.' Pozor, teď si ale uvědomte, že po předcházející spoustě životů, než vám tohle dojde, máte všude na každé čarce někde nějakou karmičku. Takže v této době s prominutím vypadáte jak blbečkové, co si nechají všechno líbit. Tu vám přijde někdo ublížit, tamten, druhý, třetí, čtvrtý, pátý... všichni kroutí hlavou, jak jste hloupí a nevracíte. Vydržte vás prosím. Oni neví, která bije.

Jednoho dne totiž všechny karmy, aniž byste je vrátili, budou splacené. Ti lidé, kteří vám to přicházejí vybíjet, jsou vaši andělé. Dožijete se jednou dne, kdy na těle nebudete mít žádnou karmu. Pokud si ji tam v tu dobu neuděláte, ale to potom skutečně přichází okamžitě. S karmou je to jako ve frontě na maso. Když ten člověk jakoby těch výkyvů z jednoty dělá hodně a není schopný si uvědomit 'Jééžíš, to jsem dělal tamhle někomu jinému, to jsem vlastně dělal taky.' Ale když už tam máte jenom jednoho človíčka před sebou, než přijdete na tu řadu, za 2 hodiny, druhý den, za týden víte 'to jsem vlastně udělal, to se mi nelíbilo.'

Skutečně věřící člověk je ten, který žije podle zásady: To, co nechceš, aby ti dělali druzí, nedělej druhým lidem. [Lukáš 6:31] Aniž byste se uměli modlit, žijete tak podle Bible. Takže vás prosím: zamyslete se, než zareagujete, ale i v myšlence. Jednoho dne budete žít skutečně nebe na zemi. Dějí se pak neuvěřitelné zázraky a moc moc vám to přeji.

Já se vrátím k tomuto človíčku. [ukazuje na tabuli] Už jsem vám ukázala vlastně při té přítomnosti na dvojce, jak nejsme nikdy stejní. Skutečně neexistuje jediný okamžik, kdy byste byli stejní, ale zapoměla jsem vám tady ještě říct jednu strašně důležitou věc. Vidíte, že to tělo vyrostlo, takže se obrátil poměr: V dospělosti je 70 % energie ve vašem fyzickém těle a zbytek zhruba těch 30 % ve vašich aurických tělech. A teď si

představte, že se večer půjdete sprchovat. Osprchujete se, vylezete, utíráte se a najednou uvidíte, že tady si sloupnete starou kůži. Budeme říkat jednu buňku jo. Ano, ta buňka na vaši kůži dosloužila. Ona jakoby umřela, říkám, jakoby umřela. V tom okamžiku pouze vaše tělo odloučilo schránku (!) pro energii jedné buňky a ta buňka odchází sem - do vašeho aurického těla, které máte kolem sebe, aniž byste ho viděli. Protože kdyby ta buňka se svojí energií odešla pryč, už byste nebyli 100 % a to není možné. Vy svoje rezervoáry nosíte vždycky s sebou.

To samé se děje také v tom vnějším světě. Když splníte svou roli v životě, odložíte svoje tělo v bodě B, odkládáte pouze domeček a energii, kterou jste - - Bůh ve vás - po odložení ega a těla. Ego symbolizuje roli života. Odcházíte do aurického neprojeveného světa - - Božského těla - a tam čekáte. Čekáte na další roli. I ta buňka, která byla jednou kůží, si chce vyzkoušet něco jiného, takže příště se třeba narodí dejme tomu do ledviny. Pak za nějaký čas, když se zase vrací do hmoty, tak se narodí jako srdeční buňka; poslední, s největší zkušeností nejvyšší diferenciované buňky jsou neurony.

Z pohledu do lidské společnosti, já - jako duchovní učitel - jsem něco jako neuron. Ale chci vám říct, že nikdo není lepší a nikdo není horší. Představte si, že kdyby tohle mé tělo obsahovalo jenom vyspělé neuronové buňky, kdo by koho učil? Rozumíte mi? I ta nejobyčejnější buňka, která se narodila do těla, která není ještě pružná, není zkušená, je třeba kostní nebo šlachovou buňkou, je celek, je pohled celku. Kdyby tam ta jedna buňka chyběla, už by to nebyl celek. Vždycky buňky, které už odcházejí a nemusejí se zrodit, odcházejí do Božského světa, jsou i ve vašem aurickém těle. Rodí se další první, kterými se obměňujete. Všechno je neuvěřitelně dokonalé. Má to svou logiku a je to stejné ve vašem těle jako ve vnějším světě.

Když si někdy nebudete vědět rady, podívejte se do těla a ono vám odpoví. Třeba taková pýcha... Představte si, že máte v těle třeba jednu buňku v játrech a ta jaterní buňka bude pyšná na to, jak čistí krev. No to je nesmysl, že? Správný postup je, že ta buňka má být šťastná, že smí čistit krev a pomáhat jednotě. Vaše úmysly hodnotí vaše Nadjá a Božské tělo. Ukáži vám to v našem běžném životě. Když já budu sestra s dokonalým vzděláním, budu skutečně špičková, budu na oddělení pracovat jako vrchní sestra nebo staniční, ale budu to dělat proto, abych se ukazovala, jak to umím, tak to nedělám pro ty lidi, kterým mám sloužit, ale dělám to pro sebe, že jsem pyšná. Nebo když to budu dělat pro peníze, tak to také dělám pro sebe, nedělám to pro ty pacienty, co tam jsou. Ale v tuhle dobu tam vedle mě nastoupí úplně obyčejná holčína, která bude mít neuvěřitelné srdce a ty lidi bude milovat. Nikdo to nebude vědět, ale skutečnost bude taková, že ta holka, která nemá žádnou praxi, která se teprve učí být dobrou sestrou, ale je úžasný člověk, ty lidi bude léčit víc, než léky podávané odbornou špičkovou sestrou. Pacienti se ráno probudí s tím, jestli to sluníčko dneska slouží nebo ne. A když uvidí kyselou tvář té přísné sestry, tak zase zahučí hezky pod deku a budou otrávení, že se musí těšit další den. Ta holčína jim totiž bude zvedat optimismus a ten je léčí. Pravda je úplně jiná. Vaše pýcha a namyšlenost sráží vaše úmysly. Ublížíte si potom jako bytosti. Takže úmysl! Na

všechno, co budete chtít vědět, se můžete podívat do vašeho těla a bude vám všechno zodpovězeno. Děje se to úplně stejně jako v tom vnějším světě. Přítomnost na srdeční čakře... Něco se stane.

Následuje 3. část.

Iva Adamcová - Vše je dobré (3/6), Staré Křečany (CZE), 21. a 22. října 2011

Vzápětí ten člověk prožije buď nenávist, anebo lítost. Obojí je také špatné. Ne, v následné přítomné chvíli, to vyřešíte ve spokojenosti, abyste si neuzavřeli čakru, protože ego umírá v přítomnosti. Jestliže jste spokojení, jednáte bez ega. Jestliže jste nespokojení, sklouznete buď do minulosti, anebo do budoucnosti a tam ego žije. A tam hodně, hodně působí a z toho máte karmu a z toho máte bolesti a nemoci.

Já se teď dostanu konkrétně ke všem jednotlivým čakrám, takže se dívejte. Tady někdo měl dotaz, co tohle znamená, já to teď umažu, nakreslím znovu, abyste to viděli dobře. Už jsem řekla, že tady máme střední hlavní kanál. Vysvětlím vám, jak se na každé čakře zachovat, abyste neonemocněli, což je stav spokojenosti a pak vám ukážu, co se děje, když se potom ta čakra uzavře. Toto je klasická čakra a buď se sevře, anebo takhle vypadá klasická čakra, která se otevře. Tím vracíte energii zpátky, obojí je nesprávné. První fáze, kdy se zavírá čakra, je na téhle straně a druhá fáze je tady na druhé straně.

Takže na každé čakře máme nějaký úkol - a na 1. čakře vyjadřujeme lásku k životu. K tomu svému životu, k tomu vašemu osudu, který jste si vybrali. Vy už víte, že nejste ani tělo, nejste ani role, to znamená vaše tvář a tvar patří pouze k roli vašeho života a k ego, ale jste Bůh. Takže tady už na té první rovnici vidíte, že vaše Nadjá si vybralo všechno až do bodu B, abyste se naučili to, co se máte naučit. To jste skutečně vy, ten Bůh. Ego potom odmítá ty děje, které se vám zdají být špatné. Ale vy už teď víte, že nejsou špatné, že jsou dobré, jenom je zapotřebí přijmout tu situaci ve vašem osudu a ve vašem životě tak, jak přišla. V klidu si ji prohlédnout, nezareagovat emocionálně, pak se všechno vyřeší a všechno se ztratí. Vyzkoušejte si to alespoň jako v laboratoři. Jde to. Dějí se skutečně zázraky.

Takže: 1. čakra. Tady je láska k životu. A tady je velice důležitý optimismus. Protože první chybou, která se tu stává, je, že člověk je pesimista. Uvedu zase příklad na příběhu, protože je lepší, když to vidíte ne obecně, ale přímo. Pojedu autem, nabourám, odřu si blatník. Když se to stane mně, já budu říkat: 'Hurááá - nikoho jsem nezabila, hurááá - odřela jsem si jen koleno a blatník, a pak nastanou další možnosti. Buď mám peníze na opravu - 'hurááá - mám peníze na opravu. Nebudu koukat, že mohly být na něco jiného, to už je klíčování ega, ne, mám je. V přítomnosti je mám, tak to nechám opravit a 'hurááá - mám opravené auto.' A když nemám ty peníze, tak 'hurááá - budu chodit pěšky a zhubnu.' [smích].....

Stále se máte čeho držet a věřte mi, držte se, protože tady jde o to, abyste si tu čakru nechali dokonale otevřenou. Jestliže tohle dokážete, tak někde nečekaně přijdou peníze, které vám tu opravu nahradí, a věřte mi, že přijdou. Dějí se neuvěřitelné věci. Jenže když budete pesimista, tak to bude: 'Ježíšmarjá, to se může stát jenom mně, že jo, teď já nemám peníze, budu běhat po pojišťovně, po opravně, to je příšerný.' Pozor,

čakra se smrští a už jsem říkala, že dostanete víc jenom tehdy, když jste spokojení. Takže když nejste spokojení, vezmou vám i to málo, co jste měli. Ten člověk, když to prožije ve hmotě, to znamená, vidí tu plechovou krabici, která se mu tamhle odřela, tak si zlomí levou nohu. On neví, že si to vytvořil. Tam je emocionální prožitek pesimismu. A teď chodí o berli a zase řve: 'To je hrozný. To se může stát jenom mně. Neštěstí nechodí po horách, ale po lidech. Já se na to vykašlu. Co se mi ještě stane?' Jóóóó. Ještě mu někdo ukradne peněženku. [publikum se směje] On to skutečně tvoří. Nic není náhodné. Takže vidíte, tohle ne! Tady si uzavíráte přísun od Otce. Tak.

Druhá strana: Také špatná - tady se děje to, že se čakra otevře, takže ten člověk vrací energii zpět a vysvětlím vám, co to je za člověka. Já těm lidem říkám tak zvané vychechtání. To je člověk, který doma nepracuje, padá mu komín, má zaplevelenou zahrádku, nechce se mu nic dělat, v práci se ulejšvá, hází se marod nebo si jde schrupnout za roh a nechá dělat druhé lidi. Ale jakmile není doma ani v práci, hupky dupky do hospody a tam si leje do hlavy jedno za druhým. On je té společnosti neplatný. On se vidí odděleně v dualitě, že do toho nikomu nic není.

Představte si ale pohled do těla. Tam to nádherně uvidíte. Tahle buňka když se bude takto chovat, tak já jako Bůh, jí nemusím vůbec nic dělat. Já ji miluji, ona je moje, jenže tu práci v tom těle musí někdo odvést a je správně rozdělená. Takže ji za ni musí udělat někdo jiný. Bůh nedělá nic, ona sama svým chováním - neužitečností - si otevře čakru a vrací energii zpátky do Božího těla, protože nějaká jiná buňka ji musí udělat. Vy se vidíte odděleně, ale ta těla nejsou oddělená, nekončíte fyzickým tělem. Kdybyste viděli mýma očima, jste spojení. Nejenom tady a teď mezi sebou, ale i s těmi, které milujete a kteří tady teď nejsou přítomní. Oni tady s námi jsou. My jsme tady všichni. A to spojení je neuvěřitelně silné. Vidíte zatím jen vašimi fyzickými očima, a ne duchovním zrakem. Až se vám otevře, uvidíte skutečné Boží tělo. A otevře se vám, jestliže na každé té čakře budete spokojení.

Zkuste se podívat do těla. Zase jedna buňka. Představte si, že tahle buňka "sežere" živiny pro milion buněk. To samé se děje, když třeba někdo vytuneluje nějakou fabriku.... On to ukradne. Uvědomte si, že peníze, které vy vidíte jako peníze, jsou pouze energií a energie tady na účtu je: budoucí pytel cementu na opravu chalupy, boty, bunda do školy v přírodě tamhle vnukovi a další a další věci... dovolená ve Španělsku. To tam všechno je. To je pouze symbolika pro nás pro lidi, protože potřebujeme tu energii někde zhmotnit, abychom se přesvědčili, že si na něco sáhneme.

Ve skutečnosti ale ty peníze symbolizují v těle krev, která spravedlivě nese ke každé buňce živiny. Vaším osudem a tím, že se narodíte k určitým fyzickým rodičům a máte fyzickou schránku, jste získali i majetek, dědictví po rodičích. To se navazuje a přesně tolik potřebujete pro svůj život. Jestliže někde navíc ukradnete, jinde o to musíte přijít, protože tělo to má rozdělené. Takže vidíte, tahle forma je zase špatná. Jestliže tady jedna buňka zbaští víc než má, věřte mi, že to vrátí. Člověk, který vytuneluje hodně peněz, o to většinou přijde různými způsoby, určitě si to neužije, nepatří mu to. Možná bude i hrozně trpět, třeba se mu za to podaří koupit nějaké drahé auto, zabije

se mu pak v tom syn, jsou různé varianty, jak to vracíme. Přesně to, co máte, je přesně to, co potřebujete a věřte mi, na téhle úrovni, když ještě takhle člověk koná, tak on slouží hmotě a tvrdě. To je drsná služba. Jestliže zůstanete nad hmotou, budete respektovat to, co máte a co vám skutečně patří a přišlo vám to, ta hmota vám začne sloužit a dějí se neuvěřitelné věci.

Já vám teď povím (protože moc času nemáme, to bych tady byla ještě měsíc), jeden příběh, který je kouzelný, který tohle ukazuje do důsledků. Tyto věci se dějí okamžitě, do 5 minut, do 10, do hodiny, je to neuvěřitelné. Asi před 5 lety jsem neměla v peněženke ani korunu, tedy asi 2 koruny, ale to na večeri nestačilo. Moje obě děti už byly z domu pryč. Jedna je vdaná 10 let a druhá 12 let. Já jsem si s tím nedělala hlavu, říkám si 'hurááá' zase, slyšíte? Hurááá - optimismus - můžu zhubnout... dneska nemusím večeret... Pozor, já jsem věděla, že už druhý den mít peníze budu, protože asi hodinu předtím mi volala jedna paní doktorka, abych si přišla pro otisky. Tahle paní doktorka jako jediná - všem dávám faktury - tahle mi jediná dává peníze z ruky do ruky za každou práci, takže jsem věděla, že druhý den budu mít v peněženke minimálně 580 korun. Takže vyhlídka, že se druhý den nasnídám, byla tedy úžasná... [smích] Tak jsem s optimismem seběhla schůdky, co mám před barákem, zavřu vrátka a rozběhla jsem se s radostí pro tu práci.

Naše ulice je velice krátká a je předělená na polovinu ještě křižovatkou; proběhla jsem na roh asi 50 metrů, přešla silnici a šla po druhé polovině, ušla jsem asi dalších 100 metrů a teď: Tam byl takový vinný sklípek (už je tedy zavřený), šlo se po schodech dolů v soukromém domku. A celá léta, znáte to sami, když někoho budete dennodenně potkávat, i kdybyste toho člověka neznali jménem, tak se začnete zdravit, že? Protože ta tvář už je známá a je to takový kolotoč dennodenních tváří. Chodí tam pán, který je trochu jakoby postižený i psychicky i trošku fyzicky. Já tyhle lidi nesmírně miluji, protože to jsou většinou duše svým způsobem uvězněné v těle. Oni si to sami vybrali, ale lidé na ně neumějí být jakoby milí, takže já jim to tak jako vždycky vynahrzovala. A oni jsou hrozně vděční. Pokaždé zdaleka strhával čepici a mával na mě přes ulici a já jsem mu mávala taky. A teď jdu, přicházím tam, kde byl ten sklípek, on šel proti mně a já zdravím: "Dobrý den. A on: "Dobrý den, dobrý den" a nesl papírovou kouli jako zmačkané noviny, nějaké Právo nebo já nevím, jak se ty noviny jmenují... Prošel za mě a najednou cítím takhle ruku. Tak jsem se otočila a on mi povídá: "Prosím Vás, to je pro Vás, vezměte si to." A já na to: "Já to nechci, děkuji, jste hodný." Hlavou se honí různé myšlenky, že jo, co v té kouli může asi být. Načež on říká: "Nene, to mi musíte udělat, prosím Vás." Tak jsem si řekla 'Dobře, udělám mu radost.' A on se otočil a seběhl do toho sklípku.

Zůstala jsem stát, teď koukám na tu kouli, začala jsem ji tak opatrně rozbalovat a nevěřila jsem svým očím. Já jsem to nikdy předtím neviděla, protože tyhle věci nekupuji, ale tedy bylo to úžasné. Já jsem tam držela svou večeri! To byla koule, která se rozdělala, pak se to našroubovalo na spodek a vznikla tak miska a vevnitř byla čínská polévka. Mně se úplně motala hlava. Já jsem věděla, že Bůh skrze něj - při té spokojenosti - mi to jídlo dopřál. Takhle můžete tvořit dennodenně. Já jsem se

naučila neobávat se ničeho. Vždycky v pravý čas přijde buď peníz, nebo vás někdo pozve na večeři, to všechno je vlastně pomoc, to přesně přichází v pravou chvíli. Když budete spokojení, najednou budete mít i na opravu střechy. Věřte mi, tvořte. Je to ve vás. Jestliže podlehnete obavám, sevřete si spojení s Otcem. Dostanete prdla. [smích]

Teď jsme ukončili 1. čakru, jdeme na druhou. Nevím, jak chcete odcházet nebo kolik máte času; kdybyste už chtěli odejít, stačí zvednout ruku a říct stop, budeme pokračovat až zítra. Já jsem schopná mluvit hodiny a hodiny, nejsem k zastavení. Takže prosím pohlíďte si to. - 2. čakra - Už jsem vám ukázala, že na 2. čakře je odpouštění. Vidíte, že tady je vylučovací systém. Když vám někdo něco udělá a nejste schopní vyloučit ze své mysli, že vám něco špatného udělal, už učíte svůj vylučovací systém dělat vám to samé. Neboli to, co děláte Božímu světu, děláte sami sobě. Vidíte to?

Druhá čakra má 2 funkce - to je výjimečné, většinou čakra má jenom jednu funkci. První funkce je odpouštění a druhá funkce je sexualita. Odpouštění je nesmírně důležité. Už jsem vám říkala, že všechno je Bůh, to znamená: jste to vy, vy jste buňka Božího těla a všichni jsou ostatní buňky, to je celek. To znamená, že když budete umět odpouštět druhým lidem, ale neodpustíte sobě, neboli budete si cokoli vyčítat, neumíte to a dějí se ve vás ty samé věci. Učíte váš vylučovací systém, aby vašemu tělu nevylučoval. Tedy zádrhele: ledviny, močové cesty, močový měchýř. Pokud bude neodpuštění v partnerském vztahu, partner - slyšíte to tam? Přicházejí zádrhele v pohlavní oblasti. Takže u mužů prostata, varlata; u žen vaječníky, děloha, čípek...

Mám skutečně letitou praxi, že se podívám na člověka, sáhnu mu do aury a vím: co se tam děje, jakou nemoc má nebo mít bude, jaký osud a náprava - protože všechno se vším souvisí. Jestliže si dneska sednu do čekárny a uslyším, jak si dva lidé vedle mě povídají, jaké mají názory na druhé, jak třeba kritizují nebo jak se rozčilují, co se jim děje v rodině, budu vědět, co je čeká a co si znovu opravného prožijí. A naopak - když uvidím i běžně na ulici člověka už nemocného, kde to je zjevné, tak poznám, co dělal a co se mu bude dít; tam je trojúhelník, který vám to všechno řekne. Uvidíte to jak na dlani. Takže prosím odpouštějte. Pomůžete si.

Věřte mi, my jsme v současnosti prozkoušení z velice důležitých důvodů. Proč se to děje a jaký je vývoj naší části vesmíru vám řeknu až zítra ráno. Při přechodu jednoho platónského měsíce do druhého - (právě teď končí Ryby a začíná Vodnář) - do Vodnáře se dostanou volně energeticky pouze bytosti, které umějí odpouštět, tedy neoddělují se od ostatních. To znamená, že abyste věděli, zda umíte něco odpustit druhým lidem, musí přijít nějaký anděl, který vás prozkouší. Je to ale anděl (!), není to darebák, který vám něco přišel udělat. I to razítko si musíte stvrdit sami. Jakmile to dokážete, tihle lidé vám zmizí z cesty sami, bez agresivity, věřte mi. Takže odpouštění rozumíte.

Druhá funkce, která je tady, je velice důležitá a je to sexualita. Já vám vysvětlím, co to vlastně sexualita je. Tohle je atom. Jádro má náboj plus a v orbitech obíhají záporně

nabité elektrony. To je prvotní přitažlivost neboli sexualita. Uvědomte si, že celé stvoření ve hmotě jakoby kmitá. Každá další vyšší úroveň, to znamená po jakoby neživé přírodě (tak jak vy to vidíte neživé, ale to není pravda, i obyčejný kámen nebo dřevo nebo stůl má skutečně svou sexualitu), je od dalšího stupně vyšší a vyšší. Říká se, že Bůh spí v kamení, je to skutečně pravda. Tam ta psychická energie je ale velice maličká, že lidé, kteří nejsou ještě tak citliví, ji necítí. Ale jakmile se prolnete nad šestku, budete cítit úplně všechno, je to nádherné.

Já mám třeba neuvěřitelné zážitky s auty. Je to divné, že? Ženská a s auty... ale tím, že já miluji jakoby všechno stejně, nedokáži ubližovat ani hmotě. Hmota už vám začne sloužit, takže ta auta ke mně skutečně mluví. Abych vám to doložila, tak vám budu vyprávět několik příběhů.

Když se moje druhá dcera vdávala, tak jsem ji vezla v roce 2001 v září na letiště, aby odešla do svého života. Měla jsem tenkrát hrozně staré auto, starého bavoráka, bylo to BMW. Ale už to byl veterán první třídy, protože byl 25 let starý, když jsem si ho koupila, a v tu dobu už jsem ho měla 3 roky, takže byl 28 let starý. To bylo autíčko, kde všechno bylo jen tak fórové. Když mi tam chtěli vyměnit žárovku, tak museli napájet kontakt, protože to už bylo tak užrané, že ta žárovka, i když se rozšroubovala, tak tam nakonec nedosáhla. Měla jsem takové dva úžasné opraváře, kteří se mnou cítili, protože jsem neměla ani korunu a vždycky skutečně takhle nějaká pomoc přijde.

Takže to auto... My jsme vyjely ráno, Petrušce letadlo letělo velice brzy a odcházela do života a byly jsme naměkko, tak jsme se vlastně loučily. Ráno, protože byla tma, jsme vlezly do toho auta, já jsem v něm rozsvítila stropní světélko, říkám: "Petruško, zkontroluj si prosím tě ještě pas a všechno, ať nepřijedeme na letiště a něco ti nechybí." A pak jsem ho zhasla v domnění, že to je v pořádku. Tak jsem ji vyprovodila, Petruška odletěla, vrátila jsem se domů. Jak jsem zajela autem do garáže a bouchla dveřmi - zkrátka se mi to světélko rozsvítilo. Neviděla jsem to, byl už den. Zavřela jsem garáž a druhý den měl přiletět až odpoledne z Ameriky můj Jára. Ráno vejdu do garáže, přijdu s radostí k autu, že tedy ještě nakoupím a něco udělám. A teď jsem stála a to auto bylo mrtvé, já jsem věděla, že nežije. Něco s ním bylo. Říkám 'Co mu je?' Tak jsem odemkla, sednu si tam tak opatrně, bylo jiné, zkrátka to auto bylo jiné. Nastartovala jsem, resp. nenastartovala jsem, protože byla vybitá baterka. Tenkrát jsem si ještě ale myslela, že to bylo skutečně baterií, protože jestliže cítíte energii, tak přece jen je to nějaká elektrická energie v jistém množství.

Uplynulo pár let, to už jsem tohle auto neměla a měla jsem to, co stojí tady dneska před touhle budovou - Clio, které mi taky přišlo samo. Dostala jsem ho od mého italského zetě. Tenkrát zase... Měla jsem v 8h být na poliklinice, běžela jsem na poslední chvíli, nějak se mi to ráno nevyvedlo, stále jsem někde měla nějaké zdržení, tak si říkám 'skočím do auta, odvezu to'... Bylo asi 7:50, otevřela jsem garáž, pospíchám a najednou jsem si stoupla k tomu autu a věděla jsem, že je mrtvé. Teď si říkám 'Jéžíši, já jsem zase určitě vybila baterku. To není možné.' Otevřela jsem klíčem, ale ono to vyskočilo, tak si myslím 'No, baterka žije, to je divné. Vždyť to auto

je mrtvé.' Tak jsem si sedla, nastartovala jsem, říkám si 'No, jsem pitomá nebo co?' Představte si, já jsem zatáhla ruční brzdu a mně se zkrátka zablokovala ruční brzda, ty bubny byly přicucnuté na ta zadní kola. Auto se vždycky jen nadzdvihlo a zase si sedlo... zkrátka jsem skutečně nevyjela. Tenkrát mi došlo, že jsem necítila tu energii. Tady baterka byla v pořádku, auto mi zkrátka řeklo, že nejede.

Jsou zvláštní druhy komunikací. Jestliže vy jako buňka sloužíte Božimu tělu, chcete všem lidem pomáhat, aby pochopili, stačí jen úsměvem, nic jiného nemusíte, pak se vám dějí i jiné věci. Budu vyprávět ještě tento příběh, je také s autem... Já jsem se v roce 2000 vrátila od mého muže z Ameriky a my jsme se domluvili - ta cesta je příšerná, to je 12 hodin letu - že když přijedu v pátek, že zavolá v pondělí, až se zregeneruji, odpočinu si a začnu také pracovat. On vždycky volá v 15h. Už ve 14h jsem měla práci hotovou, tak jsem si šla lehnout. Říkám si 'hurááá, zaspím tu hodinu, schrupnu si, aspoň se nemusím těšit, než zavolá.' A jak jsem usínala, tak najednou bomba: ohromné plátno a viděla jsem mojí ruku, držela deštník, pršelo. Divila jsem se 'Co to je?' Vidím, jak leje a tam bylo - to jsem ještě měla toho černého bavoráka - moje auto a bylo na stranu, mělo upadlé přední kolo. A teď to zmizelo, až jsem si sedla: 'Mně upadne kolo?!' No jo, jenže já jsem tenkrát byla v Americe 3 týdny a nevydělavala jsem samozřejmě peníze, zkrátka jsem byla úplně bez koruny. A říkám si 'No, já to nebudu řešit, když tak nebudu jezdit, uvidím, až něco vydělám' a usnula jsem. Vidíte? Optimismus - bylo mi úplně šumafuk, že mi upadne kolo.

Uplynula hodina, zazvonil telefon, Jára zavolal a povídali jsme dvě hodiny, než jsme kartu vypovídali, načež se tam ozve vždycky: You have the last minute - Máte poslední minutu a Jára, který v životě nemluvil o autě, se najednou ptá: "Hele Ivanko, jak ti jezdí autíčko?" Já jsem si na to vzpomněla... a říkám: "Jééé, já jsem ti zapomněla něco říct, před hodinou, než jsi zavolal, jsem si šla lehnout..." a teď jsem mu to vyprávěla a on: "Okamžitě běž do opravny!" Říkám: "Nemůžu jít do opravny, to zkrátka nejde. Nemůžu tam jít, když nemám peníze na zaplacení opravy, to přece nemá logiku." Jenže on volal: v pondělí mě přemlouval, v úterý, ve středu, ve čtvrtek, tak abych ho trochu zmírnila, říkám: "No dobře, já uvidím zítra, možná... uvidím, ale nemám peníze, já s tím vnitřně nesouhlasím, to nejde, ale dobře, abys byl klidný, já ještě o tom pouvažuji."

V pátek ráno jsem se vzbudila. Otevřu oči a znovu mi to proletělo hlavou, že to je blbost, že nemám peníze, takže jsem se rozhodla, že nepůjdu. Načež jsem běhala po bytě, čistila jsem si zuby, malovala jsem se, oblékala jsem se... hodím na sebe věci, otevřu domovní dveře a teď jsem zůstala stát: Venku lilo jak z konve. Vzpomněla jsem si na ten deštník. To už jsem se bála další krok udělat, říkám si: 'No, to ne... to není možné.' Vidíte? Všechno je tam zapsané - i počasí, které má v tu dobu být. Tamto se stalo v pondělí a tohle v pátek. Uvědomte si, že oni nahoře věděli, že ten pátek bude pršet. To Boží tělo se vyvíjí přesně v programu.

Tak jsem se vrátila, vzala jsem si deštník, ten samý, co jsem měla v tom vidění, sedla jsem si tedy do auta, odvezla jsem práci a jela jsem k těm mým dvěma opravářům, co mi vždycky napájeli nějaký ten kontakt. Teď tam přijedu, dělalo mi samozřejmě

starosti, že ty peníze nemám. To není, že jo, správné, já bych byla schopná jim to říct, ale nelíbilo se mi to. Tak tam přijedu, přemyslím 'hergot, jak jim to vysvětlit?' Ten jeden se jmenuje Kolár a ten druhý Bambušek. Vylezu z auta a vyšel ten pan Bambušek a říká: "Áááááh paní Adamcová, copak si přejete?" Já: "Víte, já nevím, jak to mám říct. Já jsem měla sen." a on: "Jardo, pojď sem! Ty vole, to jsi nežral. [smích] Paní Adamcová měla sen..." A teď bylo vidět, jak váhal. Měl ruce strčené v modrém plášti, přišel ke mně a povídá mi: "Vy mě se*ete." [smích] "Já mám takové práce, ale tohle si nenechám ujít." Tak si vyměnil čistý plášť, vzal si ode mě klíčky, já jsem seděla na místě spolujezdce a jeli jsme. U nás je ve Mstišově (oni jsou v Chudobce) opravna, kde je i STK [stanice technické kontroly]. Tam mi předal volant: "Najedzte mi na rampu" a stále se chechtal. Najednou bylo ticho. Koukám 'vyleze, nevyleze?' Vtom si vyskočil na ten box, sedl si, nohy měl dolů do rampy, byl bílý a říká mi: "Ženská, kdo vy jste? Ne jedno, obě kola máte upadlé! [smích] Vy nemáte vůbec žádné čepy! [smích] To je šílená rachotina, kdy už si koupíte nový?" Já: "Na to nemám" a on pronesl, a teď pozor, to bylo pro mě důležité. "Víte, my máme strašně práce. Teď pojedete pomalu domů, ale nesmíte jet do zatáčky víc jak 30 km/h, jinak vám to kolo skutečně upadne. Tam to auto zasunete do garáže a přijedete za týden v úterý, pak už máme volno. A za týden v úterý už jsem měla 800 korun v kapse. A skutečně to tak proběhlo.

Takže vidíte, tohle dělá spolupráce s Božím tělem. Všechno se vám skutečně vyřeší, buďte spokojení a optimističtí. Stále to na vás valím, slyšíte to? Optimismus a spokojenost, držte se toho prosím. Vidíte, kam jsem až odběhla od té sexuality...? Chci říct, že i ta hmotná věc, která tady je, má skutečně psychickou energii, která s vámi komunikuje a má také sexuální energii. Kdyby stůl, na kterém třeba doma snídáte, neměl svoji sexualitu, tak se rozpadne. To je přitažlivost, která udržuje tvary a předměty pohromadě. My vycházíme z jednoho a jdeme do druhého. To znamená, že vyšší jsou potom rostliny, ty mají o oktávu vyšší energii a vyšší psychickou komunikaci než předměty, které vidíte jako neživé, a o oktávu výš jsou zvířata.

Člověk sám o sobě, to už jsem vám ukazovala, že je lepším zvířátkem, a obsahuje 4 oktávy. Napřed je to člověk, který dosahuje jenom sem do trojky. Podívejte, kolik je to životů, to je spousta životů. Jestliže tohle je 500 a dostanete tři čakry, to je veliký počet životů. To je člověk, který vidí jenom hmotu. On nemá šanci pochopit něco lepšího. Dalšími životy zase přibývá božská energie.

Další čakra, která je velice důležitá, nesmírně důležitá a jedna z nejdůležitějších, je naše srdeční čakra. Jestliže dosáhnete sem, **POPRVÉ** zjistíte, co je to láska. Do té doby člověk neví, co je láska. On si to jenom myslí. Někdo ji zaměňuje třeba za vlastnění, v sexualitě za chtíč; to jsou různé možnosti. Ti lidé za to nemohou. I vy jste si prožili tyhle životy. Další etapa, která vzrůstá sem, tam jsou tzv. prorokové. Ti už mají vysokou intuici. Proč mají intuici, to se tedy dozvíte až zítra, až uvidíte myšlenkové pochody, a potom je člověk nad šestkou a to už je polobůh. To už je člověk, který je oživený Otcem. Takový člověk už tady učí své okolí jen svou přítomností. Takže vidíte, že obsáhnout tyhle čtyři fáze je velice důležité.

Vrátím se k té naší sexualitě. Sexualita na dvojce, kterou máme, je stejná duchovní energie, ale o oktávu nižší, než je duchovní energie na třetím oku. Takže všichni léčitelé, kteří jsou už pár životů pod 6. čakrou, léčí přebytkem svojí sexuální energie. To znamená, že ten jedinec má už nějaké určité spojení a vědomosti o Bohu, a to vědomí on předává ve svých vibracích. Ty vibrace jsou mnohem vyšší než má jakýkoliv člověk vedle něj, ale je to jenom tím, že ten nemá tolik zrození. Pozor! Tam není žádná zásluha. Tam není čím se pyšnit, to byste dělali velikou chybu. To je nesmysl. Už jsem vám říkala, že není nikdo lepší a není nikdo horší. Je pouze celek. Na to nikdo nezapomeňte. To by vás neuvěřitelně strhlo dolů. Být obyčejným člověkem je to nejkrásnější a největší úleva, jaká může existovat, věřte mi.

Takže co to vlastně je sexualita a vyvrcholení? Představte si ženu a muže. My se sem rodíme do duality a máme dvě pohlaví. Žena má duchovní značku, která vypadá takto: Θ Žena je emocionální, vidíte? Břevno, které je vodorovné, značí emocionalitu. Duchovní značka muže je tohle: Φ - a to je logika. A skutečně, podívejte se, jak jsme rozdělení, ale patříme k sobě. Emocionalita a logika patří k sobě, my se doplňujeme. To je dokonalé spojení. Proč jsme muž a žena? Naše čakry totiž vibrují, jsou různě otevřené, ale hlavně mají směr rotace. A ty rotace se střídají. To znamená, že žena začíná rotovat na levou stranu k 1. čakře, takže její rotace jsou: levá-pravá-levá-pravá-levá-pravá-levá. Je emocionální. Tahle rotace způsobuje u ženy, že má hodně estrogenu a málo testosteronu. I žena má testosteron, vy jste vyšli z jednoty. Vy jste vyšli z nepohlavní bytosti. Je pouze rozdělená. Máte polovinu genomu od otce a polovinu genomu od matky. Takže máte oba dva hormony, jenže žena právě rotací 1. čakry na levou stranu vytváří ve svém těle hodně estrogenu, což její tělo modeluje do ženských tvarů. Jinam se jí ukládají tuky, je jemnější, nemá tak vyvinuté svaly, nerostou jí vousy. Ke stáří, když se zase tlumí hormonální výdej ženy, pak když se sníží ten estrogen, tak nám ty vousy začnou růst. Mně už tedy rostou. U muže začíná rotace doprava: pravá-levá-pravá-levá-pravá-levá-pravá. Tyhle rotace zase u muže způsobují opak: má hodně testosteronu, málo estrogenu.

A teď: Už jsem vám řekla, že vy si vytváříte hormony svým myšlením, takže tohle je základ, se kterým přichází výbava jednotlivého člověka, ať je to muž nebo žena, ale následně se ještě počítá a přidává si do svého systému to, jak myslí. Když žena, která vyrostle pod tvrdou rukou, bude rázná a bude chtít mít všechno pod palcem a bude dirigovat a štěkat a já nevím co všechno, ta ženská bude vypadat napůl jako chlap, protože ona tím přemýšlením a tou rázností bude vytvářet v poměru více testosteronu a menší míru estrogenu (dohromady 100 %) Na tom jejím těle to bude vidět tím, že: jí porostou vousy, bude hranatější, bude svalnatá, bude mít taková mužská gesta. U nás v Teplicích-Vřetenicích na poštu chodila 'paní', o které jsem nikdy nevěděla, jestli je to paní, nebo pán, až když jsem ji jednou slyšela říkat, že něco dělala. [smích] To nebylo skutečně vůbec k rozeznání. A také se tak tedy chovala. A naopak muž, který by byl zženštilý, bude víc naměkko, bude hodně tu emocionalitu v sobě vyvolávat, bude si víc vytvářet estrogen a sníží se mu na to konto do 100 % jeho testosteron. Zase se to odrazí na jeho vizáži. Jak přemýšlíte, takoví jste.

A teď se dívejte: [ukazuje] tady stojí muž, tady stojí žena. Oba dva rotují tak, jak mají, mají svoje hormony - i vytvářené myšlenkami i přesně ty, které vytváří jejich hormonální systém - a ti dva se budou milovat. Dochází k sexuálnímu aktu. V okamžiku vyvrcholení se všechny jejich čakry na malý okamžik zastaví. Okamžik vyvrcholení je zážitek Boha ve vás. Bůh je neuvěřitelná energie. Je strašně krásná. Až dojdete sem nahoru a zažijete samádhí, které už vás neopustí, odložíte svoji sexualitu, protože to samádhí je asi jako milionkrát vaše sexuální záležitost, prožítá ve vyvrcholení. Ale nejenom to. Už tady, jak jsem vám ukazovala, život po životě ve vás toho Boha přibývá.

Takže vidíte, že každým dalším životem jste schopní po různých utrpeních v jednotlivých životech a po větších zátěžích - proto tady jsme - snést Boha. Věřte mi, když mě chodil Otec vyučovat, ukazoval mi spousty věcí a i to, co by se stalo s vámi jako lidskými těly, ve kterých přebýváte, kdyby se vám ukázal ve své pravé podstatě. Byli byste, věřte mi, jako když položíte máslo na horkou plotýnku. Vaše tělo by se úplně rozteklo a vypařilo. Ta energie je ohromná, šíleně krásná, ale vy si zvykáte na tu energii, takže vyvrcholení člověka, který je tady [úroveň polobůh], je úplně jiné než tady a tady a tady a tady. Je vyšší. A kdyby vyvrcholení tohoto člověka [v úrovni poloboha] zažil někdo pod ním, okamžitě umře na mrtvici. Nepřežije. Takže máte zážitky přesně takové, jaké k vám pasují - k vašemu duchovnímu vývoji - ale vidíte, je to dokonalé. Ten Bůh nás k sobě přitahuje.

Zvířata jsem řekla, že nemají ego. Pozor! Svoji sexualitu, to už víte, když ji mají věci, tak ji mají i rostliny, ale i rostliny už mají nádherné vibrace v okamžiku oplodnění. Větší vibrace už zažívají zvířata, ale u nich, protože neznají ego, tak je to obráceně. Tam je to vlastně jakoby na feromonech - na vůni, takže třeba když fena je schopná zabřeznout, tak ona barví, takže čichem to ten samec odpozoruje a přiblíží se, aby ta zvířata jenom tohle nedělala, že? Aby se spojila jenom v tu pravou chvíli a ten jejich rod nevymřel. My už máme svoji vůli, tak my už to máme jakoby k obohacení našich hobby, abych tak řekla, protože někdo to skutečně bere jakoby zálibu nebo zábavu. Ale už si vybíráte, jestli chcete zplodit potomka, nebo nechcete zplodit potomka. Tady už je to na libovůli, ale dávejte pozor.

A teď jsme u toho: naše mínusy a plusy, kdy si ubližujete v těchto úrovních. První zádrhel je, když ten člověk odmítne sex. Jedna holčička mě neuvěřitelně jednou doma před mnoha lety rozesmála, když mi na tuhle větu řekla: "To taky jde, jo?" Jde, samozřejmě. Jsou životy, kdy si člověk třeba prožije absolutní frigiditu. Jsou ženy, které nezažijí třeba nikdy orgasmus. Jsou třeba jogíni, kteří si myslí, že když zastaví své myšlenky a budou dodržovat celibát, že potom využijí tuhle energii, aby se dostali až k Otcí. To je omyl. Všechno, co tu je, tak jak to leží a běží, je dokonale určené k tomu, abyste to využívali. Tak to využívejte, ale s rozumnou mírou. Držte se zlaté střední cesty. Odmítat sex je skutečně špatná věc. Nedávno, myslím, že v minulém nebo předminulém roce, byla veliká aféra, papež se omlouval za svoji církev, když se v Anglii provalilo zneužívání dětí kněžími. Vidíte? To je nepřirozená, potlačovaná sexualita. To někam musí jít. To je Boží energie, která v člověku je a ona má žít a má

se žít krásně. Takže, vidíte, to zavírá čakru. Ta energie se nedá jinak zneužít a využít, věřte mi.

Druhá strana je pravý opak, ta zase otevírá tuhle čakru. Dopady jsou podle toho. To je zase člověk, který jenom sexuje. Vy ho poznáte. On o tom mluví, vtipkuje, dělá dvojsmyslné narážky, jenom shání někoho, kdo by, kde by. Z tohoto člověka ucítíte takovou jednoduchost. On totiž tady energeticky vystřílí - už jsem vám řekla, že to je vlastně stejná duchovní energie - on si vyplývá svoji energii pro pochopení základních úkolů ve svém životě. Je pak vyčerpaný, unavený, nerozumí věcem, je podrážděný, takže si zhoršuje svoji životní situaci, má zádrhele v karmě.

Takže ideální stav v sexualitě na dvojce je pro vás všechny, jak jste tady, protože vy jste všichni už dávno nad čtyřkou, už překračujete pomalu šestku: Milovat se s partnerem, kterého milujete srdcem, protože styk pouze z chůtice vám nepřinese nic, jenom rozladění. Zážitek s člověkem, kterého milujete srdcem, je neuvěřitelný a radujte se z toho a využijte to prosím. Takže to je první bod. Záměrně jsem říkala, že to je pro vás všechny, protože už vidíte, že pokud člověk v životě nedoleze do 250. života, kde se poprvé dostanete do srdeční čakry, která je nejdůležitější, potom teprve ten člověk, ta bytost pozná, po zhruba 250 životech, co je láska. V takové Arábii jsou muži, kteří mají 10 žen, oni si jenom myslí, že je milují, ale oni je nemilují. Oni je vlastní. To jsou pro ně věci. Také vidíte, že na ně žárí. Ony musejí chodit zahalené, to všechno je právě kvůli tomu přivlastňování si v těchto krajích. Ti lidé za to nemohou. I vy jste tohle kdysi dělali. I vy, jak tady sedíte, jste vraždili, dělali jste cokoli se děje všude mezi lidmi. Buďte soucitní, buďte rádi, že už tohle máte za sebou. Skutečně, věřte mi, máte to nejhorší za sebou.

Takže tady [na dvojce]: Milovat se s člověkem, kterého milujete srdcem a za rozumnou dobu. Tedy, já jsem jak cikán [mám ušpiněné ruce], pardon. [smích] To nebylo ošklivé, nebojte se. [vtipkuje] Pan doktor Eduard Tomáš, určitě ho znáte, to je můj miláček, vždycky říkával, že když je soudek plný, ti partneři by se měli domluvit na nějakém termínu sexuality, který jim vyhovuje; je jedno, jestli je to týden nebo 10 dní nebo měsíc. Mělo by to vyhovovat oběma, ale pak si to užijte s radostí, s lehkostí skutečně až nadoraz. Takže to je podmínkou zdraví čakry a souvisí - na té dvojce - s odpouštěním.

Žena dříve mohla lehce otěhotnět, nebylo tolik neplodných manželství. Teď si spousta lidí ve zdravotnictví, kteří vidí jenom hmotu, myslí, že to je tím, že je planeta znečištěná. Tak to není. Už víte, že každá čakra je vlastně brána. Teď, protože jdeme do Jednoty a jdeme do Vodnáře, se rodí malí vodnářové - to jsou děti, které žily už v platónském měsíci Vodnáři. To vám všechno vysvětlím zítra. A žena, která není schopná odpouštět, nemůže porodit nového vodnáře. Ona by ho zkazila nebo ho naučila neodpouštět. Takže brána druhé čakry se zavře, miminko sem neproleze. A i kdyby otěhotněla, tak potratí. Ona ho neudrží, nemá takovou energii, kterou malý vodnář potřebuje. To jenom když se tedy bavíme o té 2. čakře, abyste věděli, jaká je pravda.

3. čakra - Ve 3. čakře je uložena moc. A první chyba, kterou si uzavíráme čakru od Otce a vytváříme v ego. V nepřítomnosti negativní emoce, kdy žije zase ego, je, když se člověk neumí bránit. Pozor! Vy se smíte bránit jediným způsobem, jedinou věcí. Smíte se bránit láskou. Věřte mi, abych tohle mohla dělat, prožila jsem z lásky k lidem nesmírně těžký úsek tohoto života. Mně nikdy nikdo neublížoval. Až jsem byla vehnaná do zkoušky a věděla jsem to, protože znám moje budoucí přítomné chvíle. Jelikož žiji v přítomnosti, vím dopředu téměř všechny události, protože se jich nebojím. Člověk, který by se bál budoucnosti, se ji nikdy nedozví, dokud se nenaučí žít v přítomnosti. To je podmínka vědomí. Pokud byste se toho báli, stejně byste tam nikdy ani nevšimli, ale na tom nezáleží, není čeho se bát. Jste Bůh a žijete v Božím těle, není čeho se bát, věřte mi. Ale prožila jsem devítiletý test, kdy jsem prokázala nejvyšší zkoušky na každé čakře. A zkouška, kdy ať vám druhý ubližuje, jak chce, a vy se neumíte zlobit, je jedna z nejvyšších. Smíte se bránit jenom láskou.

Už jsem vám říkala, že když se sem rodíte, tak se přicházíte pouze a jenom učit být lepší. Tedy člověk, jestliže se neumí bránit, tak kdo jako učitel k němu přichází? Samozřejmě opak - člověk, tzv. buldozér, který ho zase hrne, že? Jenže vy se toho člověka nikdy nezbavíte, pokud vyloudíte zlost. Při vyloučení zlosti - to je opět nepřítomnost - se probudí ego, chce něco jiného. To nastane, když ten člověk vám něco udělá a vy se vzápětí zlobíte. Ne, takhle se toho nikdy nezbavíte. Zapišete si karmu a tou karmou se k vám přitáhne někdo jiný podobný. A i kdybyste se odstěhovali od toho člověka tisíce kilometrů, tam ho někdo zastoupí, protože stejný Bůh v tom jedinci je i v té další osobě žijící tisíc kilometrů odtamtud. A navíc, vy jste si naplánovali, že tohle budete umět.

Všechno se děje správně, vše je dobré. Nikdy na to prosím nezapomeňte. Takže jestliže přijde někdo a tlačí vás, chce vás do něčeho nahnout, smíte mu s úsměvem říct: 'Nezlob se, tohle já neudělám. Já s tím nesouhlasím, protože to ublížím tamhle Pepíkovi a to bych nechtěl.' Anebo: 'Nezlob se, nemám čas, zkus to třeba někdy jindy nebo si řekni někomu jinému, ale já to skutečně neudělám.' Nemusíte se zlobit. Zkuste jedno. I kdybyste to prožili jenom v duchovní partii, stejně máte zápis a stejně k tomu zápisu někoho k sobě přitáhnete. Je to zbytečné.

Orgány, které tady jsou, jsou: žaludek, slinivka, dvanáctník, játra a žlučník. V okamžiku zlosti se s vámi stane to, že karmický zápis, který vytvoříte, vám smrští játra. Tohle játra udělají. Přes žlučové cesty má ale projít do dvanáctníku enzym, který vám štěpí tuky. Takže, když se na někoho zlobíte, není vám dobře po jídle. Buď říháte, nebo 'sněd jsem něco blbého, asi tam bylo hodně tuku... je to těžké...' Nenene, to je tenhle zápis. Pozor, vám je špatně proto, že tam na místě určení není enzym, který ty tuky štěpí. Ale navíc tady to není a je to někde jinde, kde to nemá být - je to v těch játrech, v těch cestách. A tam ta tekutina, která tam nemá být, zeželíruje. Trvá to tak 20-24 hodin, u někoho méně u někoho déle, podle toho, jak jste schopni produkovat tyhle šťávy. Ta játra pak povolí, jenže karmický zápis tam je, přitáhne k vám někoho dalšího a vy znovu tohle prožijete. Ne. Zbavíte se toho jedině tehdy, kdy vám bude jedno, jestli vás někdo tlačí, nebo ne.

Druhá varianta, kdy se zase čakra otevírá, což má stejný dopad, je, já těm lidem říkám buldozéri. To jsou lidé, kteří vás tlačí. My jsme takhle prozkoušeni většinou našimi dětmi, kdy musíte respektovat, že to dítě tohle udělá. Naše holky se mě vždycky ptaly: "Mami, jak jsi věděla, že se nám to stane?" Říkám: 'podívej, já jsem ti směla poradit', protože ten človíček si chce vyzkoušet svůj život, že? Takže on si jde do nějaké zkušenosti se svým chtěním dělat, to znamená egem a ego má klapky na očích, takže uzavře vidění. Ten člověk vidí jen ten výsledek, za kterým si jde, ale vy už vidíte, že je zle, že se to nemůže podařit, protože vám v té události chybí ta zainteresovanost. Jestliže chybí, vidíte, jak to dopadne.

Takže pozor! Tomu člověku smíte poradit - 'prosím tě, nedělej to.' Jestliže vás poslechne, radujte se. Jestliže vás neposlechne, radujte se také. On si jde pro svoji zkušenost. Někomu stačí jedna zkušenost, někomu tisíc, ale jednou pochopí. Rozumíte? Nebojte se o ty děti, ony pochopí. Nejedná se jen o děti. My všichni v tomhle smyslu jsme děti. Můžete radit manželovi nebo příteli nebo kamarádovi nebo kolegovi, vidíte to lépe než on, že dělá nesmysl. Jeho ego tak burácí, že on to není schopen rozpoznat. Ale když vás neposlechne... Kdybyste ho do toho hrnuli, už by vám nebylo dobře, protože byste ho tlačili někam, kam nechce. Jeho ego, protože on si potřebuje tu zkušenost prožít, by se proti vám otočilo a drtilo by vás, ten dopad by byl na vás. Vy byste se ho snažili z jeho pohledu vlastně zastavit. Ten člověk se brání, on si přišel prožít svoje zkušenosti, svoje události, svoje věci. Je to pro něj nutné. Je to pro něj jeho učení. Je to dokonalé. Je to dobré tak, jak to je.

Následuje 4. část.

Iva Adamcová - Vše je dobré (4/6), Staré Křečany (CZE), 21. a 22. října 2011

Jak jsem vám slíbila, budeme dnes mluvit o nejdůležitější čakře, kterou máte a nosíte ji v sobě. Tahle čakra je skutečně velice významná. Existuje velký počet minulých civilizací, které byly na planetě a tyhle civilizace mají podobné legendy, které jsou skutečně pravdivé. To nejsou pohádky. To jsou skutečnosti. Ta univerzální legenda - ten průřez - vypráví o tom, že Bůh chtěl, aby my - zrození v těle - jsme si ho opět našli, abychom si vzpomněli. A protože člověk dokáže hledat všude - pod vodou, pod zemí, ve vzduchu a dostane se jednou i do vesmíru, - proto klíč k těm všem vědomostem Bůh chtěl ukrýt na místo, kde by to toho človíčka nenapadlo. Nemusí cestovat po celém světě. Vzpomeňte si na příběhy pana doktora Eduarda Tomáše. Ano, ty byly skutečně pravdivé, úžasné, kdy hledač pokladů jde hledat po celém světě a přijde až k moudrému muži nebo jogínovi a ten mu řekne 'proč jsi zchodil celý svět, když ho máš u sebe doma?' Takže tenhle klíč Bůh nám skutečně vložil do našeho srdce a dokud člověk hledá ve vnějším světě, on ho nenajde.

Máte všechno v sobě. Všechno, co potřebujete vědět, je ve vás a dostanete se tam jedine přes lásku. A tahle čakra je skutečně nejdůležitější a řeknu vám proč. Já si půjčím tady tu flašku, jo? Už jsem vám řekla, že když se narodí bytost poprvé do lidského těla, začne vzrůstat život po životě její hadí síla, která vyjíždí na sklonku každého života. Vaše tělo člověka je tato pet láhev. Pokud ji naplníme tekutinou až úplně po okraj, tak to je ego, které se v 1. životě také zrodí, aby nás pomáhalo vhnět do našich zkoušek - abychom se dívali, abychom něco dělali, abychom se učili. To je ta tekutina. Pouze nahoře bez ega je jedna malinká božská jiskřička. Já vždycky říkám, aby to nepřeteklo. Je tam zkrátka troška vzduchu. Jenže následuje zrození po zrození a tak, jak vzrůstá hadí síla, to ego se vám vypařuje. Je to úplně stejné. A teprve až člověk poprvé v životě doleze sem do srdeční čakry, tak v této lahvi je polovina tekutiny, to znamená polovina ega a polovina vzduchu, což je polovina Boha. A v tomto okamžiku ta bytost poprvé v životě zažije, co je láska. Do té doby to nevěděla. Ona si jenom myslela, že miluje a ty životy, věřte mi, jsou bez lásky neuvěřitelně obtížné. Tam to ego převažuje.

Jenže tímhle vývoj nekončí. Následují další životy, které zvyšují úroveň božství. To znamená, že tahle tekutina se stále odpařuje, odpařuje, odpařuje, odpařuje, až se dostanete vývojově sem pod 6. čakru. A tehdy se začne dít něco, k čemu my se dostaneme až právě pod 6. čakrou. To jsem jenom chtěla předeslat, ještě než se k tomu dostanu, že de facto od té prostřední čakry, která je nejdůležitější, začíná být toho vzduchu tam víc jak polovina. To je charisma člověka. To znamená, že za to charisma ten člověk nemůže. On ho sice má, nepatří mu, je to Boha, je to Bůh v něm. Ego už je menší než polovina a my budeme v následujících hodinách pracovat pod 6. čakrou, abych vám vysvětlila, co se děje při úplném odložení vůle. Ale než se tam dopracujeme, tak vám musím dovyprávět čtvrtou a nejdůležitější čakru.

Vy jako člověk - člověk si vždycky připadá, že je tady [v hlavě], že? Když jsem byla malá, já jsem se narodila ještě v hluboké totalitě, tatínek vždycky říkával 'Mysli! Tady ty víš [ukazuje si na hlavu].' Neměl pravdu, pozor, nene. Vy jste bytost, která je ožívovaná paprskem v duchovním srdci. Duchovní srdce je takováhle oblast [kolem hrudníku]. Je to vaše centrum, a jestliže člověk řekne 'já', tak si přesně, aniž byste si to uvědomovali, píchnete na jedno jediné místo. Jestliže si píchnete o centimetr jinam, tak už víte, že to není ono. To místo, kde ho najdete, je skutečně specifické. Tam jste skutečně vy. Tohle místo není střed vašeho fyzického srdce. To s tím nemá vůbec nic společného. To je skutečně váš duchovní střed.

A v tomto duchovním centru se s vámi jako s paprskem oživujícím toto tělo narodí tzv. vásány. Vásány jsou závislosti nebo nedokonalosti, které jste si ještě v minulých životech nestihli ujasnit. To jsou věci, které vás ještě svým způsobem trápí, protože na ně reagujete v egu a učíte se. Ale ty vásány jsou pro vás nesmírně důležité. Teď vám ukáži proč. Zdánlivě odbočím.

Ukazovala jsem vám včera mystickou rovnici, kde jste viděli, že: Bůh = člověk - ego a zmínila jsem se o tom, že ego je vlastně božské. Tady je to vidět. Jedna strana rovnice se rovná druhé straně rovnice. Člověk, který bude považovat ego za špatné, skutečně neví, která bije, a bude dělat spoustu omylů. Ego se nezbavíte tím, že s ním budete bojovat. Tak to není. Vy tomu egu musíte rozumět, a abyste mu porozuměli, tak je důležitý tenhle obrázek. My lidé se rodíme do našich hmotných těl do tzv. projeveného světa. V projeveném světě je hmota a my žijeme v té hmotě. To jsou ta naše těla, ty naše skafandry, jak jsi správně říkal. A de facto náš postup v tom středním kanále život po životě se odehrává mezi neprojeveným a projeveným světem. V projeveném, já jsem to tady otočila... Tady je neprojevený svět... Tady je projevený - v tom my žijeme a neprojevený - tam odcházíme a odkládáme tělo. Ale oba dva světy, i projevený i neprojevený, tvoří součást hmotného světa, do kterého se rodíte učit se.

V 1. životě, když se tady narodíte poprvé do lidského těla, vy se narodíte do 1. úrovně. Každý ten svět, i projevený i neprojevený, má 7 úrovní. Vidíte to? Máme 7 čakr, takže stejný počet úrovní je i v těchto světech a vy vždycky patříte vývojově do určité fáze, protože i ta má svoje vibrace. Představte si sklenici se sedmi částmi a jejich hustota se bude měnit. Je to něco podobného jako vaše vibrace, které vy tady v tomto hmotném světě získáte. Když umíráte, tak odložíte fyzické tělo a jdete sem [do neprojeveného] v prvním životě, ale vracíte se. Vracíte se zase sem [do projeveného] a zase do 1. úrovně, protože když si rozdělíte na 7 částí zhruba 500 životů, tak vidíte, že těch životů je skutečně hodně. Takových zhruba 70, ono se to různě mění, které žijete na jedné úrovni.

Až jste jednoho dne v posledním životě. Už jste to svoje tělo, v kterém jste se učili celá skutečně dlouhá léta, produchovněli, tisíce let jste se vraceli a už máte úplně, ale absolutně minimalizované ego a dojdete za svého života k tzv. mystické smrti. To znamená, že mystik umírá zhruba tak 20 let před skutečným odložením svého těla. Je to ta samá smrt, která normálně potkává běžně lidi, když odkládají svá těla. Akorát že

tahle smrt je poslední. Proto se jmenuje mystická. Ten člověk pak ještě tady dožívá, lidé potkávají na ulici jeho tělo, vidí ho živého, ale tak to není. Ten člověk je mrtvý. V něm žije jenom Bůh, on září. Tady na planetě žije spousta bytostí, které jenom dozařují určitá léta, aby vyrovnávali aurické vibrace naší planety. Protože vidíte, co se všechno děje a i ta planeta musí být v harmonii a mít určitou celkovou vibraci, jinak by se to zbortilo. Tohle je zákon celého vesmíru. Takže tihle lidé jsou strašně důležití. I kdyby zdánlivě nic nedělali, tak jejich práce je skutečně gigantická. Oni rozsévají kolem sebe klid. Vzpomeňte si na pana doktora Tomáše. Podívat se takovému člověku do očí nebo jenom na obrázek, to vás naplní takovým klidem a mírem, vděkem, že taková bytost existuje.

A teď nastává důležitý okamžik. Ten člověk přijde po těch 20 letech už k tomu, že si to tělo odloží. Skutečně se jenom někde třeba posadí do křesla a z těla pohodlně odejde. Projede do své úrovně neprojeveného světa a teď: Tohle je důležitá hranice. Tady vám objasním, proč je vaše ego božské. Tuhle hranici obsluhuje neuvěřitelně veliká, šíleně veliká energie. Tahleta energie se jmenuje Satan a Satan je jeden z nejkrásnějších božských archandělů. Není zapotřebí se ho bát.

Připravila jsem se, že vám povím o Bibli, abyste tomu rozuměli. Bible je kniha, která uvádí pravdy, ale vždycky jen částečné pravdy. Protože tak, jak se lidstvo vyvíjí a jak ubíhají jednotlivé platónské měsíce, tak se vyvíjí naše pravda, takže lidé a lidstvo smí v jednotlivém platónském měsíci vidět pouze částečnou pravdu. Abych vám to objasnila, musím vám vysvětlit, že teď se bude psát nová část inspirovanými lidmi, až se stanou věci, které se mají stát.

V (současné) Bibli, která teď končí, se píše, že Satan je negativní a že bojuje proti Otci, že je to jakoby černá, zlá síla tmy proti světlu. Tak to není. Satan je úžasný, nádherný archanděl, který z lásky k Otci (!) odložil svoji Všelásku, jakou mají ostatní archandělé - to jsou obrovské energie, a on ji vyměnil za sebelásku, slyšíte? - egoismus - a hlídá tuhle rovinu, protože tahle rovina odděluje božský svět od neprojeveného. Kdyby on nebyl, tak propustí tyhle bytosti, které ještě mají ego, nad tuhle hladinu. Představte si takového anděla, který má ego. No, to je nesmysl, že jo? To by nastal neuvěřitelný chaos v energiích, to není ani možné. Tady vidíte, že to není tak, že by Satan bojoval s Bohem, ale Bůh je všechno - to je to, čím jsem začínala první větu - a on mu slouží.

Jestliže vy v posledním životě už budete dokonalí, už dojdete osvětlení pozor, i osvětlený člověk těch 20 let, když tady bude prožívat, musí ještě mít malinké ego. Planeta nemá takovou vibraci, aby tady udržela člověka a bytost bez ega. Ten člověk by okamžitě umřel. Takže i ti osvětlení lidé si ponechávají nějaké drobnosti. Někdo kouří, někdo chodí na sladké, někdo třeba nadává [ukazuje s úsměvem na sebe] ale už jenom jako [smích] a těsně před smrtí, než ten člověk má odejít - před odložením toho našeho skafandru, ve kterém tady žijeme - tak ten člověk tuhle svoji vlastnost odloží a velice lehce odchází. To je to, co ho tady drží. Takže jestliže vy v posledním životě budete dokonalí, přijdete a stoupnete si před ten jeho nejvyšší tribunál, a on vám dá pár otázek. Když vy ještě budete třeba chtít za všechny ty věci, co jste tady pro

lidi udělali jenom [ukazuje poplácání po ramenou] poděkování, tak vás šoupne ještě do jednoho života, abyste si pro to poděkování přišli, protože si to zasloužíte. To ještě chcete vy. Ne. Odsud odejde pouze skutečně neegoistická bytost, která dělá vše ve prospěch celku neboli Boha. Boha vně i Boha v sobě. Tohle je dokonalý stav.

Abyste věděli, jak to v praxi vypadá, už jsem se zmínila o tom, že vy tady máte ty svoje vásány, to znamená nedokonalosti, které jste ještě nevyčerpali, třeba: budete trošku žárlit, nebo trošku neodpouštět, nebo trošku se zlobit. To jsou věci, které ještě nejsou úplně vyčištěné. Ty jsou tady v tom duchovním srdci. To je záznam, který vám určuje, co se bude dít a z čeho budete zkoušeni. A on tady - ten úžasný černý pán (má nádhernou tvář) - šlehne energii na tyhle vaše vásány. V praxi to znamená, že tady po ulici před magistrátem? Nebo jak tomu říkáte? [publikum se směje] - Jak tomu říkáte? - Obecní úřad. Jo, úřadem tedy, půjde zloděj, uvidí vaše auto, a protože je zloděj - ještě mu ty cizí věci nejsou zas tak cizí - ozve se v něm: 'Ukradnu to auto. Jak to, že ona ho má a já ne? Já na to mám přece také právo. Já nemůžu bejt celej život chudej. Svět je strašně nespravedlivej.' Ten člověk ještě neví, že v něm je malé já neboli jeho nepravé já - ego, a že v něm je božský hlas, což je vaše svědomí. To je takový ten hlásek, který říká 'nedělej to, to blbě dopadne, to bys nechtěl, aby ti dělali druzí.' On to neví. Myslí si, že oba hlasy jsou on. Jde a to auto ukradne.

Tady vidíte, že ten někdo za to nemůže. To je situace třeba ukradení, ale platí to samé ve zlosti, vše, co vytváří ego a dělá vám to druhý člověk. Druhý člověk vám nic nedělá. Jeho skutečná realita je Bůh v něm. Dělá vám to vaše ego, to je tenhle černý pán. Ale bohužel ta bytost, která mu podléhá, si tohoto malého já není ještě vědoma. Jestliže tohle budete žít, budete cítit jenom nesmírný soucit s tím jedincem, co dělá tyhle pitomosti. A dělá to svému okolí. On neví, že ho to dožene a neví, že ve vás je ten samý Bůh jako v něm a že tady se píše karma a že ho to někde dohoní. Nevracejte to vy! On mu to vrátí někdo jiný, protože tím karmickým zápisem, který si ten člověk vytvoří, si k sobě někoho přitáhne. Kdyby vy jste mu to udělali, tak zase vy máte karmu, kterou vám přijde vybit někdo jiný. To je jako u indiánů na válečné stezce - rána za ránu. Včera jsem ukazovala na těch 3 fázích, kdy my tady se vybíjíme a je to zbytečné.

Když jsem tu tedy promluvila o tom, kdo skutečně Satan je a kdo vytváří tady vlastně to zlo, tak si můžete představit, že vlastně na planetě, aniž by to ti lidé věděli, jsou de facto tak trošku "schizofrenní". Oni mají v sobě dva hlasy, někdo i více hlasů, protože sem s těmi zášťemi tahá i bytosti z jiných dimenzí, ale to už jsou entity, o tom se nebudu zmiňovat, to bychom tady byli donekonečna. Tady jde o základ toho vašeho skutečného já, což je dobro a láska a toho negativního já, které ve vás žije.

V každém člověku tady, i v tom osvíceném, se občas ozve hlas negativity neboli ega. Nereagujte! Nedohadujte se s ním! On je hrozně mazaný. Představte si, že třeba ty budeš Nadjá a já budu ego. A jako ego přijdu a řeknu ti: "Něco mu uděláme... to je pěkněj parchant!" a ty jako Nadjá, když budeš mlčet, super!! Já párkrát blafnu a pak ztichnu, protože vím, že mě nikdo neposlouchá. Ale když to nevydržíš a řekneš: "Ale

ne, on je hodný, on už všude pomáhá." A já: "Jak hodný?! Ty si nepamatuješ, co udělal tamhle Marušce??" a už tě tahám, už tě lanařím.

On je neuvěřitelně dokonalý, protože je v nás všech - to samé jak to božství. Oni spolu totiž spolupracují, takže se nenechte strhnout. Nenechte se strhnout našeptáváním toho chtění, abyste někomu nerozbourali život, abyste někomu neublížili, neposlouchejte ho. Budete mít v sobě úžasný klid, když budete čistí. Nechte tam žít Boha. Jestliže poslechnete toho učitele, on je skutečně veliký učitel. V červnu roku 2008 v noci ke mně přišel. Uklonil se a dal mi 3 otázky. Ty otázky si jednou vyslechnete sami, až přijde k vám. On chodí v noci, má nádhernou tvář, není zapotřebí se ho bát. On si čistých lidí váží a spíš musí trénovat ty, kteří ho poslouchají a jdou slepě za ním jako beránkové. On je tady ve službě pro Otce. Není to tak, že by byl plný nenávisti a neuvěřitelných věcí, které se dějí. Filmy, které tady všude jakoby létají a popisují Satana jako zlou sílu, ty nemají pravdu. Ale pravda je dočasná, to už jsem vám říkala, a je dobrá. A já vám teď ukáži, proč to tak je.

Stvoření - [kreslí na tabuli kruh] Když před mnoha miliardami let byl Velký třesk, tak z jednoho bodu vznikl celý náš velký vesmír. A to už víte, že ten vesmír, protože se pohybuje, tak se rozpíná a když se něco rozpíná, to znamená, že se to musí zvětšovat jakoby do spirály. A vesmír je složený z neuvěřitelného množství menších vesmírů a ty mají zase svoje podsložky a galaxie a hvězdné prostory a všechno je to obrovské vesmírné tělo. A my v naší části vesmíru, ve kterém jsme, což je úplně nepatrná část, jsme také vlastně jedna buňka. Tenhle vesmír se pomalu otáčí. To je ta spirála, ano? Ona nejde takhle jakoby v place, ale takhle rotuje jakoby ven. To se točí. A tahle celá spirála - my jsme někde zhruba, když se podíváte na celou naši oblast, tak jsme někde tady jakoby od centra. Tam je někde ta naše planeta s naší sluneční soustavou. A ta i v tom [sluneční soustavě] se točí. Ale celý tenhle náš kolos, který se takto pomalu otáčí, než se otočí takhle do jakoby stejného bodu, se říká, ale není stejný, protože on byl tady předtím za tu dobu rotace. Ten jeden oběh kolem dokolečka, tomu se říká platónský rok.

Tenhle platónský rok, on trvá tedy víc, já - aby se mi to dobře počítalo - vždycky říkám 24 000 let. Ale je to zhruba kolem 25 000 let. To přesně měli spočítáno Mayové. Já tady nejsem proto, abych hádala přesné cifry a abyste to měli v hlavě. To je nesmysl. Já vám potřebuji vysvětlit obecné základy, abyste si o tom udělali nějakou představu a hlavně abyste se nebáli.

To znamená, že když tento platónský rok rozdělíte na 12 dílů jak je ten koláč, tak vidíte, že jeden ten úsek - tady je ten výsek - je platónský měsíc. A teď si uvědomte, my jsme teď žili v Rybách za Ježíše, těch zhruba 2000 let a najednou po Rybách víte, že by měl být Beran, ale on není, on je Vodnář. Ano, je proto, že jarní bod celé otočky tohoto kolosu ještě musí být v určitém poměru s naší sluneční soustavou a hlavně s naší planetou. A naše planeta, víte, že obíhá okolo Slunce, ale její osa není rovně, ta je takto natočená. A navíc ještě, i když je tak natočená, tak de facto dolní špička naší osy je v jednom bodě a ta horní opisuje malý kroužek. Takže ta planeta se tak jako vrtí. Ona jakoby tancuje proti Slunci a to Slunce zdánlivě stojí. Už vám může být jasné, že

když se vesmír rozpíná, tak Slunce, které stojí, vlastně jede ve zdvihi. Proto my počítáme na naší planetě takový pomyslný čas, kdy sice jednou za rok Slunce doběhne do stejného jakoby bodu, ale není to stejný bod, protože to Slunce s námi vyjelo výš. Takže proto ty rotace, abyste jim rozuměli. A toto natočení téhle naší osy právě vychyluje odpočítávání těch platónských měsíců retrovirálně neboli zpětně. Takže Beran, který by měl být správně po Rybách, teď byl před Rybami.

A protože lidstvo se vyvíjí a vždycky dostane úkol pro těch 2000 let, tak před těmi 4000 lety, když byl Beran, tak se narodil přenašeč, neboli avatar, který se jmenoval Mojžíš. Včera jsem zmínila, že my jsme trošku lepší zvířátka. Emocionální kvocienty dětí, které se teď budou rodit a rodí se, jsou teď kolem 240; ještě nedostihují Ježíše, který měl 350, ale přesto ty děti už budou dělat neuvěřitelné věci a vědí to. Když budeme mít čas, budu vám vyprávět moje zážitky s dětmi. Jsou úžasné.

Takže v době Mojžíšově bylo lidstvo nevyvinuté, téměř na zvířecí hladině, bylo tam ještě hodně sodomie, vztah sexuality mezi lidmi a zvířaty tam byl ještě ve velké míře možný. V téhle situaci Mojžíš od Otce musel dostat desatero přikázání. Ještě dnes po 4000 letech se podívejte kolem sebe. Někteří lidé dosud nejsou schopní žít podle základního desatera: lžou, kradou, smilní... dělají věci, které to lidstvo dostalo jakoby úkolem odstranit, aby se trošičku zharmonizovalo a dostalo ve svém lidství někam dál.

Za 2000 let přichází ale další etapa, a to jsou Ryby. Rodí se Ježíš a ten přináší úplně něco jiného. Ten, kdo z vás četl Bibli, tak zjistil, že Starý zákon je oko za oko, zub za zub. Tam se to jenom mydlí. Zleva zprava, zepředu zezadu, zkrátka samá zášť, samé výboje, samé války, samé utrpení. Ale Ježíš přináší další úkol pro lidstvo. Lidstvo dostalo za úkol během těchto 2000 let, které byly, ukřižovat svoje ego neboli emocionalitu a logiku, vidíte? To je to, co vás učím, na břevnu prostoru a času. Vidíte to? - To je ta přítomnost. To jsme dostali za úkol od Krista. Mnozí tomu nerozumějí a už když se díváte tady na toho človíčka, budete vědět, jaké množství lidstva bylo narozené. Na planetě žije zhruba 7 miliard lidí, a když je rozdělíte podle čaker, tak zjistíte, že jenom jedna sedmina lidstva [14%] je připravena přemístit se do Vodnáře.

Pozor, všichni jsme nesmrtelní, i ti lidé, kteří o tomhle, co vám říkám, neví. Jenže planeta teď vyjela po otočce do většího světla. Končí nám kalijuga [éra neřestí a zlořádu] to znamená utrpení noci - ta polovina otočky je vždycky jakoby ve tmě a polovina je ve světle, takže spoustu tisíc let to lidstvo prožívá drsnější věci a pak zase je to lepší a zvedá se kulturnost a emocionalita v tom pozitivním smyslu, v tom cítění v tom splynutí do Jednoty. Takže vidíte, že každý přechod do dalšího následujícího platónského měsíce je hodně těžký, protože lidé jsou prozkoušeni.

V Bibli se píše hodně zajímavých věcí, a spousta lidí jim nerozumí. V Bibli se píše, že v tuhle dobu bude hodně drsno za těch 2000 let po Kristu, že budou záplavy, že budou války, že se budou dít strašné věci mezi lidmi, protože vzrůstá Satanova síla - ano, on musí ty lidi prozkoušet. Jak byste pochopili a věděli, že umíte odpouštět, kdyby vás nepřišel zkoušet. Je to pro vás dobré. Zase jsme u té geniální věty, že vše je dobré.

Jestliže ale jste prozkoušeni a ty zkoušky jsou těžké a zvládnete to, vše se uklidní. Vy projdete tzv. sítím, sítím do Vodnáře. Ti ostatní lidé tady dožijí své životy, tak jak mají, ve 3. dimenzi. I když vy vedle nich budete už tvořit, budete v 5. dimenzi, budete, aniž by oni to pochopili, vedle nich tu hmotu ovládat. Při pohledu na vás si budou myslet, že máte zkrátka štěstí. Ono si to ego toho druhého člověka jinak neumí vysvětlit. Možná tam budou třeba prozkoušeni v závisti, nějakých jiných emocionálních negativních pohnutek, ale to už je jejich věc.

Při pohledu na tento obrázek ale vidíte, že není důvod být pyšným. Není na co. Uvědomte si, že nad námi tam jsou "lepší" bytosti, vyvinutější, které umějí jiné věci. A ti vodnáři - ty děti, které se dokonalé rodí sem k nám, to jsou děti, které jsou skutečně jiné. Jsou indigové, jsou různé jiné... Ty děti už se narodily ve Vodnáři. Ony vidí věci, které vy vůbec nemáte šanci. Vy jste ta poslední doplňující 7. část toho nastávajícího vodnářského měsíce. Je to dokonalé.

Já budu opakovat příběh, který se mi stal v jedné teplické cukrárně. Někteří jste ho už slyšeli. Mám kamarádku, která má malého chlapečka, už je to tedy pár let zpátky. Dnes už je 8letý, ale když mu byly 2 roky, tak jsme spolu byli v pátek dopoledne, protože to už nepracuji, odvážím práci z laboratoře. Měli jsme sraz v 10h na kávičce, na terase a malému že koupíme zmrzlinku. Terasa byla úplně prázdná, protože to bylo v 10h dopoledne a byly obsazené jenom dva stolečky. My jsme tam seděli a vedle nás byly dvě maminky se dvěma dětmi. Chlapeček, asi 3letý a pak miminko nebo batole, které sedělo v kočárku a jedlo nějakou sušenku. Měla jsem je vlastně periferně od sebe, povídám si s Dášou a najednou jsem se při té řeči otočila, protože ten náš Marek odbíhal k tomu chlapečkovi a stále tam s ním něco jakoby řešil. A jak jsem se otočila, tak jsem viděla, že ten 3letý kluk takhle na mě třeštil oči a mně bylo jasné, že ví, kdo jsem. Ty děti poznají člověka, který patří nad šestku. Tak jsem řekla Dáše: 'Hele Dášo, dopij rychle, je to průšvih, protože ten kluk ví, kdo jsem a já mám pocit, že bude mluvit.' Teď ty maminky si povídaly, blablalabla... něco řešily, načež ona odběhla přes ulici zaplatit, já jsem šla pro Marka, odchytila jsem ho, jenže to bylo ve chvíli, kdy on nějakou hračku, kterou si půjčil od toho kluka, dával na stůl a ona mu upadla. Tak jsem tu hračku sebrala a podala jsem ji tomu klukovi, který byl nejbliž a on pořád kulil oči a řekl: "Děkuju, Pane." Načež ta maminka: 'No nejsi blbej?! Proč ty paní říkáš pane?' [smích] Tak jsem si říkala 'teď mu musím nějak pomoci', že jo, tak jsem se usmála a říkám: "Mně to nevádí, vid'?" - "Ano Pane." A to už ta maminka třeštila skutečně oči, to bylo šílené. Já jsem bafla Marka, a když jsme došli, to bylo ještě 150m na roh, než se šlo jakoby do její ulice za rohem, tak jsem se otočila, to dítě stálo a pořád koukalo za námi, jak odcházíme. Ty děti jsou neuvěřitelné. Ony jsou živoucím Bohem. Vědí, vidí, hrozně moc vás naučí. Zkuste pozorovat svoje vnoučata a svoje děti. O čem si povídají - to vás neuvěřitelně naučí.

Takže tady vidíte, proč teď - v normálním dvoutisíciletí to nejde, abych vás urychlovala, - tak jak to teď můžu dělat. Byla jsem vycvičená Otcem, abych v tuhle dobu - já to vlastně dělám od roku 2000, kdy mi Otec dovolil vyjít jakoby na veřejnost, alespoň v soukromí, tzn. už si k sobě brát lidi, dělat jim výklady. Za tu dobu

mnozí, to jsou stovky lidí, se změnili do neuvěřitelných výšin, protože to Boží tělo vysílá prvky - jednotlivé buňky - aby takto pomáhali lidem. To Boží tělo se vyvíjí a je dokonalé ve svém vývoji. Jste připravováni na přechod.

Nebojte se o ty ostatní. Oni jsou také nesmrtelní. Jenom naše planeta teď zvýšila vibrace a teď je zvýší mezi 8. a 11. listopadem 2011, nastává poslední odskok, otevírá se poslední brána, která se uzavírá 30. března 2013. Kdo v těchto 17 měsících splní podmínky, to znamená: je spokojený se svým životem, tak jak se děje, je optimista; umí odpouštět, sexualitu má v suchu; neumí mít zlosti, neumí nenávidět, neumí litovat - to se dozvíte, proč ne tyhle emoce - neumí kritizovat, ani posuzovat. Uvědomte si, že jestliže všechno je Bůh, tak vám může být úplně jedno co, kdo, jak dělá jakým způsobem, protože ten Bůh hraje tuhle roli. Neposuzujte toho člověka! Vy jste zodpovědní za vaše chování. To je váš úkol: produchovnit tohle hmotné tělo tady ve hmotě, než ho odložíte.

Takže já de facto část těch bytostí - vy k nim patříte a všichni, co chodili ke mně do mého soukromí - vedu k tomu, abych urychlila v čase jejich vývoj. Jste ti, kteří jste schopní tohle pochopit. Potom, než byste se dostali v karmickém zápisu k tomu, až by přišla bolest nebo nemoc nebo opravná situace, to by se nestihlo do konce toho března 2013. Takže já vytáhnu ten váš zápis při aurickém sezení, upozorním vás na to, co neumíte a na co se máte zaměřit, ukáži vám to samozřejmě v praxi. Pozor, když jsem to ale sundala, už jste viděli, že čas je jenom trvalá přítomnost neboli věčnost. A vy jste to tady "neudělali dobře" v Jednotě. Ten zápis já vytáhnu, to znamená, vygumuji tuhle minulou situaci, kterou jste měli, tak si pište, že to hned opravíte. Buďte připraveni na opravné situace, když už se odhodláte k tomu, že vám tu starou vytáhnu. Radujte se z toho, není čeho se bát. Vaše Nadjá si zvolilo tenhle vývoj, až do bodu B. Zvolilo si úplně všechno s jakýmkoli situačním zádrhelem, protože oni vědí, co se máte naučit. Takže i kdyby třeba žena měla 10 partnerů, mají být, má se to stát, to není žádná hanba jako posuzovat člověka podle osudu. Ten osud zkrátka se děje, máte ho napsaný i ve hmotném těle.

Abych vám to přiblížila ještě jinak z globálního hlediska, musím se dotknout tématu akáši. Je to vlastně kronika nebo historie, která je připoutaná k této planetě. Tuhleto historii má každá planeta a má ji celý vesmír, i menší vesmír (galaxie), je to zkrátka úplně komplexní. To znamená, že kdokoli se kdykoli, jakákoli bytost i zvířecí, rostlinná, člověčí narodila na této planetě, její záznam tady je. A je tady i záznam toho, kdo se narodí, kdy a kde, i jak se bude jmenovat. To všechno tady je. Já jsem to dneska někomu vyprávěla. Představte si takovou velikou obří prskavku. Ta prskavka je vlastně ta akáša. A jenom tam, kde to prská - tam, kde prská ten oheň, tam my teď žijeme. Je to vždy část jakoby té prskavky; to, co už odprskalo, to už je mrtvé. My už jsme vystoupili jakoby z toho bytí tady, z té hmoty; skočili jsme do aurického Božího těla a čekáme a vstupujeme do života v dalším prskání. V přítomnosti, která se odehrává tady na planetě, pokud tady máte nějaký čas být a odprskat.

A teď pozor: v okamžiku, kdy skákáte, tedy skáčete sem (moje čeština je šílená, já se omlouvám... to je tím, že u nás v rodině je Francie, Itálie, Anglie, Amerika... to je

šilené, takže se prosím nezlobte, já mluvím jako staré prase) [smích] Když skáčete sem z toho aurického těla do té přítomnosti tady na planetě, tak si vybíráte ten svůj chlívček, proto skáčete v určitém astronomickém řádu a otočce. Má svoje ascendenty, svoje dómy, to všechno je určující, a dítě se vždycky narodí v určitém okamžiku, kdy to jde. Kdyby to prošvihlo, matka nebyla připravená na dítě, musí počkat třeba 15 měsíců, než to zase nějakým způsobem půjde, aby se sem prolnulo.

Já si pamatuji, když jsem toužila po druhém dítěti, aby ta moje Petruška přišla, tak v té době můj muž nechtěl mít druhé dítě. Já jsem byla úplně jak šilená. Stále jsem slyšela brečet dítě, koukala každému do kočárku a věděla jsem, že se ke mně blíží, že je v té předsíni. A jednou, to byla taková extrémní situace, jsem něco přepírala ručně v koupelně, byla jsem unavená, bylo pozdě večer a najednou jsem ji slyšela. Ona mi říkala: 'Maminko, dělej. Já se musím narodit.' Vy už potom budete i slyšet tyhle věci, tahle komunikace skutečně funguje. Takže ty děti vědí... už kolem mě kroužila, nevěděla, kam se usadit. Tak to vaše hmotné konání je pro tyto mrňouse strašně důležité. Tady vidíte, že po stáhnutí vašeho aurického těla se vám urychlí náraz zpět, přijdete do opravných situací.

Tohle jsme dobrali a vrátím se ke 4. čakře. Tady jsem vám vysvětlila, co nemáte dělat, aby se vám čakra buď neuzavírala anebo naopak hodně neotevírala. Tady jsou také dvě emoce, které jsou "zakázané" pro člověka, který žije přítomností. První je nenávisť. Teď už víte, že to, co děláte Božímu tělu, jakýkoli vztah k němu máte, tento vztah si zapisujete a učíte ho konat buňky vašeho hmotného těla, protože ony jsou vaši malíci človíčkové, kteří ve vás žijí a pracují. Takže mi určitě už umíte odpovědět, když bude člověk někoho nenávidět, jakou bude mít nemoc. Ano, je to rakovina. Tisíce prožitků nenávisti k druhému člověku.

Představte si nenávisť. V představě je toho druhého člověka: uškrtit, zadupat, rozčtvrtit, zlikvidovat, nevidět... takže v každém těle, v každém systému se čas od času někde objeví buňka, která se začne vyvíjet nekontrolovaně pro tělo. Pokud ale budete láskyplní a budete sloužit druhým, budete je mít rádi, budete jim pomáhat, to samé budou dělat vaše buňky v těle a oni tuhle buňku, která se vždycky někde v těle objeví, zlikvidují. My tady žijeme i ve hmotě a vždycky mi nahoře říkali, že stačí, když některou část vašeho těla třeba nějak přetížíte. Dejme tomu, když bude starý dědeček a bude mít pořád fajfku takhle v koutku, že stále tam bude něco tlačit. Tam se většinou u toho člověka vyvine rakovina, protože ten tlak je stejnoměrný. Ten člověk nemusí mít ani nenávistné sklony. Když ale se chová krásně, přijde mu pomoc. Nejenom z těla, ty tělní buňky si pomohou, ale navíc pak se projeví i z medicínského hlediska, že i ten Bůh, který je v tom lékaři, přijde na to, pomůže vám, opraví všechno. Vyvarujte se, ale prosím nenávisti. Každý, kdo ve vašem okolí kdy měl rakovinu, promítněte si, co ve svém životě prožíval a že tu nenávist otevřel. Ta buňka pak umí požírat druhé. A žere a žere a žere, až skutečně to tělo sežere. Ta nemoc je pak pro toho člověka vysvobozením.

"Psychicky" ona skutečně ta nemoc pomáhá. Když se lidi běžně setkají, co tomu nevěří, tak si myslí, že to jsou blbosti, ale tak to není. Ten člověk někoho někdy

nenáviděl a najednou to jeho tělo má rakovinu. Tady jde o to, aby Bůh zastavil tyhle procesy. To znamená, že rakovina toho člověka, který nenávidí, chrání od toho, aby někoho nenáviděl, protože v tu chvíli má starosti sám se sebou. Jeho něco bolí. Proto je nemoc. Také takhle se vyvíjí.

Druhá negativní emoce, která tady je, je lítost. Spousta lidí neví, že lítost je negativní emoce a spousta lidí to dělá pouze proto, že jsou tak naučení. Oni si myslí, že to je dobré vychování litovat druhého, když se mu něco stane. Tak to není. Uvědomte si, že my všichni máme své osudy přesně nastavené od našeho Nadjá. Vaše Nadjá si vybralo váš osud i osud vašich blízkých, protože přes blízké jste většinou prozkoušeni k tomu, abyste je nelitovali. Když toho člověka máte rádi, tak máte větší sklon trpět, když se mu něco děje. Ale i ten člověk má nad sebou stejná pravidla jako vy. On si zrovna tak vybral svoji cestu, zrovna tak má bod A nebo B a potřebuje si ho prožít tak, jak ho prožívá. A jestliže vy litujete jeho nebo sebe, nebo jste rozlítostnění v duchovní partii vašeho těla, že se tahleta situace děje, vy vlastně nesouhlasíte s jeho učením. Vždyť jste se proto narodili, abyste se tohle naučili. To je odpor vůči tomu a je to nevědomost, hrubá nevědomost. Nelitujte druhého člověka ani sebe. Vše se to děje podle plánu. Ten Bůh v nás, nás strašně miluje. Jsme buňky jeho těla. On nemá ego.

Člověk, který se dole na té zemi kouká, zvedne hlavu, vidí dvoje dveře. První jsou pozitivní, druhé jsou negativní. Jestliže ten člověk mluví v ego, řekne 'proč zrovna já? Proč já, proč ne někdo druhý?' Proč bych svůj hrozný osud měla prsknout někomu jinému? Ne. Já jsem ho vyfasovala. Zapamatujte si, že slovo 'proč', otázku 'proč?' řekne vždy ego, které to nechce, už je nervózní: 'jak to, že já? Proč ne on?' Proč se ptá vždycky ego. Ne. Proč ne?! Tohle jsem prožila, tohle jsem si zasloužila, tak teď to vyřeším. To je všechno, co máte udělat. Pak jste v přítomnosti. Pokud ale řeknete - když víte, že Bůh je dobro a miluje vás a vše je dobré - držíte se téhle jediné věty - k čemu je to dobré, že se mi to stalo? Tak ty negativní dveře zmizí, tyhle [pozitivní] se otevřou a vy víte, proč se vám to stalo, proč vám to bylo dobré. Pak jdete dál a zase přijдете k dalším dvojím dveřím a řešíte zase něco jiného. Vždycky se ptejte: K čemu je to dobré, že se mi to stalo? Přijde klid, mír, vaše cesta se uklidní. Tohle je už vedení k Otcí. A nepochybujte o tom, prosím žádné lítosti!

S láskou v srdci se váš život neuvěřitelně zklidní. To je jediná reakce, která je v přítomnosti povolena. Dívejte se: S láskou budete lehce prožívat své osudy s optimismem na jedničce. 'Nu dobře, stalo se mi to. Je to můj osud, přijímám ho. Přišel jsem proto, abych se něco naučil. Huráá!' S láskou se budete milovat s partnerem v sexualitě a s láskou lehce odpustíte. I druhým, když je budete milovat. Já teď budu mluvit o bhaktismu, protože když je někdo mystik, tak je v pojetí jógy bhakta.

Já jsem se narodila jako de facto jogín a (Pardon, mě teď něco napadlo, já bych na to zapoměla, tak si to tady poznamenám.) a teď vám ukáži, jak je strašně jednoduchý život, když jste bhakti jogín. Když milujete všechny lidi stejně, nemáte nikoho výš a nikoho níž, to je skutečně bhaktismus. Moje děti žijí neuvěřitelně daleko v cizině. Když vyjdu na ulici, kdokoli ke mně přijde do kuchyně a sedne si, kohokoli potkám, i

vás, - vidím svoji rodinu. Můj osud se tak k tomu vyvíjel, protože mí rodiče měli jenom mě, maminka se mnou prodělala neuvěřitelně těžký porod a ten taky byl dobře naplánovaný. Měla ještě dlouhé, dlouhé měsíce následky - zbělaly jí vlasy, napřed jí úplně vypadaly, pak jí v 25 letech narostly bílé vlasy. Dva týdny po porodu dostala těžký zánět mozkových blan, který údajně chytla tenkrát na té porodnici, takže se bála druhého porodu a já jsem trpěla. Já jsem tak strašně chtěla mít někoho doma, nějaké dítě, se kterým bych si povídala... protože většinou rodiče neznají moc své děti. Uvědomte si, že sice jste jedna rodina, ale to dítě jde do školky, do školy, vy do práce, pak se zase 8 hodin spí... Když si uvědomíte celkový čas, kdy jste s vašimi dětmi, tak ono to není moc. A navíc, děti se před rodiči skutečně chovají jinak než mezi svými vrstevníky. Takže já jsem tak strašně toužila...

Je pravda, že celý osud tak, jak byl, byl dokonalý, protože jsem byla vychovávaná velice přísně, a když mě naši ve 20h posílali nekompromisně spát, tak já jsem se vlastně minimálně hodinu, hodinu a půl udržovala v přítomnosti Boha, což byla úžasná duchovní praxe, kterou mi tahle samota zaručovala. Jsem "čarodějnice", ale jen v uvozovkách - já jsem se narodila 30. dubna, večer ve 20.30, kdy už se létá na sabat [žertovně], ale, věřte mi, já jsem v tomhle životě nikdy magii nedělala. Jednou jsem byla u Jiřího; určitě Jirku znáte, byla jsem tam se svojí starší dcerou, která tenkrát odcházela do Francie, a tak jsem mu navrhla 'tak se na mě také podívej'; to bylo před 13 lety. A on jel po těch aurických tělech a najednou, asi ho napadlo podívat se někam, kam neměl, to nevím [žertovně]... a jak mi takhle jel nad trojkou, najednou odskočil, jak když ho kousne zmije, a ptá se: "Čím ty jsi byla?" Já říkám: "Já nevím." A on: "Tam je v minulých životech samý rituál." A já: "Hele, Jirko, já jsem sice 30. dubna rozená, ale magii bych v životě nedělala. Ne, to ne, moji vůli neprosazují, já jsem přišla kvůli jiným věcem." Jenže uplynulo pár let a já jsem si uvědomila, že skutečně... To je bhaktismus.

Já třeba si pamatuji jako dítě ve škole, někdo udělal něco nečestného, co bylo tak nespravedlivé, že jsem se durdila, když jsem to zjistila a než jsem k tomu člověku došla, tak místo, abych mu vynadala, tak jsem ho objala a řekla jsem mu: "Už mi to nedělej." Mně ho bylo hrozně líto. "To se nedělá." a on začal brečet a už mi to nikdy neudělal. Vidíte? Tady je zastavení karmy. Já jsem neuměla oplácet zlo zlem, nečestnost nečestností. V tom smyslu skutečně ten Jirka měl pravdu, protože tohle jsou rituály, ale ony nejsou magické. Ty jsou nadmagické, vy se stáváte Otcem. Končí karma, takže Bůh ve vás to odráží. A ten Jirka tenkrát, když si tam sáhnul, tak vlastně byl odražený. Ten člověk má neuvěřitelnou ochranu. Láska je nejsilnější zbraň ve vesmíru. To si pamatujte. My se k tomu dostaneme za malou chvíli, až budeme probírat magii. Takže žádná nenávisť, žádná lítost. S láskou se lehce ubráníte druhému člověku - 'Nenene, já to neudělám, nezlob se, někomu bych ublížil (a).' - a s láskou budete respektovat kohokoli. Smíte poradit jednou dvakrát a pak se stáhněte a radujte se z toho, že ten člověk si jde pro vlastní zkušenost. To je strašně důležité. Ona by se ta agresivita otočila proti vám, protože vy byste najednou Bohu bránili v jeho zkušenosti.

Následuje 5. část.

Iva Adamcová - Vše je dobré (5/6), Staré Křečany (CZE), 21. a 22. října 2011

Tohle se trestá, budete odstrčeni, byť člověkem, kterého milujete. Na vás dopadne ta pohroma a zasloužíte si to. S láskou budete komunikovat s kýmkoli, protože všechno, co existuje, je Bůh. Když si člověk většinou představí Boha, tak je takový malinký, takový nicotný prášek, cítí se takhle [shrbeně, uťáple]. Pak půjde po ulici a na někoho ňafne: 'Ty jsi blbec.' Už si neuvědomí božství v tom druhém člověku.

První chyba na komunikační úrovni je, že ten člověk nekomunikuje. Teď už víte, že vy vlastně "neexistujete". Existuje jeden Bůh, který hraje mnoho rolí mezi sebou. A že když někomu ublížíte nebo s ním nemluvíte nebo s lidmi nemluvíte, tak oddělujete sebe. Vy si ubližujete. Když ten člověk bude nemluvný, také se nedozví spoustu věcí, také s ním nebudou mluvit. On sám se odsuzuje k samotě, kterou třeba nemá rád. Takže prosím komunikujte.

Druhá varianta, která je velice špatná, je, že ten člověk naopak komunikuje jazykem, pozor, i myšlenkou jako když bičem mrská. To je samá nadávka. 'A to je blbec.', 'a ta je to...' a 'ten je to...' To je zbytečné. Vidíte, tady příslušná žláza s vnitřní sekrecí, je štítná žláza. Každý, kdo má problémy se štítnou žlázou, má špatnou komunikaci. A kdo bude komunikovat s nenávisť k někomu, bude mít rakovinu štítné žlázy. Všechno se na těle zobrazí přesně tak, jak to ten člověk vytváří. Tak, jak přemýšlíte, takoví jste, tak se vám vytváří vaše tělo a já vám teď ukáži, proč je závadné kritizovat.

Kritika - Představte si, že jsem vaše maminka, vy jste moje dítě a já budu maminka vědoucí, tak jako jsem, a uvidím, že vy jako moje dítě se chystáte udělat věc, která určitě blbě dopadne. Protože moje ego není v té věci zainteresované, tak se vám snažím poradit. Řeknu 'prosím tě, nedělej to, to určitě nevyjde, to špatně dopadne'... Ale jste moje dítě, rozhodnete se, že se to vyzkouší, tak to zkrátka provedete. A během krátké chvíle zkrátka se to rozbije. A teď se držte prosím striktně přítomnosti. Striktně. Tady uvidíte pravdu, jinak budete slepí a hluchí. Tady se to rozbilo. Když já jsem ale vědoucí maminka, tak se usměji a řeknu 'to nic není, koupíme nové' nebo 'opravíme to', protože vím, že existuje jenom dobro, že vy jste se poučili. V okamžiku, kdy se to rozbilo, to moje dítě se poučilo.

Lidé si většinou myslí, že když nevidí hmotu, že prodělali. Když vydají peníze a dostanou za to něco hmotného, na co si mohu sáhnout, tak mají pocit, že vydělali, ale když vydají peníze a nic nemají v ruce, tak mají pocit, že byli oklamání. Tak to není. Ten člověk si koupil neviditelnou zkušenost. On si ji tady koupil, zaplatil si ji penězi, takže on vždycky vydělá. Bohužel jedinec, který tohle nevnímá, je pak rozladěný a uchyluje se k horším věcem a tvoří ve svém těle horší a horší situace. Tím si ztěžuje osud.

Ale protože já jsem maminka vědoucí, já vím, že to moje dítě se poučilo, tak jsem šťastná. A teď vyměníme maminku. Budu nevědomá maminka. V okamžiku, kdy vy

jako moje dítě tohle rozbijete, já, protože jsem nevědomá, nebudu respektovat přítomnost. V té přítomnosti, kdy vy jste to rozbili, jste se poučili. Řekli jste si 'Jéžíši, ta máma měla pravdu.' 'Už to neudělám, stydím se.' Možná, že řeknete 'Mami, promiň, mělas pravdu.' Možná, že to neřeknete, mně na tom nezáleží. Jenže v okamžiku, kdy já jako nevědomá maminka uvidím tu věc rozbitou, já už si neuvědomuji, že když šlehnou na to svoje dítě kritiku, - 'jseš hroznej!.... tys to udělal... já jsem ti to říkala.... blablablablaba' - já už vlastně kritizuji úplně někoho jiného. Moje dítě se poučilo; já kritizuji v následné přítomné chvíli poučeného člověka.

Ale protože i ten poučený člověk má svoje ego, my ho tady máme všichni, a ego se hodně vzpírá kritice, takhle mu vyjede taková ta červeň, ego zuří, a řekne si, když ne nahlas, pozor, tak alespoň v duchu: 'Počkej, ty ****, já ti ukážu, že to dokážu.' Tou kritikou to dítě ženu do další situace, kdy mi zkusí dokázat, že to umí. Kritika je zbytečnost. Je to nepochopení přítomného času. Ta věc se stala. Tečka. Proč mít zbytečně problémy s hormony nebo se štítnou žlázou?

My nesmíme ani posuzovat. To jsem vám říkala včera, protože to je posuzování dějů v Božím těle. Věci jsou takové, jaké jsou. Buďte spokojení v přítomnosti, řešte jenom nastávající situaci tam, kde zrovna máte tělo. To je všechno.

Vidíte, už třímám v ruce zase tu flašku, kterou jsem vám slíbila, abych vám pomocí téhle propriety vysvětlila magii. Už jsem vám řekla, že člověk, který žije první životy, nežli se dostane do srdeční čakry, nemá žádné charisma, protože toho Boha v něm je méně než polovina. Bůh je vlastně láska, láska v nás. V tomto člověku převažuje ego. Ale jakmile projde srdeční čakrou a zvyšují se život po životě jeho vibrace, jeho vědění a odnáší si s každým úmrtím zkušenosti, ten člověk nabírá více Boha v sobě. A voda se pořád odpařuje, odpařuje, odpařuje, odpařuje, až dojde do okamžiku, kdy na dně láhve zbyde řekněme centimetr. Vy si možná myslíte, že pak už je to jednoduché, že ten centáček udělá šup a je pryč. Jenže: Tady se začnou dít úplně jiné věci a pochopíte, že jsou zákonité a že jsou správné.

Ten člověk totiž je někde pár životů pod 6. čakrou, už má neuvěřitelné vibrace, už toho Boha má hodně v sobě a už ví, že může ovlivňovat kolem sebe lidi a dění svými myšlenkami. Začne si s myšlenkou své dokonalosti a nedostižnosti pohrávat. Ten Bůh v něm už je na takové úrovni, že ten člověk třeba někde přijde mezi lidi a všichni udělají jenom 'áááááh', aniž by promluvil. Jenže on začne v tuhle dobu hrát takovou dvojí hru. Začne vydávat charisma toho Boha v sobě před těmi lidmi za sebe a začne dělat magii. Začne prosazovat svoji vůli do stvoření. Ten člověk už je v určité léčitelské fázi. On už má takové vibrace, ale neví, že ty vibrace nejsou jeho, že neléčí on, ale Bůh v něm, kterého už je v něm velmi hodně.

Tady se v této úrovni [pod 6. čakrou] rekrutují spousty léčitelů. Je jedno, co umějí. Někdo Boha slyší, někdo ho vidí, někdo ho cítí, někdo rozumí bylinkám. Jsou různé vlastnosti, které mohou být projevené pro lidi, kteří ještě na těchto úrovních nejsou, aby jim bylo pomozeno. Ale pozor, tito léčitelé začnou vydávat Boha v sobě za sebe, skrývají se za ty Boží dovednosti. Takového člověka poznáte, protože on začne

vykřikovat: 'JÁÁÁ jsem vyléčil tolik a tolik rakovin a JÁÁÁ jsem vyléčil tolik a tolik žlučníků'. Nene. Zaprvé tihle lidé si berou peníze.

Léčitel si smí vzít peníze, ale musí to mít tzv. božské důvody. Zaprvé by neměl mít svoje trvalé zaměstnání. Třeba to bude důchodce, který si rád něčím přilepší, ale zase, aby to byla Boží vůle, tak ti lidé to musí dát dobrovolně, protože pro někoho je 10 korun hodně a pro někoho je 10 000 málo. Takže když ten člověk pohrdne pak třeba desetikorunou a řekne 'Tssss, já to dělat nebudu, to mi za to nestojí' uvědomte si, že taková bytost je vlastně pyšná. A co se děje s egem, když ten člověk je pyšný? Místo toho, aby se ten centřák na dně té láhve odpařil do ztracena, začne přibývat. Tomu člověku se pak dějí hrozné věci.

Magie se dělí na dva typy. Je černá magie a je magie bílá. Když vám někdo bude tvrdit, že magie bílá je dobrá, nevěřte mu. Obě jsou špatné. Já vám vysvětlím, co se děje u bílého mága a jak zasahuje do stvoření a neměl by, ale vezmeme to postupně. Černý mág bude do vás zasahovat uměle. Černý mág nezná tohle učení. To je vlastně Ježíšovo učení. Teď jsme o tom mluvili, že vám vysvětluji dopodrobna větu Krista: Já i Otec jedno jsme [Jan 10:30], kterou znáte z Písma. Vidíte, vy jste jedna buňka Božího těla. Tohle je strašně důležitý moment. To bude základní postoj budoucího člověka na této planetě - uvědomění, že jste bohové. Paralelně tady existují dvě skutečnosti, které se prolínají. On žije ve mně - to uvidíte na tomhle posledním obrázku - a vy žijete v Bohu, vy žijete v něm ve velkém Božím těle. Tohle se děje současně: Já jsem Ty a Ty jsi já. To je jedno velké Já jsem a je jedno, jak to druhé já vypadá. Všechno jste vy.

Představte si, co se asi děje zaprvé v osudu a po zdravotní linii v těle černého mága, který ovlivňuje svojí vůlí druhé lidi. Znam černé mágy, kteří posílali nonstop silné energie na druhé lidi. Vyvarujte se takových věcí, protože všichni už tu magii máte za sebou, jinak byste tady na té přednášce nebyli - neexistují náhody. To uvidíte tady na tom posledním obrázku, jak náhody neexistují. A pár životů, hodně drsných, si ten člověk prožije, protože on si přidělavá ego, takže se mu situace zhoršuje. On si ubírá Boha v sobě, takže se mu přestává dařit. Tyhle lidi poznáte podle toho, že oni si skutečně berou určité sazby za svoje léčení. Takovým černým mágům přestanou chodit pacienti, třeba jim ustříhnou elektřinu, nemají co jíst, daří se jim špatně, protože oni chtějí jen peníze. Oni nevidí toho člověka. Navíc, oni neznají tenhle systém. Kdyby ho znali, tak by tu magii nedělali.

Pozor, abyste se nemýlili, já miluji i všechny černé a bílé mágy, celé dokonalé stvoření, protože kdybych to nedělala, už bych porušovala ten zásadní pohled do Božího těla. Uvědomte si, že oni jsou zde [pod 6. čakrou], což je mnohem vyšší stupeň než kdekoli tady [nížeji] v těch předcházejících životech. Je to pouze údobí, které my si musíme pár životů prožít, aby nám to ego přibylo, aby nám jednou došlo, že tu svojí vůlí musíme odložit. Tady ještě v černé magii ten mág ji prosazuje. Tvrdě. Je to ještě tvrdé, tzn., že ten člověk k nim přijde na léčení, a protože tu vibraci ta bytost už má - přijde, má třeba problémy na dvojce. On mu pomůže, stáhne mu skutečně karmický zápis, člověku se uleví, zaplatí mu, odejde. Jenže protože mu nevysvětlí příčinu, kde

chybu udělal, jde od něj na zastávku, na autobusové zastávce čeká, vzpomene si na blbou tchýni.... Prd a už to tam má znovu. Za dva dny se ten karmický zápis prolne a už mu je zase špatně, ale protože ten člověk dosáhl určitého stupně uvolnění alespoň na pár dnů, tak se znovu vrátí k tomu léčiteli, který mu pomůže.

Všechno je jenom energie. Mé výklady, které povídám, jsou pro vás nesmírně důležité, důležitější než cokoli jiného. Už tady probíhá léčení. Chci poukázat třeba na homeopatii, která je úžasná. Říkali mi, že v současné době, v téhle době už nebudou většinou lidí zabírat alopatické léky. My skutečně navážeme na homeopatii a homeopatický lék vám dodá do toho karmického záznamu, kde máte nějaký zdravotní problém energii, jako kdybych vám vytáhla z těla de facto karmický zápis. Jenže alopatický lék vám nevysvětlí a neudělá výklad, že? Takže je zapotřebí změnit chování, abyste si to znovu nevytvořili, aby se vám ulevilo trvale. Ta výuka je nesmírně důležitá. Proto nad šestkou je duchovní učitelství a já jsem duchovní učitel. Takže černá magie NE.

Pár životů si člověk prožije černou magií, načež nastává období, kdy už začne chtít pomáhat lidem a začne dělat magii bílou. To je totiž bílý mág. Jenže bílý mág to ještě nedělá pro lidi, přestože jim chce pomáhat. Jeho úmysl je pyšnit se. On to dělá vlastně pro sebe. Včera jsem vyprávěla o úmyslech v tom zdravotnickém zařízení, abyste věděli, že vlastně sestra, která by skutečně pracovala vši silou pro druhé lidi, ale dělala by to proto, aby se ukázala, tak to dělá pro sebe. Nahoře hodnotí vaše úmysly.

Ty jsou důležité a ty jsou někdy velice skryté do egoismu. Nene, to, že člověk dělá stejnou věc jako třeba já, tak ji nedělá stejnou, protože jeho úmysl je jiný. Proto se také říká: Když dva lidé dělají totéž, není to totéž. Tahle moudra, která vznikají mezi běžným lidem, jsou hlasem Božím. Těmto pořekadlům věnujte vždycky velikou pozornost. Ta skutečně přicházejí od Boha, jsou čistá. Takže už víte, že bílý mág chce pomáhat, ale aby se pyšnil, takže to dělá pro sebe. Jenže to ego ještě je tak silné, ono vlastně přibylo, že on si to dosud neuvědomuje. On si myslí, že pomáhá.

Já vám teď ukáži, jak nepomáhá, jak všechno komplikuje. Už jsem vám řekla a víte, že tahle osa je daná. Vaše Nadjá si vybere bod A, kdy se narodíte určitým rodičům. Ti vás naučí do dospělosti do bodu A míře vašeho ega, aby kontinuálně vaše učení navazovalo na spousty minulých životů. (Pardon, na něco jsem si opět vzpomněla [píše si poznámku na tabuli] nebo na to zapoměnu.) A pak si odžíváte učení do bodu B. Jenže ve vašem genomu máte třeba napsáno, že ve 36 letech dostanete rakovinu. To znamená, že krátce předtím, třeba rok předtím, prožijete těžkou zkoušku, kterou nezvládnete. Například soused, s nímž se nedohodnete na tom, že ovoce z jeho hrušky vám padá na váš krásně sestříhaný trávník a pěkně vám to tam znečišťuje a vy ho začnete v jedné chvíli nenávidět, pohádáte se s ním a prožijete si zášť. Vy v těch 36 letech skutečně onemocníte rakovinou.

Ve vašem genomu je to velice důležitý bod, protože ve vašem genomu také ale je, že vy se z toho dostanete. Za dva roky se z toho dostanete. Jedinec, který onemocní takovouto nemocí, pro nás zatím neléčitelnou, když se otevřou ty poslední dveře v

tom tunelu vzadu, tak ten člověk může přehodnotit to, co dělal - svoje chování a vztahy k druhým lidem. Už jsem mluvila o tom, že to přehodnocení přichází, když si člověk sáhne na svoje dno. Ale to dno máme každý někde jinde. Někdo ho má metr, někdo dva metry, někdo centimetr, zkrátka je to určitá míra, kdy mu to dojde. A teď si představte, že vy to dno budete mít tady ty dva roky. V těle už se udály změny, vytvořil se tam nádor, takže jdete do nemocnice, prožijete si nějakou chemoterapii, posléze operaci, možná ozařování. Mezitím přehodnotíte všechny věci a chybí vám dva měsíce do toho, abyste si sáhli na dno a zjistili, že to, co dneska prožíváte, že to nemuselo být. Že jste kdysi dávno nenáviděli tamtoho souseda kvůli pitomým hruškám. Máte jiné priority. Změní se vám pohled na svět. Proto ta nemoc přichází, proto zkouška.

Jenže mezitím v tomto období potkáte bílého mága. I bílí mágové musejí zasahovat do stvoření, aby jednou také odložili tu svoji bílou magii a tu svoji vůli, kterou prosazují. Takže ten bílý mág se vám připlete do cesty a chce vám pomoci. Udělá čurymury a skutečně vám pomůže. On si myslí, že vám pomohl. Běžní lidé si možná také myslí, že vám pomohl.

Já vám ukáži skutečnou pravdu. Vám scházely dva měsíce do toho, abyste při dosažení svého dna pochopili, že ten souseď vedle je úžasný člověk, že to bylo zbytečné to všechno s těmi hruškami... A tehdy vy byste nastartovali své vlastní buňky k tomu, aby přehodnotily svůj vztah jedna k druhé, tzn., nádor by se přestal i po těch operacích a chemoterapiích sám jakoby rozmnožovat, protože ty buňky začnou myslet jinak. Jenže vy jste toho nedosáhli - dva měsíce předtím zasáhl člověk, který prosadil svojí vůli, protože se chtěl pyšnit, že někomu pomohl. V tom případě ten bílý mág je také takhle odškrtnutý, tam jsou také dopady, protože zasahoval do dění, do kterého mu nic nebylo. A vám, protože jste prošli už určitým časem, který my tady v těle prožíváme, uběhl čas, kdy už dávno jste měli mít třeba dejme tomu ještě 15 let do bodu B poklidný osud, klidný život. Jenže to pochopení, které mělo přijít v tomto bodě, nepřišlo, a vám místo klidného 15letého života ještě do těch 15 let třeba přibylo 5 let s někým ještě docela drsných situací, abyste pochopili a dolezli na své dno. Ten člověk si jenom myslel, že vám pomohl. On vám zkomplikoval váš osud. To je zasahování do Boží vůle.

Uvědomte si, že nikdo jiný vám nepomůže, jenom vy sami sobě. Všechno ostatní je jenom berlička a pomůcka. Nejdůležitější na tom všem, co s vámi tady dělám, je, že vám tohle všechno vysvětluji, abyste věděli, co nedělat, nebo naopak co dělat, jak se chovat. Abyste jednou provždy odložili veškeré karmy a karmičky a byli zdraví a šťastní a spokojení. To všechno se vám zobrazí na vašich skafandrech (fyzických tělech).

Jestliže si pár životů prožijete jako černý mág, což jsme dělali všichni, i já jsem to kdysi dávno dělala, a pár životů jako bílý mág, to jsme také dělali všichni, tak najednou se narodíte tady - to už je velice blízko 6. čakry a začnete v téhle fázi už mít neuvěřitelnou intuici. Přichází vize a jednoho dne dostanete tzv. nabídku. Před 3 lety mi volala moje starší dcera. Říkala: "Maminko, já jsem měla dneska zvláštní sen. Mně se zdálo, že jsi ke mně přišla s nějakou cizí ženskou, bylo to v neznámém baráku, byl

divnej, nikdy jsem ho neviděla a ty jsi mi řekla 'Lucí, pojd' s námi na půdu, já ti tam něco ukážu.' Tak já, protože jsem viděla tebe, znám tě, důvěřuju ti, vím, že jsi čistá, jsem na tu půdu s tebou šla. Jenže najednou přijdeme na půdu a ty jsi mi řekla věc, která mě šokovala, protože jsem to nikdy nepředpokládala při tom tvém tvaru, a nabídla jsi mi: 'Lucí, jestli něco chceš, tak si to řekni.' Tak jsem něco navrhla a ty jsi začala mávat rukama jak větrný mlýn a najednou to tam bylo. A v tu ránu mi došlo, že to nejsi ty. Tak jsem se podívala do tvých očí a viděla jsem ten studený, netečný pohled."

Vaše ego... je velmi mazaný ten úžasný černý pán... je dokonalý učitel. Dovede se převléknout za kohokoli, aby vás strhnul, stáhnul. Ale to moje dítě tenkrát to prohlédlo, vidělo ty studené oči; on je má studené, on je vlastně zákonem hmoty. On vás prozkouší tady v hmotném světě a je dokonalý. Milujte ho! Láskou se tomu ubráníte. Kdokoli z vás, i já mohu mít najednou "frnk" - rychlou negativní myšlenku. Jenže ona vám nepatří, je od něj. On to jenom zkouší. A jestliže zkouší a nebudete reagovat, nebudete vytvářet zlo a vytěšňovat Boha v sobě, váš Bůh chce mít jedno jediné: projev srdce. Máte Boha v sobě jediné tehdy, když chcete mít v sobě dobro a konáte ho. Ať vám černý pán (Satan) našeptává cokoli.

Já se vrátím na chvíli k Bibli. Zapomněla jsem vám ještě před přestávkou říct, že v Bibli se píše zvláštní věci, kterým mnozí lidé nerozumějí. Píše se tam také, že v téhle době, která bude hodně krutá, abychom byli prozkoušeni - to jsem vám ukázala proč - přijde velký Boží soud, který bude soudit živé a mrtvé. Mnozí hlásali kdysi dávno před mnoha lety, jakože teď se budou otevírat hroby, budou tady chodit zombie, viděli různé apokalypsy.

Já vám to vysvětlím. Ano, v Bibli je pravda vždycky, ale je dočasná a lidé tomu nerozumějí. Uvědomte si, že třeba tvoje poslední vývojová schránka je tahle a za tebou je spousta mrtvol, které jsi tady hrál. Jsou to tvoje role, které jsi vždycky nechal po určitých letech zakopané na různých hřbitovech tady na planetě. Ale tví mrtví jsou v tobě, protože ty zkušenosti z těchto životů sis přinesl sem. Ty jsou tady pořád s tebou. Tohle máte všichni. Ano, tady se pouze bude soudit v přítomnosti vaše současné úroveň, kam až jste to za těch 2000 let v platónském měsíci Ryb dotáhli a jestli smíte projít do Vodnáře, nebo ne. Takže vidíte, že to pravda je.

Další nepravda ve vašich očích, pozor; v očích druhých lidí, kteří o tom nevědí nic, je pravda v původní Bibli, která se psala za Ježíše [v Novém zákonu]. V Bibli se píše, že existuje hřích. Hřích není. Je pouze evoluční vývoj. Člověk nemůže skočit z prvního schodu na desátý. To by vaše tělo nepřežilo, vy byste umřeli. Tam je vývoj, jinak to nejde. Takže my jdeme tak, že uděláme krok, zakopneme, uděláme "jakoby chybu", říkám jakoby, chyba neexistuje; ta chyba je důležitá proto, abyste eliminovali pocit, co je dobré a špatné.

Je to to samé, jako když vědec na tisíce pokus vymyslí něco důležitého pro lidstvo, co nás posune dál. Ten vědec ví, že první jakoby špatný pokus není špatný, ani 50. ani 999., protože je to jenom pokus, který mu ukázal, že tudy cesta nevede. Všechny ty

pokusy jsou dobré. Takže vidíte, že vaše omyly, kdy zareagujete špatně ve vašich očích, [kroutí hlavou] tak to není. Držte se striktně vašich přítomných okamžiků. Existují tady bytosti na různých stupních vývoje a potřebují získávat různé zkušenosti. Ale vy všichni jak jste dneska tady, a proto jste sem přišli, jste na té úrovni, abyste se toto dozvěděli a zbytečně si nekomplikovali cesty různými kurzy.

Teď chci mluvit o neznalosti některých kurzů, které s vámi budou hrát různé hry, budete si přehrávat své minulé zkušenosti a oživovat si minulost, která už dávno není a ta bytost, která tam v tom čase byla, už není. Představte si, že máte dědečka a před 30 lety jste s tím dědečkem prožili nějakou ošklivou událost. Jednalo se třeba dejme tomu o majetek, pak jste se pohádali, 10 let jste spolu nemluvili, načež dědeček zemřel, už je 20 let mrtvý. A protože ten zápis si nesete stále s sebou, tíží vás ten pocit, že tam jste to dělali špatně, přijde i nějaká nemoc. Vás to tíží, proto vyhledáte nějaký takovýto duchovní kurz, který vám nabízí pomoc. Tam si zahrajete hezky hru, oživíte v sobě vzpomínky na tu situaci před 30 lety, která se vám nelíbila, jenže přijedete z kurzu domů a 2-3 dny prozvrácíte. Je vám špatně.

Já jsem vám vysvětlovala, že všechno, co neumíte v karmě, co se na vás navěsí, vás dožene v budoucí přítomné chvíli. Jestliže tady a teď si nebudete vyčítat, že jste tenkrát před 30 lety zareagovali s dědečkem špatně, dočkáte se. Přestože dědeček je už v neprojeveném světě, navštíví vás stejný Bůh s tváří jiného člověka, který vám naservíruje podobnou situaci. Jestliže ji opravíte, opravili jste i dědečka z události před 30 lety. Všechno vás dožene v přítomnosti. Nešťouřejte se v minulosti, co jste komu kdy řekli, jak jste udělali, to jsou blbosti. Soustřeďte se na přítomnost, kdy všechno budete moct opravit a nevěřte takovýmto kurzům. Uchraňte se zbytečných komplikací, nevolností nebo bolestí, které můžete prožít. Nebreč. [smích] Jestliže dostanete tu nabídku... Jo, já jsem to nedopověděla, to bylo důležité...

Takže ta moje dcera prohlédla, že to nejsem já, usmála se na toho Satana a řekla mu: "Ale maminko, to já nechci." a říká mi 'Mami, ty ses zatvářila tak kysele a jak když foukneš do svíčky, zmizela jsi. Já jsem se vzbudila s tak krásným pocitem.' Ano, ona odmítla nabídku toho ega, které se tvářilo, vypadalo jako já, protože mně věřila, pozor, on je lišák! Tím pádem cesta byla volná. Tohle v různých jiných obdobích je vaše nabídka. Nezapomeňte, že on vás musí prozkoušet, abyste byli čistí, abyste se do božského světa nedostali jen tak zadarmo. Takže on vám bude házet různé špeky, on přesně moc dobře ví, co chcete, pozor, i zvědavost je chtění vědět. Jestliže existuje Boží tělo, v pravou chvíli se dozvíte informaci, kterou máte vědět. Nešťouřejte do věcí! Nenene, pak se dozvíte všechno.

Navíc, musím vás upozornit ještě na jednu kouzelnou věc: To ego máme kolektivní. To znamená, že jestliže vy ustojíte už to ego v sobě, tak to samé ego přes druhého člověka a ten samý Satan vám může mrsknout pěknou zkoušku. Já jsem zažila neuvěřitelnou věc s jednou mou známou, která miluje svého muže, ta rodina je dokonalá. On ale jezdil na služební cesty a ona za dlouhých večerů, někdy, když chodila po bytě, starala se o děti, tak najednou prožila k němu pocit zlosti, že on si odjíždí pryč. Přitom on vydělává na hypotéky, které potřebovali splatit, i barák, i dvě

auta a všechno... a já jsem trpělivě vysvětlovala: On je sice tamhle v cizině, ale vydělává na váš barák, on je tu s tebou, on tam jede kvůli tomu, abyste tady mohli žít.

A ona je to kouzelná bytost, ona to pochopila, načež jednoho dne mi volala, říká: "Ivanko, prosím tě, já k tobě musím přijet, vzpomínáš si na mě?" Já říkám: "Co se děje? No, přijed', přijed'..." Načež jsem si ji posadila, jedu takhle po té páteři, a v tu ránu se mi z úst drala slova, ten Otec jí to potřeboval říct - já jsem taková prázdná budka; sice vidíte tvar a jméno, ale tak to není, já nechám mluvit Jeho.

Takže se mi draly věty a říkám jí: "Já jsem ti zapomněla, nevím proč, říct jednu důležitou informaci. Jestliže něco ustojíš už v sobě a už to umíš, přijde nečekané prozkoušení od druhého člověka." A teď ona takhle rozhodila ruce a říká: "No to se mi zrovna včera stalo. Včera večer chodím po baráku, šťastná, spokojená, milovala jsem toho svého muže, přestože byl zrovna v cizině a za špatného počasí - byly ledy, sněhy po všech dálnicích - děti spokojené, psaly si a najednou mi zazvonil telefon." - to je dokonalost sama. A volala jí sestra, která miluje toho jejího muže, ta rodina se skutečně miluje, oni jsou kouzelní, a ta sestra, která také nikdy nešťourá do ničeho, ten Satan přes ni promluvil a ptá se: "Copak děláš?" A ona: "Je mi tak dobře, chodím po baráku, děti píší úkoly, už jsme se najedli a najednou ta sestra nečekaně říká: "A co Milan? Že ten ha*zl je zase v cizině." [smích] Říká: "V tu ránu to šlehlo." Měla balík tadyhle a bylo jí špatně. To je ono. A ona, zrovna jak se mi to tlačilo přes tu pusku, skutečně to tam bylo.

Takže: Pokud už to ustojíte, přijdou z okolních těl tato vaše ega, která budou promlouvat a budou vás lámat, aby vás ulovili, protože on (Satan) je skutečně dokonalý učitel.

Ještě jsem nepromluvila o meditaci. Toto je strašně důležité, abyste věděli, proč tady lidé meditují. Už jsem vám vyprávěla, že nesmírně miluji pana doktora Tomáše a Mílu, ale on je mi trošičku bližší než Míla a já jsem s panem doktorem Tomášem měla neuvěřitelné zážitky. I po jeho smrti ke mně v noci chodil a učil mě. Bylo mi to vždycky divné, protože já jsem nikdy nemeditovala. A zjistila jsem po letech, proč jsem nemeditovala a musím vám říct proč. Meditace je dobrá, to se také dozvíte a také pro koho je dobrá. Proto vám to teď budu vyprávět.

V roce 1998 jsem byla v Lucerně [koncertní sál v Praze] na přednášce pana doktora Tomáše. Byla to nádherná záležitost a tenkrát jsem měla tu starší dceru 16letou. Bylo to začátkem roku a ona tenkrát říká 'Maminko, já pojedou s tebou.' Jelo se s Jiříkem Vondrákem, on zařídil autobus, takže z Teplic vyjel autobus a já jsem cítila, že ta Lucka není připravená, navíc ty lístky stály hodně. Tak jsem se jí ptala: 'Lucíí, nechceš počkat? To je ještě brzy na tebe.' - 'Néééé mami, já tam musím...' Říkám 'Dobře, tak jo.' Tak jsem vysolila peníze za lístky a jely jsme spolu. Já jsem zažila neuvěřitelnou věc a skutečně kdybych poslechla sebe... ale byla jsem pokorná, vzala jsem ji sebou. My jsme si sedly, začala přednáška, ta holka usnula jak kůň před poštou. [smích] Slintala, padala do uličky, takhle seděla na kraji. Tam se lidi řehtali, koukali se

dozadu a zase na Tomáše. Když byla přestávka, ona se vzbudila, šla na záchod, napila se, začala přednáška a dochrápala to až do konce. [smích] Vyhozené peníze... [smích]

Ale já jsem o tom nechtěla mluvit. Na téhle přednášce ale mi došlo... Mně se tam líbilo, já jsem se vším souhlasila, rozuměla jsem tomu, ale nemeditovala jsem, což bylo divné. Jenže na téhle přednášce vyprávěl pan Tomáš strašně důležitou věc. Vyprávěl, že celá léta se věnoval meditacím, ale neměl žádné úspěchy. Až pak jednou mu přišel do ruky nějaký materiál ke čtení od jednoho duchovního mistra, který tam vyprávěl, že vy, i když neumíte vytvořit tu lásku k Otci, i pomyslnou jakoby nahoru, vy ji můžete zahrát jako na divadle. Takže on to zkusil a okamžitě spadnul do samádhi.

A teď se vrátím ke mně. Je pravda, že jsem se na to ptala Otce přímo, jak to, že nemusím meditovat? A teď dobře poslouchejte. On mi řekl: "Ty nemusíš, protože ty jsi šťastná a spokojená každý okamžik. I když vaříš oběd, těšíš se na to, jak si ti lidé pochutnají; když si čistíš boty, že nebudeš dělat ostudu a divné pocity v druhých lidech, když se na tebe budou koukat, jaké je máš zablácené; zkrátka děláš všechno pro radost druhých a tím pádem i sobě. Jsi spo-ko-je-ná." A když jste spokojení, tak už víte po té předchozí přednášce, že čakra je optimálně otevřená. Meditovat musejí lidé, kteří na čakrách nejsou spokojení.

Teď si představte, že ta čakra je sevřená, jestliže prožíváte nějaké emocionální odmítání, pak přijde bolest nebo nemoc a ta vás zpřítomní. Když vás něco sakra bolí, tak jste v přítomnosti a nemůžete myslet na něco, že vám vadilo, protože to stvoření je dokonalé, je to všechno energie. Jestliže vás něco bolí, tak jste tady a teď a cítíte tu bolest. Boží tělo je geniální. To je neuvěřitelně dokonalá energetická záležitost.

Vrátím se k samádhi. V životě jsem nemeditovala, protože jsem nemusela. Byla jsem spokojená na všech čakrách a šťastná při jakékoli činnosti, když jsem si šla třikrát za svůj život lehnout, - tedy spím každou noc [žertovně], - ale stalo se mi to třikrát. Když jsem usnula, uprostřed noci výbuch, šílený výbuch - světlo. Já jsem viděla světlo se zavřenýma očima, s otevřenýma očima, myslela jsem si, že jsem oslepla. Mnoho hodin až do rána jsem jen drněla v neuvěřitelně slastných pocitech. Je jedno, jestli vy se snažíte dostat meditací nahoru. Jestliže jste připravení a jste spokojení, nemusíte meditovat, on si pro vás sáhne sám. Tady jde pouze o to uvolnit vaše čakry. To je jednoduché, tak buďte spokojení.

Jakmile prolezete nebo projedete 4. čakrou, to znamená, že zbývá už jenom pár životů, jednoho dne v posledním životě vyjede vaše hadí síla. Skutečně je to nádherný had, až vám zasyčí, udělá 'Sssssss', ohromná hadí tlama takhle projede a několik hodin to přetrvává i třeba několik dní. Pozor, mágové ji někdy vyvolávají určitými duchovními cvičeními uměle. Nedělejte to. K tomu dospějete svojí spravedlností, morálkou, normálním obyčejným životem. Tím, co vám dává vaše přítomnost - chovejte se vždycky tak, jak byste chtěli, aby se k vám druzí zachovali. To je jediné pravidlo, které vám doporučím. Jednoho dne vám hadí síla vyjede nad hlavu, sjede do tohoto duchovního srdce a vy se rozplynete.

Pak jdete po ulici a na kohokoli se podíváte, jste vy. Není nikdo druhý. Tady přestává myšlení, žijete intuicí, proč bych do tebe píchala a ubližovala ti [ukazuje na posluchače], když píchám sama do sebe. Tady vzniká karma. A naopak, proč bych ti něco nedala ze svého, když to dávám sama sobě. Přestáváte žít tenhle pozemský život, změní se vám úplně myšlení, jste všechno. Nemusíte se ničeho bát, on vám také nikdo nic neudělá, ledaže byste někomu něco provedli, ale víte, že to je nemožné v tomhle stavu myšlení. To je osvícení.

Ted' vám tohle všechno ukáží na úplně jiném obrázku, tohle už je poslední obrázek. Já bych chtěla prosím vědět, kolik je hodin. - 12 hodin. Super, super, pak se můžete ještě ptát, když budete chtít, jo? A ještě vylosujeme šperky, abychom to do té 13. hodiny stihli. Podívejte, tady na tu čmáranici. Tohle dole od téhle hladiny směrem dolů je náš projevený svět - tady dolů, tady, co jsou takové ty klky. Tady nahoře je neprojevený - tam, kam odcházíme umírat. Mohla bych poprosit o otevření okna? Jen na chvílku, děkuji. A tahle hranice mezi projeveným a neprojeveným světem, ta prochází tělem každé ženy, protože žena jako stvořitelka vytváří nový skafandr, neboli nové tělo pro novou duši, která sem přichází, což je část Boha, který si vybral prožít si sem tento úsek [maluje na tabuli].

Dívejte se dobře. Tady uvidíte skutečnou pravdu. Ta žena porodí. Porodí tělo, ale to tělo nejste vy, vidíte to? To je pouze slupka, která tady udrží toho Boha. Ten Bůh je tohle šrafování. On se sem do té hmoty prolne, aby tady zahrál hru. Také jsem vám vyprávěla, že jakmile se dítě narodí, je v Jednotě, ono je tady čisté. Nejsou myšlenky, protože myšlenky jsou od ega. To je to, co mrsknul Satan na tu vásanu - 'ukradni to!' Vaše myšlenky nejste vy. Vy jste bytosti, které až se zbaví myšlenek, budou žít intuitivně. Uleví se vám, neposlouchejte ty sebestředné myšlenky.

Takže vidíte, že myšlenky nás oddělují od Otce a my zapomínáme. Pak je myšlenka, myšlenka, myšlenka... to ego tak kecá, až tam není nikde mezera. Ale jakmile už máte to ego minimalizované a už toho tolik nechce a 'jo, já jsem to sice dostal, to je fajn, ale chtěl jsem to růžové, nechtěl jsem to bleděmodré.' To je pořád něco... Vždycky to chce ego jinak, než to je, vidíte? Není v přítomnosti, je vymístěné buď v budoucnosti, kde to chce jinak, anebo v minulosti, vzteká se, že se to tak stalo a nechtělo to tak. Ego umírá v přítomnosti. Já jsem tady proto, abych vám zavraždila ego.

Takže ve dvou letech života toho človíčka poprvé nastartuje myšlení vstupem do duality - poprvé to dítě řekne 'já' a ego kecá do všeho: to chci, to nechci, to bych chtěl zase jinak a kecá, kecá, kecá a to dítě během pár let začne žít v oddělenosti. To je vaše jméno a tvar, to je role tohoto života. Vy si pak myslíte, že jste Josef Novák - tahle kulička - a zapomenete na to šrafování, které ve vás žije. Jenže přestože vy o tom nevíte, že ho tam máte, ono tam je.

Můj nejstarší vnuk se jmenuje Giovanni, je to kouzelné stvoření. A když se narodil Rafael, tak jednou moje dcera s ním měla neuvěřitelnou zkušenost, protože to bylo v období, kdy už byl trochu starší, už byl miminko, asi roční a jednou před Vánoci ten Giovánek říká Lucince: "Mami, když zatáhneme rolety, tak já můžu klidně zlobit,

Ježíšek to neuvidí a dostanu hodně dárků." [smích] Lucinka se smála, ona ví své a říkala: "Giovánku, klidně si zatáhni rolety, vlez si do skříně, dej si na sebe deset dek, zhasni, Ježíšek uvidí, že jsi zlobil." Ten Giovánek říká: "Jak to?" Ona říká: "No, víš, on žije v tvém srdci. On zná každou tvoji myšlenku, která se tam narodí a ví, k čemu se přikloníš." A to dítě najednou vytřeštilo oči a říká: "Tak proto?!" Lucka samozřejmě zbystrila, protože věděla, že se dozví něco zajímavého.

Ten malý kluk jí vyprávěl o situaci před půl rokem, kdy byl Rafael úplně malinký, byl miminko a on hodně špatně spal. A usnul před půl pátou v době, kdy Lucinka o dva bloky dál chodila do školky pro Giovánka. [ukazuje:] Tady bydleli, tady byla veliká škola asi pro 3000 dětí a každý den před tou školou stály stovky dětí. A uvnitř v té škole byl školník a měl ohromného psa. Pes byl zvyklý na ty davy dětí před školou a po škole a nikoho si nikdy nevšímal.

A za tou školou byla školka, do které Lucinka chodila a ona tenkrát nechtěla toho Rafíčka vzbudit, tak to riskla. Utíkala do školky a Giovanni, který každý den chodil rád domů najednou jako z udělání, že jo? - to je jako z udělání, nechtěl domů. S ním si tam ty děti hrály. Teď "Ne, já nepůjdu." Teď se dohadovali. Ona mu obula botu, on si ji sundal, oblékla mu bundu, on si ji sundal, ale ona ho samozřejmě jako máma uměla donutit a teď šli okolo té školy a on v tu chvíli - já tedy naváži na to jejich povídání, co si povídali - a on říká té Lucince: "Maminko, pamatuješ, jak jsem tenkrát nechtěl jít ze školky domů? A ona říká: - No... - Víš, ty jsi šla přede mnou a otočila ses a říkala si: 'Giovánku, prosím tě, pojď, já jsem nervózní, už jsme měli být dávno doma, co když se Rafíček vzbudí? Je tam sám, je to miminko, může se mu něco stát.' "Já jak jsem byl naštvanej, že si mě vytáhla ze školky, že jsem chtěl hrát tu hru, tak když ses otáčela zpátky, já jsem na tebe vyplázl jazyk a že nejdu." Chytil se plotu od školy a ten pes, který si nikoho v životě nevšímal, tak na něj vystartoval. On se tak strašně lekl, skoro se počůral, skočil až na kraj toho chodníku a upaloval za mámou. A on si uvědomil a říkal "Ach, tak proto!" Ano. Tohle by se nestalo - tento náraz, výboj energie i od toho zvířete - kdyby tohle nebylo zapotřebí narovnat. Věřte mi, tyhle děti jsou vědoucí, jsou kouzelné.

Takže se vrátím k tomuto obrázku. Ještě jsem se vám nezmínila o důležité věci. Všechno se děje v trojnosti. Musíte tak jednat, mluvit a i myslet. Pokud třeba na jedničce budete vidět optimistického člověka, který už se chová a mluví optimisticky, ale přijde domů a prožívá svoje stresy, to není optimista. Je to pesimista a vy mi řeknete 'Nevěřím, když tvrdíš, že pesimisti jsou chabrus na nohy, že se jim uzavírá jednička, takže to jsou takové ty kyčelní záležitosti, kolena, různé zlomeniny ke stáří...' Ne. Ten člověk by se dožil hlubokého stáří ve zdraví, kdyby byl optimista. Ten jedinec skutečně není optimista, on je pesimista, i když se zdá být optimistou.

To samé mi namítnete na trojce, když vám řeknu, že každý člověk, který prožívá zlosti, má špatný žlučník a játra. Hlavně žlučnickové záchvaty. Včera jsem vám vysvětlovala, co se děje ve fázi strachu s játry a žlučovými cestami. A teď si představte, že vy mi řeknete 'já znám jednu úžasnou paní, ta se neumí zlobit a teď se vrátila z operace žlučníku'. Nemáte pravdu. Nene. Ta paní, byť to neřekne nahlas, může

prožívat zlosti v duchovnu a jenom třeba k sobě, že něco neumí. Ale i ona je Bůh. Věřte mi, ta paní v mysli nedělá to, co dělá v konání a v mluvení, ale dělá to. Všechno je skryté jenom jakoby, všechno je pod hladinou. Všímejte si konání, uvidíte věci pod hladinou, ale uvidíte je tehdy, když všechno budete považovat za dobré a nerozhodí vás to.

Následuje 6. závěrečná část.

Iva Adamcová - Vše je dobré (6/6), Staré Křečany (CZE), 21. a 22. října 2011

... tady to uvidíte, proto jsem to teď řekla. Představte si, že tady - to jste vy a koukáte na druhého boha vedle vás, který má samozřejmě jinou tvář a jiné jméno, a také přemýšlí, že jo. Budete se na něj usmívat, budete se k němu chovat hezky - ale budete si o něm myslet, že je blbec. [smích] Pozor! I kdybyste se od tohoto konkrétního blbce XY odstěhovali tisíc km, tam ho jiný zastoupí s jinou tváří a s jiným jménem [publikum se směje] protože, vidíte? On žije ve všech lidech. Vaše kolektivní Nadjá vás dožene všude. Vy se zkrátka naučíte do bodu B, co jste si dali do svého plánu, i kdybyste tisíckrát nechtěli.

Takže prosím žádné ochrany, žádná "vajíčka" před nějakými situacemi a před lidmi. Vy si to zkomplikujete. Skutečně, věřte mi, hurá do všech zkoušek, které mě tam venku čekají. Jednou ode mě odcházela úžasná paní, mám ji hrozně ráda, žije v Praze, jmenuje se Jitka. Když odcházela po výkladu, tak otevřela dveře, koukla se na mě a říká: "Já se tam těším." To je ono!

To oko, které jsem vám teď otevřela, se vám postupně zavře do té úrovně, ve které jsme se setkali, ale už jste tam nahlédli. Budete se lépe a rychleji učit odbourávat těžkosti, protože jste na to připravení. Vrátime se k tomuto zajímavému obrázku. [Z publika:] Jsme optimisti, takže se to tak nezavře. Bude to čím dál tím lepší. - Super, super! Hurááá! Nezapomeňte na 'hurááá!'.

Už jsem řekla, že tady už to ego je menší. Pamatujete si, že tady ta kulička byla menší. To už je intuitivní úroveň, protože ego kecá méně. Když je menší, kecá méně. Takže tady se občas stane, že mezi těmi myšlenkami je mezera. O tom také mluvil i třeba pan dr. Eduard Tomáš [český mystik]. Proto jogíni zastavují myšlenky, aby se k nim Bůh dostal. Ego stále drnčí a vy jste oddělení. Jestliže už ale těch myšlenek je málo, vy už vnímáte toho Boha tady a vnímáte, že tady je všechno. Tady je to i do minulosti, co bylo, a i do budoucnosti. Tady je akáša. Já jsem od narození celý život věděla, co se bude dít. Se správným předstihem samozřejmě, protože jsem se těšila, ať už to přijde. Váš strach by vás uzavřel. Strach je také ego. Pak nevíte, bojíte se ještě víc, zauzluje se ještě víc, je to zbytečné. Vy ubližujete sami sobě. Nikdo jiný vám ublížit nemůže. To už vám musí docházet, že když existujete jenom vy, tak jenom vy si můžete ublížit.

Tady vidíte, jak je všechno naopak. To ego je geniální, jak si s námi pohrává. My se tady na světě radujeme, když se narodí dítě, jenže ho čeká cesta z bodu A do bodu B. My bychom s ním měli spíše soucítit, pozor, nelitovat ho! - on si to vybral, ale soucítit. Nedávno jsem vyprávěla ten příběh od Járy, když byl v Americe. Kdysi dávno pomáhal hodně lidem... emigrantům, kteří utekli do Států... Bral si je k sobě, pomáhal jim. Jednou navštívil dva Čechy, muže a ženu, kteří se tam seznámili a měli spolu miminko. Byl to chlapeček a oni mu volali, aby se na toho chlapečka, na to jejich štěstí, přišel podívat. Říkali, že vůbec nepláče, je hodný, a jak prospívá. To dítě bylo

ještě nějak kolem šestinedělí, když tam Jára přišel. Oni mu ho ukázali, spokojení, on si sednul v rohu přes velikou místnost, četl noviny a oni, že půjdou udělat kafe. A najednou si vzpomněl na tohle. [ukazuje na obrázek] Tak si v duchu řekl 'počkej, já si tě prozkouším'. Miminko tam leželo v košíku, koukalo, brumlalo si, zavíralo oči... A jak tak koukal do těch novin, tak říká polohlasem 'Ty se máš, ty si tady ležíš... spokojenej... napapanej... přebalenej... mává to s tebou, jsou z tebe auf. Bůhví, co tě čeká.' To dítě začalo tak rvát... [publikum se směje] protože ono je v přítomnosti, ono vidí i sem i tam.

Jestliže umíráte, odkládáte život, skutečně vidíte celou historii toho vašeho filmu, ale to vidí i dítě, ono vidí, co bude, ví, co ho čeká. To pak zapomene pod tíhou ega, ale je to tam. Oni přiběhli, teď se ho snažili uklidnit; koukali, jestli je podělanej a nevěděli si rady a viděli Járu, jak tam sedí a čte noviny... [smích] Chlapec se asi za 20 minut uklidnil a pak se na všechno zapomnělo.

Takže vidíte, to je opak. Ego totiž vyvolává náš pud sebezáchovy. Kdyby lidé běžně znali svou pravdu, vrhali by se dobrovolně na druhou stranu, což je také chyba, protože sem se přicházíte učit. Vy si to musíte prožít a váš život vám nepatří, patří Otcí. Takže skákat na druhou stranu je nesmyslný čin, ale spousty lidí to samozřejmě neunese, takže i ta sebevražda, když se přihodí, je Boží záležitostí. Všechno totiž řídí Otec. Buď vaše Nadjá vás pustí rovně bez problémů, anebo to přehodí na spolupracovníka, vaše ego, které oklikou vezme věci do svých rukou. Vše je dobré. Nezapomeňte na to prosím.

Už jsme probrali narození miminka, teď probereme radost při odchodu jedince z rodiny. Jestliže zestárneme nebo jen odložíme v bodě B své tělo, kolem nás u smrtelné postele, když jsme v nemocnici, brečí rodina. A brečí... a bědují... Člověk, v jakémkoli věku odchází, se dožije svého bodu B. Není možné odejít v jiném bodě. On si splnil svoje úkoly, které se měl naučit, takže: rozloučit se s ním, poděkovat mu. Ty všechny chvíle, které jste s ním prožili, vám nikdo nesebere. Odpustit cokoli vám udělal, aby se mu šlo lépe, Pak on lehce odejde. Ale jakmile ta rodina brečí a brblá kolem něj, pozor, on vás slyší, i kdybyste brblali doma v kuchyni. My jsme všichni v jedné rovině. Ten prostor a čas už víte, že je jiný. Takže prosím: Poděkovat, že jste se směli s tím člověkem učit, ať vám dělal cokoliv. Přišel kvůli vám, byl váš anděl.

Kdybyste totiž kolem něj plakali, tomu člověku, který ještě nemá rozvázané ego, to nastane za chvíli, až opustí tohle tělo, vás bude líto. On vás miluje, jste jeho rodina, takže vy ho budete v tom bolavém, rozkládajícím se těle, které chce opustit, udržovat; vy mu zhoršíte ten odchod na druhou stranu. Skutečně ho budete týrat svou přítomností, ale hlavně: Když brečíte u té postele, u té bytosti, která opouští svou schránku, tak vy de facto, aniž byste si to uvědomovali, litujete sami sebe, že ho neuvídíte. To je sebelítost, nevíte to. A ještě mu tím ubližujete.

Ale teď se dívejte: Jestliže přijmete tu jeho smrt, bez egoismu chtít si ho tady nechat, když se tím egoismem tady jakoby zúží tohle a zůstanete takhle volní, tak on, když tady vyklouzne, může za vámi kdykoli přijít. Když můj tatínek před 20 lety zemřel, tak

hned první noc, kterou odešel, - já jsem byla sama doma, Jirka byl tenkrát v Duchcově, děti byly u tatínka - tak se otevřely v noci dveře a můj tatínek ke mně přišel a položil mi ruku na čelo. Mně tlouklo srdce, já jsem nevěděla, jak to, že ho vidím, jak to, že je tady, když není. Tohle se děje v astrální rovině, kdy jsme k ní přístupní, ale jen když to nemáte ucpané tou lítostí, bolestí, neodpuštěním, vším možným... To vás udržuje v nevědomosti.

A teď vám řeknu poslední věc, která, kdybych vám ji řekla během celé přednášky, tak by vás šokovala. Možná, že byste mě odsoudili. To jsem si nemohla dovolit takhle vám ublížit. Teď se pozorně dívejte, abyste viděli, že skutečně vše je dobré. Tady vidíte, že naše tělo je obal, to nejste vy, vy nejste ani ta umělá egoistická bytost, která se sem přišla něco naučit, ale jste bůh v něm a On je v každém z nás, jsou to spojené nádoby. Teď si představte, že tato nádoba bude třeba 20letá holčička, která ale, přestože jí je 20, se dožila bodu B. Naučila se, co si předepsala. A tohle je zase bytost, která si ještě nevyzkoušela, co to je zavraždit. Je to drsné, že? Ale je to tak. Vždycky nahoře mi říkali, že způsob jakým se dostáváme na druhou stranu, když to jde takhle rychle, což je úžasné takhle rychle, tak nahoře se to naše Nadjá rozhodne 2-3 dny maximálně předem.

To znamená, že tady ta holčička bude žít třeba ve městě Teplicích a někde v okolí se najde takováhle duše, která potřebuje mít zase ten opačný prožitek, takže Nadjá je svede dohromady a zkrátka uděje se tenhle akt vraždy. Podívejte se, oni mají společné Nadjá, vidíte? Kdyby jedno jediné Nadjá s tím nesouhlasilo, tak se to nemůže stát. Na to ten respekt, když jsem vám včera vyprávěla o mé malé dceři, když by mi ji třeba vzali, rozumíte mi? Já bych věděla, že ona, přestože jí byly 2 roky, se dožila bodu B. Neexistuje jiný výstup ze stvoření. Takže vše je dobré. Amen. [potlesk]

Já myslím, že určitě všichni byste byli rádi, kdybych zase... - Já přijedu ráda.... Ono těch námětů je hodně, můžete se ptát na cokoli, co vás bude zajímat a mohu samozřejmě mluvit i o jiných tématech, které... třeba vaše nápady, něco, co byste chtěli vědět, na které jsem si třeba teď zrovna nevzpomněla. Já skutečně toho Otce nechávám mluvit, aby vám odpovídal. Chci vás upozornit na to, že je zbytečné ptát se na věci týkající se vesmírných záležitostí. Vaší nejdůležitější starostí je jak být lepší; jak toho docílit, jak se zbavit svých egoistických stavů. Jestliže vy se tady nebudete starat o to, jak se naučit trpělivosti a budete se zajímat tamhle o nějaké souhvězdí, tak se nikdy dál nedostanete. Váš úkol - jste tady ve hmotě - je naučit se sjednotit s Otcem. Děkuji vám moc. Byli jste úžasní. [potlesk]